

KATOLIČKI LIST

ZVONIK

GODINA: III

BROJ: 4 (18)

Subotica, travanj (april) 1996.

Cijena: 3,00 N. din

zkvh.org.rs

ALELUJA

Nedavno sam imao jedan zanimljiv telefonski poziv. Netko je sanjao da stalno pjeva Aleluja, a nije znao što znači ta riječ. Rekao sam da ALELUJA znači na hebrejskom jeziku: HVALITE JAHVU! Rekao sam: "Ne bojte se toga sna! Samo pjevajte Aleluja. I ne samo u snu, nego i kad ste budni. Neprestano pjevajte Aleluja, svojim životom!

Aleluja! - ta kratka riječ poznata je već u Starom zavjetu. Starodrevni je poklik hvale. Neki psalmi započinju i završavaju tom riječju (v. Ps 111s; Ps 104s; 115s; 106; 113; 125; 147-150), a u Novom zavjetu susrećemo ga u Ivanovom Otkrivenju.

Tako na primjer u Ps 106 čitamo na kraju:

**"Blagoslovljen Jahve, Bog Izraelov,
odvijeka do vijeka!**

I sav narod neka kaže:

'Amen! Aleluja!'"

Sveti Ivan u svom Otkrivenju zapisao je jedno svoje viđenje:

**"Nakon toga začujem kao jak glas silnoga mnoštva
na nebu:**

'Aleluja!

Spasenje i slava i moć Bogu našem!...'

I ponove:

'Aleluja!'" (usp. Otk 19,1.3).

Čitavo uskršno vrijeme ispunjeno je ovim poklikom - **Aleluja!**

Volim svoje prijatelje pozdravljati tako: "Aleluja! Slavimo Gospodina!" Činim to često! Jednom mi je netko prigovorio: "Pa, davno je prošlo uskršno vrijeme, a ti još uvijek 'Aleluja!'"! Rekao sam: "Da! Aleluja - hvaliti Jahvu! Hvaliti Gospodina! Hvaliti Boga! Slaviti Isusa Krista... To mora biti naš život! To će biti i naša vječnost!"

U tom smislu čudesne su riječi sv. Augustina: "Smisao našega sadašnjega života treba da bude hvaliti Boga, jer će vječna radost našega budućeg života biti također hvaliti Boga".

Kako pjevati Aleluja? Kako svoj život pretvoriti u neprestani Aleluja? Kaže sveti Augustin: "Hvalite Boga cijelim svojim bićem, to jest neka ne hvali Gospodina samo vaš jezik i vaša usta nego i vaša savjest i vaš život i vaša djela. Stoga hvalimo Boga kad se sastanemo u crkvi. Ali, kad se svaki povratu svome svakidašnjem životu, kao da prestane hvaliti Boga... Onaj koji ne prestaje dobro živjeti, taj uvijek hvali Boga... Živiš li uvijek dobrim i svetim životom, onda tvoj jezik šuti, ali ti je život glasno i jasno svjedočanstvo...".

Težak je bio rad na ovom broju "Zvonika". Povećali smo broj stranica. Puno je drugih obaveza, koje uz "rađanje" "Zvonika" moramo obavljati... Ipak, kad smo posao priveli kraju, u Uredništvu smo spontano uskliknuli: Aleluja! Da, željeli bismo i ovim brojem Zvonika proslaviti Gospodina, Raspetoga i Uskršnuloga! I njegov život, njegova muka i smrt, a onda i uskršnuće bijahu čudesni i glasni "Aleluja!"

Ako osjetite u ovom broju neku svježinu, neke novine (nove rubrike: Katekizam Katoličke crkve, Govori vam o. Gerard...), to je dah novog života, koji nam darova Gospodin svojom smrću i uskršnućem, koji htjedosmo očitovati i u našem listu. Vaša brojna pisma svjedoče da i vi, dragi čitatelji, pjevate svojim životm "Aleluja", a mi smo presretni ako vas i "Zvonik" na to potiče! Hvala svima na molitvama, podršci, pohvali, suradnji... Uzvratio svima Gospodin svojim uskršnim darovima **MIRA I RADOSTI!**

Ujedinjen s vama u radosnom pokliku **ALELUJA**, svima želim **SRETAN I BLAGOSLOVLJEN USKRS! FELIX ALELUJA!**

Vaš urednik

ŽENO, ZAŠTO PLAČEŠ?

Upitao je Isus Mariju na uskršno jutro: Zašto plačeš? Pogledaj ja sam, ja, učitelj koga tražiš...

Marija je tražila Gospodina usrdno, svom dušom, sa suzama, rano, u praskozorje, jer ga je voljela. Nije štedjela sebe, svoga sna. Nije gledala na umor i poteškoće. Nije se stidjela ni suza samo da ga pronađe. Plakala je za Isusom. Njezina bol je bila velika. Suze su joj zamutile pogled te nije jasno vidjela. Tražila je mrtvog Isusa, a on je bio živ - pred njom!

I mi često plačemo. Plačemo na rastancima, plačemo nad smrću drage nam osobe, plačemo i kad nas drugi povrijedi... Često padamo u očaj, gubimo nadu i rješenja tražimo na krivim mjestima: na "groblijima", u magiji, alkoholu, drogi... u "mrtvim" i nevažnim stvarima... I zato ne pronalazimo utjehu i radost! Potrebno je okrenuti se Živomu - Isusu! Kao Marija!

Marija je tražila Gospodina, a on je pronašao nju!

I ti ga traži. I naći ćeš ga sigurno. On je pored tebe. Blizu tebe. I tebe pita: "Zašto plačeš? Zašto lutaš? Koga tražiš?"

Želi te susresti, obrisati suze, usrećiti, blagosloviti, podariti ti svoj mir i radost...

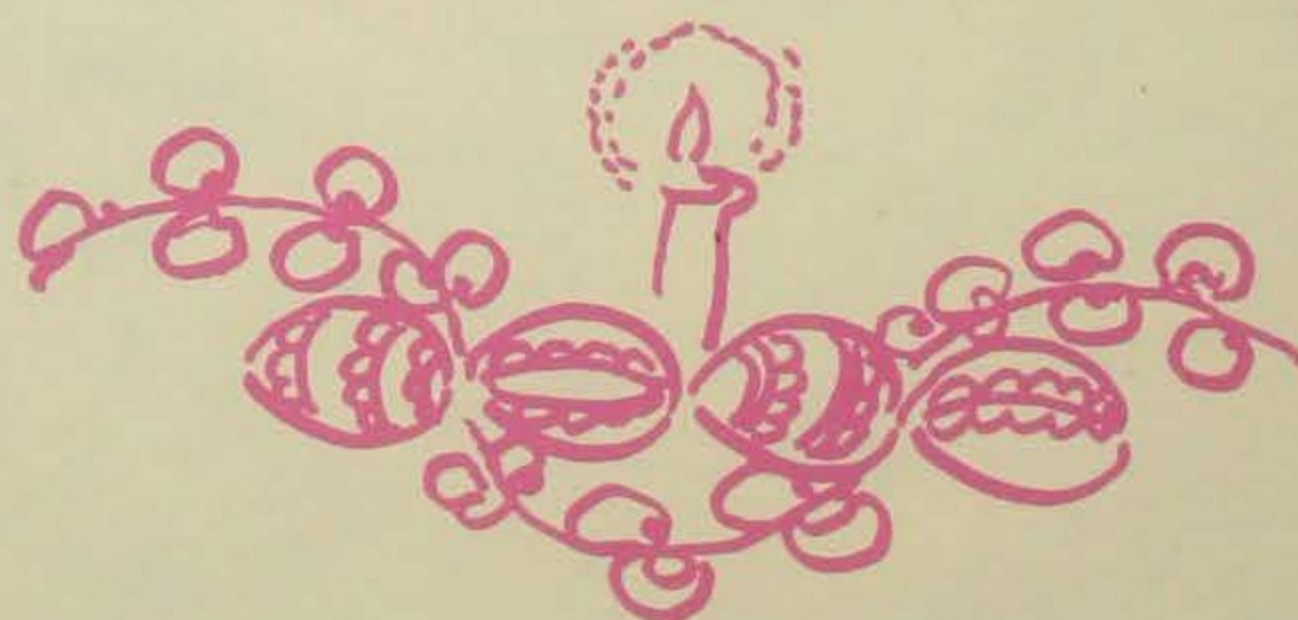
Kao što je Mariju zazvao imenom i tebe Isus zove imenom.

A kad joj je "obrisao suze", šalje je riječima: "Idi, javi mojoj braći, neka pođu u Galileju, ondje će me vidjeti". Kako li je trčala Marija javiti tu radosnu vijest njegovim zbunjenim, prestrašenim i tjeskobnim učenicima?!

I tebe Isus šalje drugima. Javi im da je On živ, da ih voli i čeka... Želi se i s njima susresti u "Galileji". Reci svima: ta "Galileja" Isusove sadašnje prisutnosti su sakramenti, osobito sakrament svete ispovijedi i svete pričesti; to je i svaka crkva, svaka sveta misa, Sveto pismo, svaki brat čovjek, osobito patnik...

Tako će se proširiti "**novi život**" koji nam je Isus svojom mukom, smrću i uskršnućem darovao. I svaki dan će biti sve veći broj onih koji će klicati: **ALELUJA, ONOM KOJI USKRSNU! ALELUJA, SLAVA KRISTU ISUSU!**

S. Silvana Milan

Uređuje: Andrija Kopilović

Uskrs - 7.04. 1996.

Dj 10,34a. 37-43

Kol 3,1-4

Iv 20,1-9

ISUS JE POBIJEDIO SMRT

Uskrsnuće Isusovo je događaj koji se, doduše, zbilo u našoj povijesti, ali nadmašuje samu povijest. Naime, Isusovo uskrsnuće je početak jednog novog kozmičkog reda preobrazbe materije, dovršetak spasenja i stvaranje novoga Božjega svijeta u kojega je čovjek pozvan upravo po

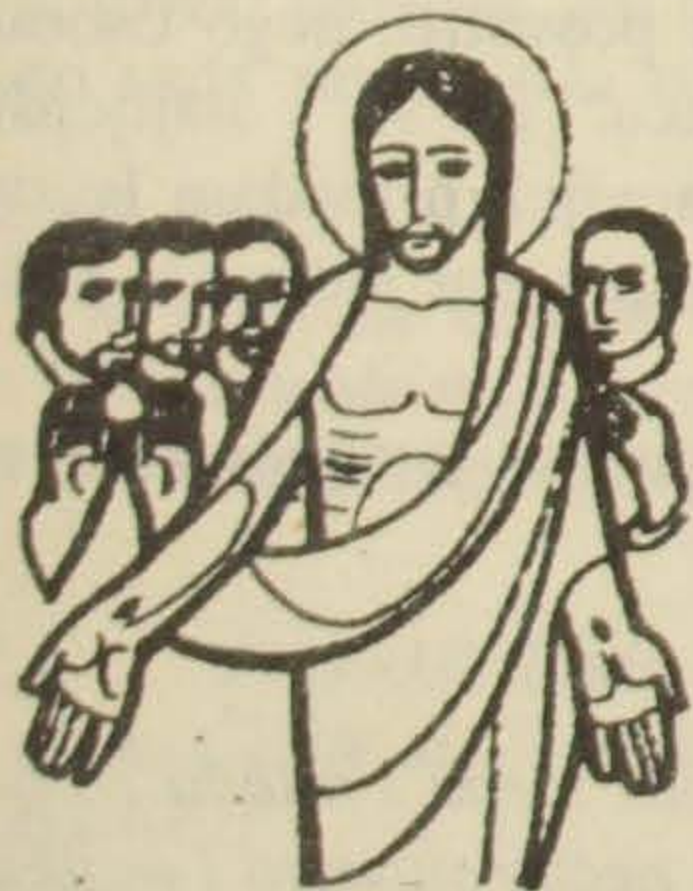
Gospodinu Isusu Kristu. Njegovo uskrsnuće predstavlja stoga i najveću tajnu naše vjere, kojoj se predajemo puni povjerenja, ali ju sada promatramo samo kroz veo. Spoznaja potpune istine slijedit će nakon naše preobrazbe. To započeto djelo u Isusu Kristu dovršit će se na koncu vremena u uskrsnuću svih Kristovih učenika. Dobro je uočiti u evandeoskom izvještaju koliko je za njegove učenike ta činjenica šokantna, ali koliko ih i "grije". Ona ih poziva na akciju. Polaze ka grobu. Ivan je zapisao da su pošli zajedno on i Petar. Možemo shvatiti da su na grob pošli "Ljubav" i "Pravda". Ljubav je prije stigla. Ljubav je dublje otkrila otajstvo uskrsnuća, ali je Pravda svjedočila, jer je Petar ušao prvi u grob. U Petrovu nastupu osjeća se sigurnost u taj novi svijet, makar ga sam ne zna protumačiti. On ga osjeća i stoga ga svjedoči. O Uskrsu se ne može puno govoriti, ali se o uskrsnom Kristu puno može svjedočiti.

2. Uskrsna nedjelja - 14.04. 1996.

Dj 2,42-47

1 Pt 1,3-9

Iv 20,19-31

OBRADOVAŠE SE UČENICI VIDJEVŠI GOSPODINA

Prva zajednica učenika sabrana je na sam dan uskrsnuća. Gospodin im se objavljuje uskrsnim pozdravom: "Mir vama". Podjeljuje im jednu od najčudesnijih božanskih ovlasti, a to je ovlast odrješenja od grijeha. Čovjek po svojoj naravi ne

može od grijeha osloboditi. Jedino na Boga spada da grijeh oprost, dapače da ga uništi. Dočim je Isus Zloga pobijedio uskrsnućem, a čovjeka od grijeha spasio, odmah je svoju božansku vlast uništavanja grijeha podijelio svojim apostolima i po njima svim njihovim nasljednicima snagom Duha Svetoga. Veliki je to dar Uskrsloga zajednici koja se trudi ići njegovim putem. U centru događanja današnjeg evanđelja svakako je apostol Toma, čija nam je nevjera po riječima svetog Augustina, više pomogla nego li vjera ostalih da shvatimo samu bit vjere, a to je povjerenje u Objavitelja. To povjerenje veće je nego naše iskustvo dodira ili bilo koji drugi način spoznaje. Svakako, ispovijest Tomina pokazuje čin vjere kojim se Boga priznaje, pred Bogom i u zajednici. I još jedna zanimljivost. Toma nije bio u zajednici i stoga nije primio objavu prvoga dana. Po načinu opisa evandeoskog odlomka, već se ovdje naslućuje da je Isus okupljao svoju zajednicu u ritmu sedam dana i to prvoga dana u sedmici na spomen svoga uskrsnuća.

3. Uskrsna nedjelja - 21.04. 1996.

Dj 2,14.22-28

1 Pt 1,17-21

Lk 24,13-35

PREPOZNAŠE GA U LOMLJENJU KRUHA

Već smo spomenuli da je sam Gospodin Isus započeo ukazanja u zajednici učenika na prvi dan u tjednu. Jedna od najljepših stranica Novoga zavjeta svakako je i odlomak Lukinog evanđelja - objava dvojici učenika na putu u Emaus. Oni su izgubljeni učenici, jer su izgubili svaku

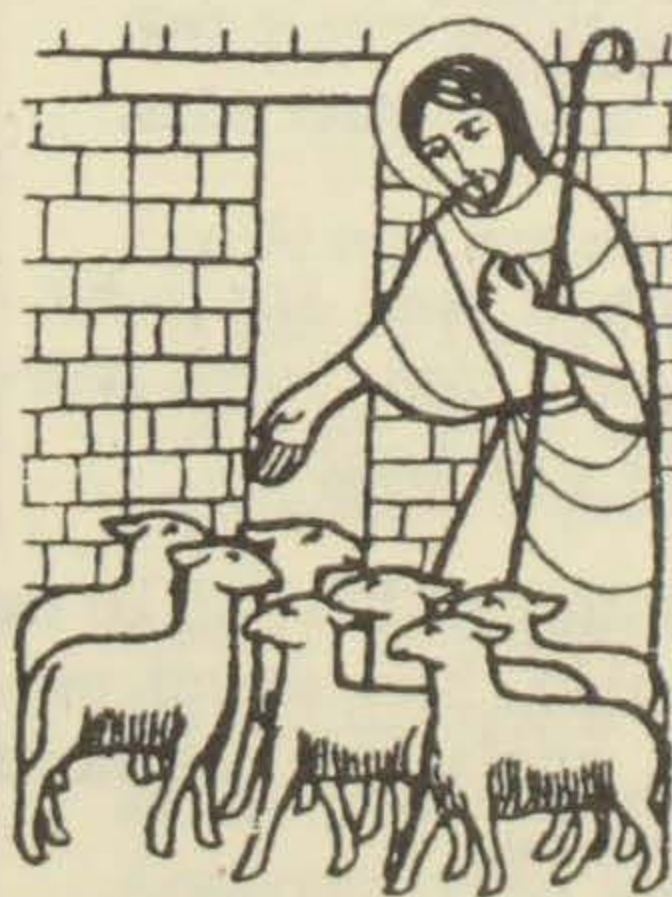
nadu. Čak su razočarani, jer su očekivali slavodobitnog Mesiju. Međutim, Bog svojih ne napušta. Na takvom putu nizbrdo, tj. na putu beznada i razočaranja, tiho im se približava Božja Riječ koja ih poučava i polako diže. Nakon što im se oči otvoriše tako te u riječi Božjoj prepoznaju objavljenu istinu kako Proroka tako i Zakona, među njima nastaje povjerenje prijateljstva, te Isusa pozivaju da bude s njima za stolom. I sad slijedi drugi, vrlo važan način očitovanja Božje prisutnosti: u zahvalnom obredu lomljenja kruha. Isus se očituje prisutnim u činu kojega je ostavio trajnim znakom u svojoj Crkvi. Taj čin je sveta misa. Nije Isus misio, ali je "misnim znakom" ostavio sadržaj, koji je do danas prepoznatljiv u kršćanskoj zajednici, tj. obred lomljenja kruha. I konačno, riječju Božjom koja okuplja i otkupljuje zajednicu, kruhom kojim se ona hrani, nužno postaje zajednica svjedoka koja svjedoči da je ona narod spašenika.

4. Uskrsna nedjelja - 28.04. 1996.

Dj 2,14a.36-41

1 Pt 2,20b-25

Iv 10,1-10

JA DODOH DA ŽIVOT IMAJU, U IZOBILJU DA GA IMAJU

Jedino Krist i oni koji idu njegovim putem mogu ljude dovesti do posvemašnjega procvata života za kojim i sami čeznu i koji im Bog želi dati. Zato je punina objave dana u Isusu Kristu i on je jedini Učitelj svoga

naroda. No, položivši život svoj za svoje učenike dokazao je i veliku ljubav kojom želi povesti do punine obećanja one koje je svojom smrću i uskrsnućem spasio. Isusovim putem se ne može poći bez milosti. On je jedini posrednik milosti za sva vremena. Stoga se Isus rado uspoređuje s ulaznim vratima kroz koja se ulazi na sigurno mjesto, u ozračje Božje blizine. Onoga koji drugačije čini, Isus naziva razbojnikom, jer u to Božje blago može ući samo onaj tko je pozvan preko Isusa Krista. Dapače, on je i pastir svoga stada. Između pastira i "ovaca" vlada vjera i povjerenje, ljubav i zajedništvo i stoga one prepoznaju njegov glas i slijede ga. Tudinca, kradljivca i razbojnika ne može slijediti "prava ovca", tj. pravi vjernik, jer odmah osjeća da je glas nepoznat i da je put nesiguran. Isus je, dakle, ta sigurnost spasenja. U njemu nalazimo i pašu i put, znači i vrata i boravište. I slijede riječi najjače poruke ove nedjelje: "Ja dodoh da život imaju, u izobilju da ga imaju" (Iv 10,10).

RAZGOVOR SA S. BLAŽENKOM RUDIĆ

Najljepši trenuci moga života: doživljaj da zauvijek pripadam Isusu i radost zajedništva

Mlada redovnica, dominikanka, s. Blaženka Rudić, boravila je za vrijeme božićnih blagdana u Subotici. Iskoristili smo tu prigodu za razgovor s njom.

- **Rođena na Bikovu**
- **Moja obitelj hranila se svakodnevnom molitvom, primanjem sakramenata i sudjelovanjem u svetoj misi**

ZVONIK: Sestro, molim Vas predstavite se kratko našim čitateljima.

S. BLAŽENKA: Rođena sam u dobroj katoličkoj obitelji na Bikovu kraj Subotice. U našoj obitelji se vjera hranila svakodnevnom molitvom, primanjem sakramenata i sudjelovanjem u svetoj misi. Nakon srednje škole, 1983. godine stupila sam u Kongregaciju sestara dominikanki. Poslije novicijata studirala sam na Institutu za crkvenu glazbu, na Teološkom institutu, a sada upravo spremam zadnje ispite na Katehetskom institutu. Na službi sam kao orguljašica u župi Krista Kralja u Zagrebu, te radim u našem dječjem vrtiću.

- **Naša karizma je služenje Istini**
- **Glazba je izričaj neizrecivoga**

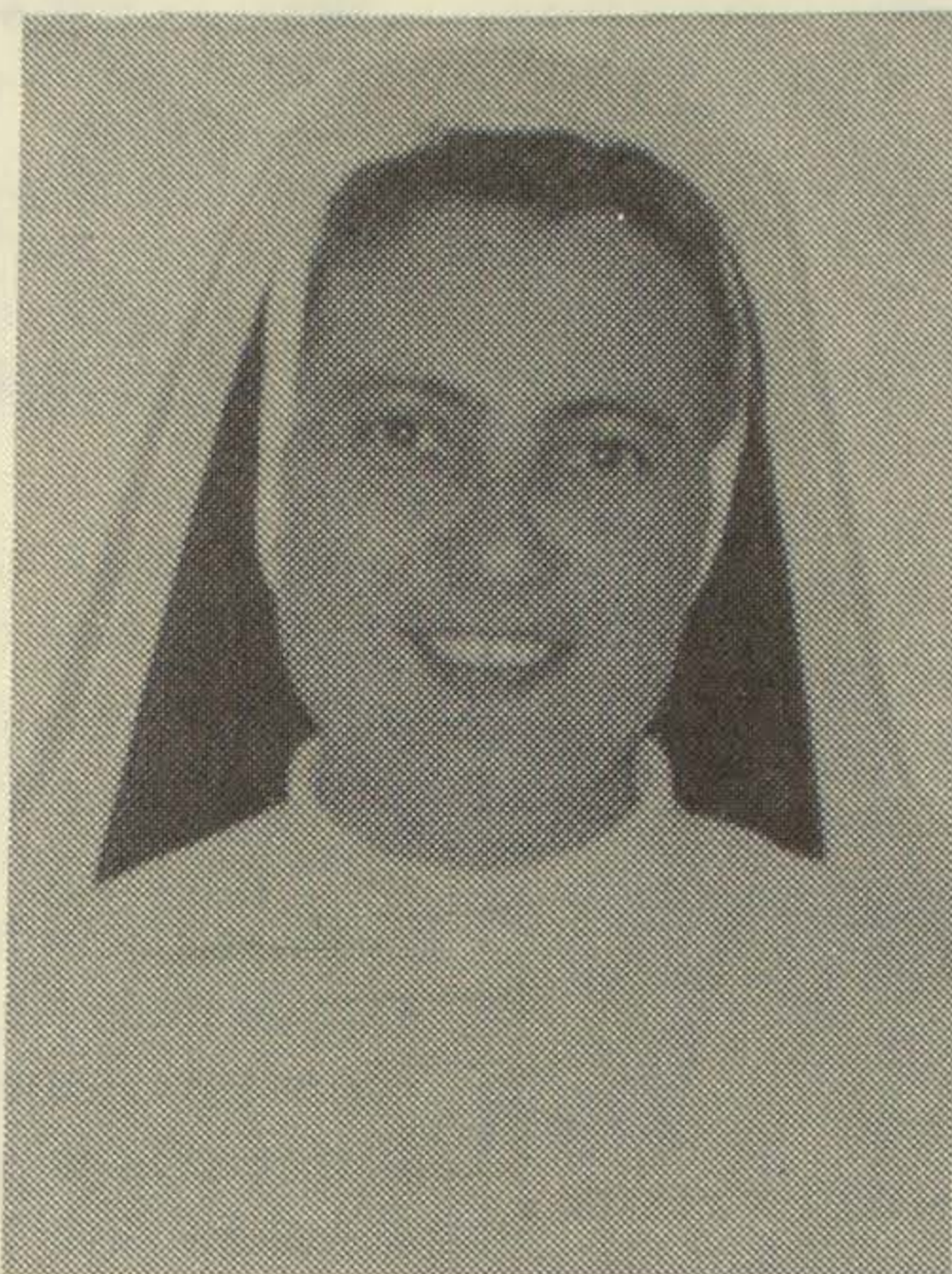
ZVONIK: Zašto baš Dominikanski red? Što je bitkarizma toga Reda? Kako Vi uspijevate u današnjem svijetu, tamo gdje živite i radite ostvarivati ovu karizmu?

S. BLAŽENKA: Zašto baš Dominikanski red? To ne bih točno znala. Tamo me nešto vuklo. Kad su mi predlagali druge redovničke zajednice, znala sam da neću ni jednu drugu, nego baš dominikansku.

Karizma toga Reda je služenje Istini. Najprije Istinu spoznati studiranjem, razmatranjem, kontempliranjem - a onda je predati drugima služenjem u katehizaciji, liturgiji, u odgoju djece i mladih, u brizi za stare i nemoćne. Svakodnevni susreti s ljudima i rad s djecom jesu provjera kako sam molila i meditirala. Nekad mi to bolje uspije, a nekad slabije.

ZVONIK: Koliko Vam bavljenje glazbom u tome pomaže?

S. BLAŽENKA: Glazba je izričaj neizrecivoga. Ona je dar. I smisao za glazbu je dar. Zahvalna sam Bogu što mogu zapjevati i zasvirati kad god je to potrebno. U apostolatu je to vrlo važno i korisno.

REDOVNICA NA PRAGU TREĆEG TISUĆLJEĆA IMA VELIKE ŠANSE

- **Čovjek želi ljubiti i biti ljubljen**
- **Zajednica sabrana Kristovim pozivom - izvor radosti**

ZVONIK: Redovnica na pragu trećeg tisućljeća?! Što ima privlačnoga u redovničkom životu danas? Lijepi trenuci Vašeg života. A teški?

S. BLAŽENKA: I na pragu trećeg tisućljeća redovnica ima velike šanse. Redovništva neće nestati. Može se samo izmijeniti način kako živjeti opredjeljenje za Kraljevstvo Božje. Ali ono što je uvijek privlačno u redovničkom životu jest osobni Božji poziv i osobna ljubav prema živome Isusu Kristu. Čovjek želi ljubiti i biti ljubljen. Zato izabire osobu kojoj će se darivati i zajednicu u kojoj će živjeti. Tako ni redovnica ne izabire ideju ili službu kojoj će se posvetiti, nego osobu Isusa Krista i redovničku zajednicu. To su i najljepši trenuci moga života: doživljaj da zauvijek pripadam Isusu i radost zajedništva koju pruža zajednica sabrana Kristovim pozivom.

A teški trenuci: neuspjeh u ljubavi, u zajedništvu, u hodu prema istome cilju...

ZVONIK: Obično ljudi kad vide lijepu i mladu redovnicu znaju reći: Šteta, mogla je biti nečija supruga i majka obitelji. Jeste li i Vi doživjeli nešto slično? Što odgovarate na ovakva pitanja ili primjedbe?

S. BLAŽENKA: Sredina u kojoj djelujem prihvaća redovnice "normalno". Mislim da su ljudi zapravo sretni što ima žena koje su izabrale da budu "majke brojne djece". Često znaju reći: "Vi nemate muža, djecu, nemate obiteljskih briga, pa se možete smirenije i predanije posvetiti odgoju i radu s djecom".

ODUŠEVLJENA REDOVNICA, KĆI RAVNICE, PJESNIK

- **Da bi čovjek mogao nekoga oduševiti i sam mora biti oduševljen**

ZVONIK: Kad bi Vam se obratila mlada djevojka koja se muči s odlukom "poći u samostan", kako biste joj pomogli, oduševili je?

S. BLAŽENKA: Da bi čovjek nekoga mogao oduševiti mora najprije sam biti oduševljen. Mora privlačiti svojim životom, mora biti izazovan. Rekla bih takvoj djevojci ono što mi je najljepše u redovničkom životu, kako sam već navela. Možda to izgleda nedohvatljivo, ali treba biti uporan, ustrajati... Isplati se!

ZVONIK: Znamo da pišete pjesme. Mnogi naši čitatelji čitali su Vaše pjesme u Bačkom klasju i Subotičkoj Danici. Kada ste počeli pisati pjesme? Kakvog su one sadržaja? Pripremate li možda neku zbirku pjesama za objavljivanje?

S. BLAŽENKA: Pjesme sam počela pisati još u osnovnoj školi. Bile su to ponekad šaljive pjesme, pjesme o našoj crkvi, prigodne. Moram reći da me moja obitelj podržavala u tome, a sestra mi je pjesme lijepo prepisivala u bilježnicu. Kad sam otišla iz Subotice, pisala sam pjesme o svom zavičaju, pjesme o zvanju. Za pjesmu treba neko nadahnuće, motivacija. To nadahnuće je kao klika tko zna kad i gdje posijana. Samo se jednom pojavi s gotovim plodom. Ali čovjek mora i nad tim bdjeti. Nisam do sada razmišljala o izdavanju svojih pjesama.

- **Zvonik čitam u jednom dahu**
- **Ravnica je prelivena u moje biće, ono diše njenim ritmom**

ZVONIK: Rado bismo objavili Vaše pjesme i u Zvoniku. Čitate li Zvonik? Što mislite o ovom našem mjesečniku?

S. BLAŽENKA: Zvonik redovito primam. Pročitam ga u jednom dahu. Veseli me svaka dobra vijest iz mog zavičaja. List je kvalitetan i znak je životnosti naše mjesne Crkve.

ZVONIK: I za kraj: Čeznete li za ravnicom? Da li biste se voljeli vratiti u svoj zavičaj i ovdje živjeti i raditi kao redovnica?

S. BLAŽENKA: Za ravnicom uvijek čeznem. Ona je prelivena u moje biće koje diše njenim ritmom i kad toga nisam svjesna. Ona me uvijek nadahnjivala svojim čarima i ljepotama, svojom tragikom i sudbinom. Ako me Providnost pošalje na ove ravni, s ljubavlju ću uložiti svoj život za ovaj narod i Crkvu.

Razgovarao: *Andrija Anišić*

MOLITVA

*Iz brazde zemlje ove niklo je moje zvanje
Iz širokih polja žitnih, iz rada žuljavih ruku.
Ljepotu ove ravnice zavoljelo srce je moje
I shvatilo ljubavlju žarkom težaka njezinih muku.*

*Al' kroz vedrinu neba, kroz lelujanje klasja,
Kroz laki povjetarac za vrijeme ljetnih žega,
Srcem sam shvatila cijelim da ima nešto ljepše
nešto svetije i veće: "Slijediti samo Njega".*

*I pošla sam radosno za Njim, jer zvao je blago.
I u ljubavi svojoj i mene je usrećit htio.
U srce mi stavio ljepotu svoje istine čiste
I nježnošću i dobrotom u bjelinu me skrio.*

*I zato svim srcem želim nositi istinu Božju
Da svjetla i sunca više na ovom svijetu bude.
Želim Kristovim srcem obuhvatiti ovu ravnicu
I raširenih ruku zvati k Bogu njezine druge ljude.*

*Misao jedna me prati i molitva iz nje se rada
Kad god Isusu dodem i kleknem do Njegovih nogu.
"O, Bože, daj da te mladi uzljube ljubavlju žarkom,
I shvate divnu ljepotu služenja jednom Bogu".*

*U ovom svijetu tame i ponora velikih zala
Mladost je njihova prazna, neosmišljena, sjetna.
O, daj, Isuse, da s Tobom sviima doviknuti mogu:
"Samo u prijateljstvu s Bogom duša je istinski sretna."*

*Blagoslovi, Isuse, ove brazde, tako plodne, duboke,
Iz kojih je sa zrnjem žito niklo i moje zvanje.
O, daj da mladi čuju blagi glas poziva Tvoje
I radosno pođu za Tobom uz nesebično predanje!*

s. Blaženka Rudić, dominikanka

Uređuje: Stjepan Beretić

27. travnja

BLAŽENA OZANA (KATARINA KOSIĆ) KOTORKA

(*1493. + 1565.)

* Skromna pastirica * djevojka pronicava duha * kućna pomoćnica * dominikanska trećoredica *
 * velika isposnica * djeвица miriteljica * spasiteljka grada Kotora * moćna zagovornica svojih sugrađana *
 * jedina žena iz naših zemalja uzdignuta na čast oltara * uzor djevojkama i majkama *
 * djeвица zauzeta za svakidašnjicu *

Svjetlo iz Sienne

Od velikog je značenja za duhovnost srednjega vijeka, pa i kasnije, život i djelo svete dominikanke Katarine Sijske (1347-1380). Ona je pozivala na popravak života. Najviše je učinila za povratak Pape iz Avignona u Rim. Obnovila je dominikanski red. Sveopća obnova Dominikanskoga reda je imala svoga odjeka i u Hrvatskoj. U Zadru je blaženi Rajmund iz Kapue osnovao prvo hrvatsko sveučilište, o čemu je pisao O. Tomo Vereš u Subotičkoj Danici '96.

Pastirica u gradu

Duh obnove zahvatio je i Kotor. Skromna pastirica iz sela Relezi, imenom Katarina Kosić, u svojoj 14. godini ostavlja stado, te provodi sedam godina kao kućna pomoćnica u kotorskoj obitelji Buća. Plemeniti domaćini je naučiše čitanju i pisanju. U svojoj dvadesetoj godini položila je zavjete kao dominikanska trećoredica. Dopuštenjem kotorskoga biskupa živjela je sedam godina isposnički u malenoj sobici pokraj crkve svetoga Bartola. Oko sebe je okupila cijelo jato Kotoranki koje su s njom zajedno živjele isposničkim životom u malenim ćelijama podignutim oko crkve svetoga Pavla u Kotoru. U Kotoru je procvao život molitve i odricanja.

Djeвица mira

Ozana je bila kadra pomiriti zakrvljene obitelji Buća. Kad su se polovicom 16. stoljeća kotorski patriciji latili oružja protiv pučana, Ozana je u svojoj ćeliji žarko molila. Slala je poruke i usrdne molbe na zaraćene da se pomire. Uspjelo joj je. 11. kolovoza 1539. pozvao je turski zavojevač, imenom Hajrudin, poglavarstvo grada Kotora da grad preda Turcima. Providur Ivan Marija Bemba i kotorski biskup smesta se obratiše Ozani za savjet. Pomolila se Bogu, a onda im rekne: "Borite se hrabro i budite uvjereni da će grad biti spašen, jer Bog neće dopustiti osvajaču da vam nanese kakvu štetu. Sutra ćete se osvjedočiti o tome." I gle, 21. kolovoza tursko brodovlje napusti Kotorški zaljev.

U žiži svake patnje

"Neprestano su je posjećivali građani i stranci i oni s najviših društvenih slojeva, potaknuti javnim mnijenjem o njezinoj izvanrednoj svetosti... Što se mene tiče, doista ne bih znao izraziti moć njezinih riječi i žar, kojim bi božanskom ljubavlju ogrijala i najledenije srce, tako da bi se smekšalo, pa ne znam kako bilo tvrdo. Nikada nitko nije bio kod nje, a da nije od nje otišao smiren i zadovoljan u duši." Tako je o Ozani govorio njezin nepotpisani suvremenik.

I mi imamo svoju Katarinu Sijsku

Draž Ozanine snage i veličine govori nam puno u uskrsno vrijeme. Gospodin je u Ozani uzdigao veliki svjetionik duhovnosti. Ozana je djeвица koja se ne miri ni s ratom, ni sa svadom, ni sa zavodom. Molitvom i pokorom isprosila je mir, pomirenje i slogu. Pokorom je iz zgarišta dobra znala pridonijeti uskrsnuću još većega dobra. Eto još jednoga svjetla iz "mračnoga" srednjeg vijeka. Svakoj djevojčici, svakoj djevojci i ženi poručuje da se nikada ne pomire sa zlom. Iz zavade, iz nesloge i iz svake svade ima izlaza: pokora i molitva pale svjetlo Kristovo. Ni jedna djevojčica, ni jedna djevojka, ni žena nije tako mala, da Božjom snagom okrijepljena, ne može posredovati slogu, pomirenje, novi život.

Prema članku Dr. M. Biškupa "Tko će naći ženu vrsnu" iz "Glasa koncila".

U mjesecu travnju slave imendan:

1. Mutimir, 2. Franjo, 4. Izidor, Žiga, 5. Vinko, 9. Rastislava, 11. Stanislav, Stanko, Staniša, Du-jam, Duje, 12. Julije, 13. Ida, 21. Anzeim, 23. Đuro, Juraj, Đuka, Đurđica, 23. Adalbert, Bela, Vojtjeh, 24. Fidelis, Vjeran, 25. Marko, 27. Ozana, 29. Katarina, 30. Pio.

Uređuje: Andrija Kopilović

VELIKI BIBLIJSKI LIKOVI**SALOMON****Kralj mudrosti**

Jedan od najslavnijih potomaka kralja Davida je svakako njegov sin Salomon, koji ga je naslijedio na prijestolju. Već smo u prošlom iščitavanju Pisma spomenuli da je on sin Bat Šebe i Davida. Tako je on bio dokazom da je Gospodin Davidu nakon kajanja oprostio njegov grijeh. Pošto je predstavljen zajednici Izraelaca, Salomon ima noćno viđenje u kojem mu se Gospodin objavljuje i obećava mu dati što god zaište! Salomon Gospodina, kojega hvali i uzvisuje, moli ovako: "Daj mi sada mudrost i znanje da uzmognem upravljati ovim narodom, jer tko će upravljati tolikim narodom kao što je ovaj tvoj". Gospodina Boga je ova Salomonova molitva takla, te odgovara: "Budući da ti je to u srcu, a nisi iskao ni blaga, ni bogatstva, ni slave, ni smrti neprijatelja, jer nisi tražio duga života, nego mudrost i znanje kako bi upravljao mojim narodom, nad kojim te zaklinjah, dajem ti mudrost i znanje, ali ti dajem i bogatstva, blaga i slave, kakva nije imao nijedan kralj što bijaše prije tebe i kakva neće imati ni oni koji dođu poslije tebe" (2 Ljet 1, 1-12).

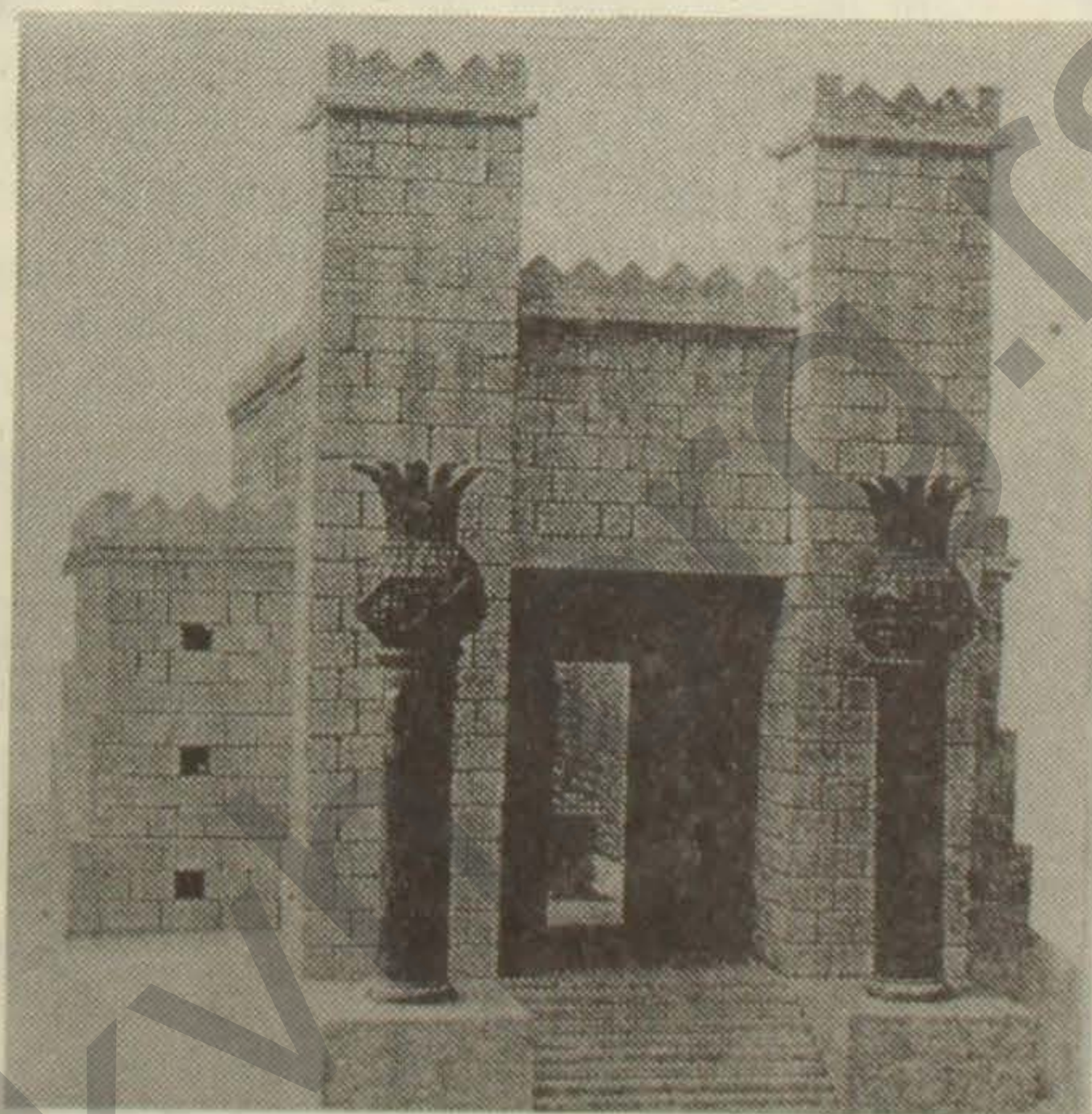
Mudrost je osobiti Božji dar. U Novom zavjetu apostol Pavao će mudrost poistovjetiti s drugom božanskom osobom, Isusom Kristom. Svakako, mudrost je božanska osobina i nije krepost koja se može naprosto steći. Mudrost je isključivo Božji dar i odsjaj je njegove mudrosti. Mudrost se daje ljudskoj nutрини, tj. njegovoj savjesti i svjetlo je koje obasjava čovjeka iznutra da može donijeti pravilne odluke i imati čist pogled s razumijevanjem događaja oko sebe. **Stoga se mudrost ne može naučiti, nego se mora izmoliti.** Ona je božanski dar koji oplemenjuje, obogaćuje čovjeka do te mjere da je mudar čovjek uvijek i Božji čovjek. Stoga je dar, koji je Salomon, možda i ne do kraja svjestan, molio od Gospodina, velika poruka svim ljudima koji čitaju ovaj odlomak Pisma i poticaj na razmišljanje: što i kako moliti Boga da bi Bog, dajući svoje svjetlo, s tim svjetlom darovao i svoja dobra. Tako je Salomon primio od Boga i slavu i bogatstvo, jer su i slava i bogatstvo samo onda vrednote ako su pod upravljanjem čovjeka mudra, koji pravo ih vrednujući može njima i upravljati. U Novom zavjetu će mudrost biti jedan od darova Duha Svetoga koji se podjeljuje sakramentom potvrde. Šteta što krizmani ne posvješćuju sebi češće činjenicu da su primili dar mudrosti.

Graditelj hrama

Poznato je da je Božja prisutnost u povijesti Izraela kroz duge godine bila označena u šatoru Sastanka oblakom od dima po danu, a ognjenim stupom po noći. Takav način Božje prisutnosti prvo se očitovao u izlasku iz Egipta i kasnije se taj način "Slave Gospodnje" očitovao u izvanredno važnim momentima povijesti Božjega naroda. U želji da Gospodinu sagrade "stalno boravište" već se kralj David oduševljavao gradnjom hrama, ali mu Gospodin toga nije dopustio, jer je htio da mu David ostane "vječno" dužnik. Vezao ga je za sebe "verigama ljubavi" i zato nije htio da David osjeti kako mu je išta "vratio". No, za vjernost obećao mu je ono što svako očekuje, a to je "hram" tijela Isusa Krista, koji će poteći od Davidove loze. Milost gradnje hrama Bog

je prepustio mudrom Salomonu koji je podigao stalno boravište Bogu na brdu Moriji, u Jeruzalemu, i tako je započela povijest stalnog boravka Božjega duha nad jedinim hramom, u Jeruzalemu. **Taj hram, koji je Salomon gradio, po opisu gradnje i stilu radova, spada u sedam svjetskih čuda.** Na žalost, danas od njega postoji samo podnožje i djelomično sačuvan jedan zid. Bio je savršeni oblik ondašnjeg istočnog stila susreta dviju kultura: Mezopotamije i Egipta, a ipak je zadržao osnovni oblik "šatora Sastanka" iz religiozne ostavštine Izraelaca. Bogatstvom u zlatu, dragom kamenju, cedrovini i plemenitim metalima nadmašivao je sve slavne građevine okolnih naroda. Šteta što je kroz povijest dva puta rušen i nama su ostale samo iskopine, ali i one su veličanstvene. Današnje podnožje hrama i ostaci su iz njegove treće gradnje, koju je izveo Herod veliki.

Vrlo je važno uočiti da je hram mjesto susreta Boga i njegova naroda. Nakon završenog rada slijedi sedmodnevni obred posvete hrama i unos Zavjetnog kovčega u Svetište nad svetištima. U času kada je hram posvećen, Bog na vidljiv način ulazi u posjed hrama i tako očituje cijelom Izraelu da je ovdje mjesto osobitog susreta i bogoštovlja Boga Jahvea i njegova naroda. Nakon posvete Salomon prvi ulazi u predvorje Hrama i izgovara glasovitu molitvu koja je i u današnjoj liturgiji preporučena kao čitanje na dan posvete novozavjetnog hrama, tj. crkve. Bitni dio molitve je hvalbeni, a zatim zagovorni da svaki onaj koji u ovaj hram uđe osjeti Božju prisutnost i doživi uslišenje svojih molitava. Salomon moli za narod, za oprostjenje grijeha i podsjeća Boga da na ovom mjestu bude Bog milosrđa. I završava molitvu riječima: "Sada, Bože moj, neka tvoje oči budu otvorene i tvoje uši pažljive na molitvu na ovom mjestu! Pa sada ustani, o Bože Jahve, pođi svojem počivalištu, ti i Kovčeg tvoje snage; neka se obuku u spasenje tvoji svećenici o Bože Jahve, i vjerni tvoji neka se raduju u sreći! Bože Jahve, ne odvрати lica od svog pomazanika, spomeni se milosti što je dade sluzi svome Davidu! (2 Ljet 6, 40-42). Dobro je uočiti veliko strahopoštovanje koje su Salomon i njegovi suradnici imali prema Hramu, jer će to strahopoštovanje odigrati veliku religioznu ulogu u bogoštovlju Izabranog naroda do samog Gospodina Isusa Krista koji će kult hrama prekinuti i pretvoriti ga u kult svojega presvetoga tijela.

Rekonstrukcija Salomonovog hrama (Biblijski muzej u Amsterdamu)

ŠTO RIJEČ BOŽJA KAŽE O SIROMASIMA I SIROMAŠTVU?

U Svetom pismu - Bibliji se na mnogo mjesta spominju "siromasi i siromaštvo". Ima različitih izraza u Svetom pismu koji nam označavaju ovu kategoriju osoba i stanja. Evo nekih: siromah, siromasi, siromašan, siromašni, sirota, sirote, siroti, sirotinja, sirotinje, siromaški, sirotinjski...

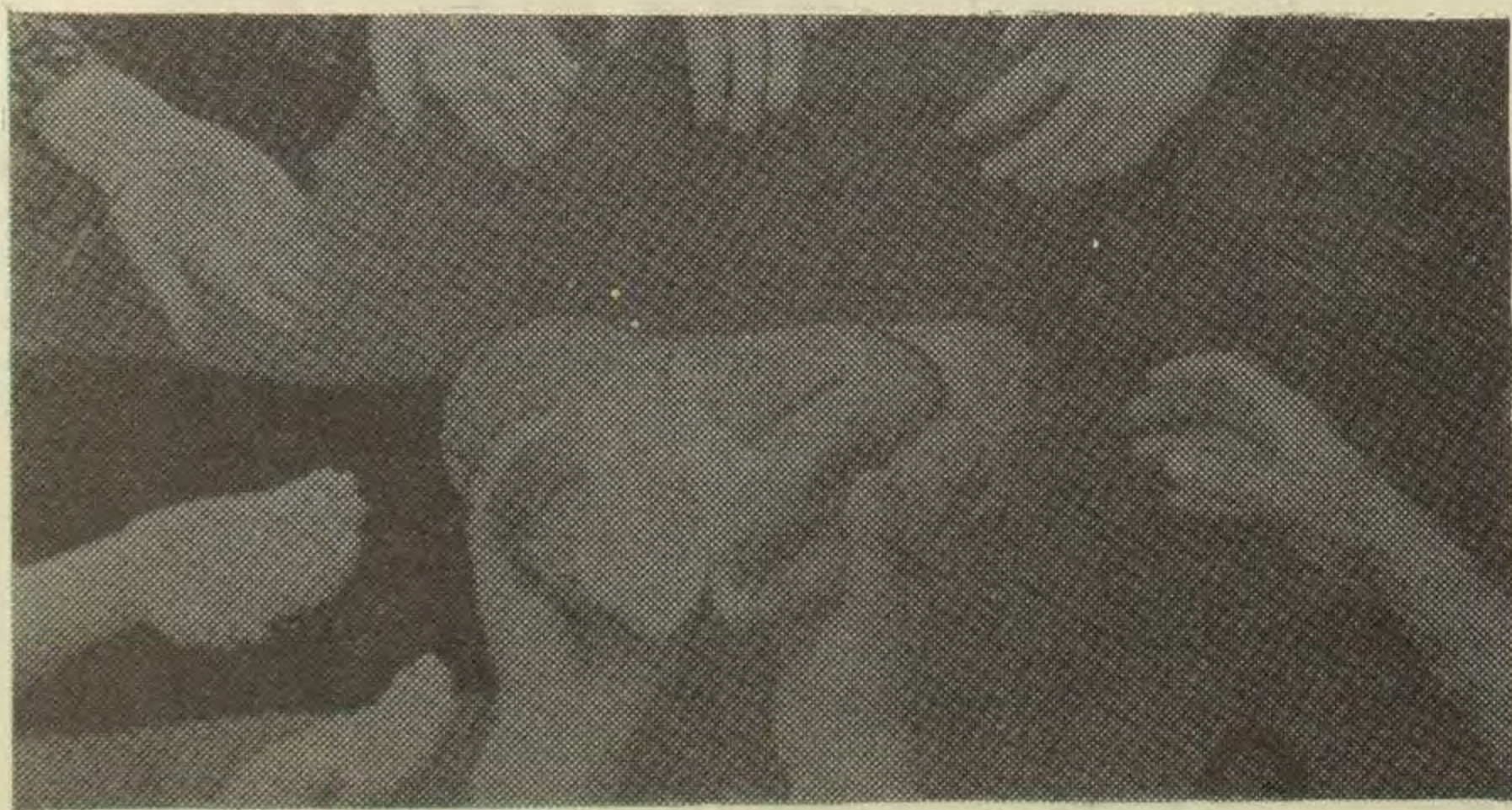
Inače se u Svetom pismu govori o dvije vrste siromaštva: o duhovnom i materijalnom. Mi ćemo ovdje, kako je najavljeno u prošlom broju našega lista, u rubrici "Borba protiv siromaštva", govoriti o materijalnom siromaštvu i nesretnoj raspodjeli, a koja je u stvari posljedica duhovnog siromaštva, ali ne onog o kojem Isus govori u prvom Blaženstvu (usp. Mt 5,3). Čitajući Sveto pismo, vidimo kako Bog preko "svojih" ljudi neprestano šalje poruke i pouke, koje i danas vrijede, kako se treba odnositi prema siromasima.

No, mogli bismo se odmah na početku pitati: odakle siromasi, odakle tolika nesretna razlika između većeg broja siromašnih i manjeg broja bogatih, na zemlji, kada je Bog na početku rekao čovjeku "muško i žensko", koga stvori na svoju sliku, "... i sebi je podložite!" (Post 1,28). Dakle, jer je svaki čovjek Božja slika, tako svaki ima od Boga jednako pravo na dostojan život. Da, od Boga i po Božjem jeste tako, ali smo i mi danas svjesni, živeći u ovome svijetu koji je takav kakav je a ne kakav bi trebao biti, da je siromašan Boga, ali na žalost upravo zato "bogat" ovom nepravednom groznom razlikom između mnogo siromaha i malo bogataša.

No, što je bilo, bilo je. Držimo se sada tamo gdje živimo i radimo Boga i Božjega, i učimo se na povijesti činiti dobro da nam ne bude na koncu rečeno: "Odlazite od mene, prokleti, u oganj vječni, pripravljen davlu i anđelima njegovim! Jer ogladnjih i ne dadoste mi jesti; ožednjih i ne dadoste mi piti; stranac bijah i ne primiste me; gol i ne zaogrnuoste me; bolestan i u tamnici i ne pohodiste me! Zaista, kažem vam, što god ne učiniste jednomu od ovih najmanjih, ni meni ne učiniste." (Mt 25, 41-43,45).

Charles de Foucauld meditira ove Isusove riječi i kaže: "Kako moramo ljubiti ljude, svoje bližnje, kad Tebe ljubimo. Kako moramo Tvoj primjer slijediti da bismo svoje srce učinili po srcu Božjem. On je tako dobar i sve ljude tako voli da je svog Jedinorođenog Sina dao za njih. Tako i mi moramo po Tvom primjeru, ne samo Boga slušati dok dobro činimo duši i tijelu svom bližnjemu, nego također to moramo činiti, kako Ti činiš, Isuse, sjedinjen s ljubavlju i nježnošću, da učinimo svoje srce jednakim srcu Boga Oca, koji nam sve to i zapovijeda s toliko ljubavi.

Jakob Pfeifer

"ISUS KRIST JE ISTI JUČER, DANAS..." (Heb 13,8)

• prikaz dokumenta "Nadolaskom trećeg tisućljeća"

Centralna osoba cjelokupne povijesti jest Isus Krist. U njemu se ukršta ne samo povijest ljudska, nego i povijest kozmička. U njemu je susretište Boga i čovjeka. U Isusu Kristu je ispunjenje sveg Božjeg bogatstva kojim je obdario čovjeka. Evandeoski tekstovi na vrlo jednostavan način opisuju ulazak te središnje osobe u našu povijest. Bog Mariji, djevici zaručenoj s mužem koji se zvao Josip, navješćuje radosnu vijest o Isusovom ulasku u svijet po njoj. Najveća riječ koju je čovjek mogao izreći tom čudesnom naumu jest Marijin odgovor: "Evo službenice Gospodnje, neka mi bude po riječi tvojoj." Tako je to zapisao Luka.

Evangelista Ivan će istu ovu istinu utjelovljenja istaći kategorijama duboke teološke misli na kojem će se nadahnjivati kršćanska stoljeća: "Riječ je tijelom postala i prebivala među nama". Isus svojim djelom naučavanja, muke, smrti i uskrsnuća postaje jedinim Spasiteljem svih ljudi. Djelo otkupljenja najvažniji je događaj u ljudskoj povijesti. Tako je Isus postao jedinim posrednikom između Boga i ljudi i to spasenje i dalje posreduje.

U naše vrijeme, napose II. Vatikanski sabor i naučavanje posljednjih papa višestruko osvjetljavaju tu temeljnu kršćansku istinu: nema drugog spasenja osim u Isusu Kristu. Isusovu veličinu i njegovu centralnu ulogu u povijesti spasenja ne donose samo kršćanski spisi. O njemu piše u judejskim starinama i povjesničar Josip Flavije. O njemu nalazimo svjedočanstvo i u Tacitovim "Analima". O njemu svjedoči sva povijest staroga svijeta. No, vjernicima sva ta svjedočanstva mogu biti korisna, ali je za nas svjedočanstvo Božje najveće, a to je da nam je u Isusu Kristu o sebi progovorio sam Bog. Tako je Isusova objava Božji govor. To više nije traženje Boga, nego prihvaćanje Boga. To je susret s Bogom. Dapače, to je darivanje Boga čovjeku. Isus Krist je tražitelj čovjeka i želi ga spasiti, a kad ga nađe, onda ga u dubini Božjoj prepodara u novog čovjeka po otajstvima vjere. Dokument ukazuje na činjenicu da se čovjek udaljio od Boga, od Adama kroz sve generacije, doduše zaveden, ali ipak je otkrenut od Boga i otkupljenje je upravo u tome što je Isus došao i svojom žrtvom pobijedio grijeh i smrt. Na taj način je otkupio čovjeka. Darovao nam je i svoga Duha da to otkupljenje više ne bude zavodljivošću Zloga. Duh Sveti, kojega je Otac poslao u ime Sina omogućuje da čovjek sudjeluje u najdubljem životu Božjem. Čini da čovjek bude i sin Božji po slici Krista i baštinik onih dobara koja pripadaju Sinu. U ovome se sastoji religija ostajanja u intimnom životu Božjemu "kojemu utjelovljenje Sina Božjega daje početak. Duh Sveti koji proniče dubine Božje, uvodi nas ljude u te dubine snagom žrtve Kristove."

Tako je otajstvo Krista, kako rekosmo, susretište povijesti, ali i povijesti svakog pojedinog života, jer Krista susresti znači primiti ponudu spasenja. Njega ne susresti znači biti u opasnosti promašaja. I zato on ostaje temeljni kamen svih vjekova, po kojemu se čovjek spašava.

M. V.

OSNOVNE ISTINE NAŠE VJERE:

B O G S T V O R I T E L J

"U početku stvori Bog nebo i zemlju" (Post 1,1). Tko da ne bude zadivljen ovom snažnom riječju kojom počinje Sveto pismo? Stvaranje je prvo od svih djela Božjih. Ono je, takoreći, uzorak i temelj svih djela Božjih. Bez stvaranja ne bi bilo nikakvog uzroka ni temelja otkupljenja i spasenja. Sveta čitanja uskrsne noći uvijek započinju izvještajem o stvaranju. Ovaj svijet što ga je Bog stvorio otkupljen je smrću i uskrsnućem Isusa Krista, Sina Božjega.

Na isti način kroz duga stoljeća povijesti Crkve započimale su kateheze i navještaj vjere - vjerom u Boga stvoritelja neba i zemlje. S tom vjerom počinje i ispovjest vjere: Vjerovanje. Mi tu istinu i danas otkrivamo kao pravu i veliku novost! Bez vjere u Stvoritelja vjera u Krista bila bi "bez temelja". Zbog toga je kateheza o stvaranju od izuzetne važnosti.

Na pitanje: Zašto je Bog stvorio svijet? - Katekizam Katoličke crkve (KKC) odgovara: "Svijet je stvoren na slavu Božju!" Kako često čujemo u crkvi pjesmu o toj krasoti stvaranja Božjeg: "Nebesa slavu Božju kazuju!" "Bog je stvorio sve ne zato da bi slavu svoju uvećao, već da slavu svoju obznani." (Sv. Bonaventura). Dakle, da objavi svoju posvećenu dobrotu i da nas obdari krasotom svoje vječne sreće. On je sve stvorio iz ništa. Naime, svijet nije proizvod slučaja, bezimene nužde i slijepa kobi već izražaj slobodne volje, mudrosti i darežljive ljubavi Božje: "Kako su mnogobrojna djela tvoja Gospode! Sve si mudro stvorio... Puna je zemlja dobrote Gospodnje!" (Ps 104,24). Ono što molitelj psalma priznaje, to mi zapravo neprestano gledamo. Gledajući svijet oko sebe zaključujemo da je svijet uređen zakonima koje možemo lako u prirodi naći. Na tim zakonima utemeljena je sva prirodna znanost i čitava naša slika svijeta. Jer, slijepa kob ne može se proučavati i iz kaosa ne može proizaći ništa pametno i dobro. To je moguće samo ako postoje red i zakonitost. Takav zaključak izvire iz normalnog, zdravog razuma. Sve što je stvoreno govori o mudrom Stvoritelju.

Sva stvorenja i nama govore i mi ih možemo čuti. Dakako, ne bez bistrine našeg pogleda i čestitosti srca. Zato nije slučajno da su sveti ljudi imali neki posebno istančani odnos prema stvorenjima Božjim. Sv. Franjo je najpoznatiji primjer. Kad smo pak sputani našim trima požudama (tijela, očiju, i ohološću), onda nam se stvorenja ne otkrivaju u svojoj jasnoći. Tek kad se oslobodimo naših požuda, onda pravo počinjemo zamjećivati stvorenja i preko njih svoga Stvoritelja. Bog nam, naime, počinje govoriti jezikom stvorenja i tada se u srcu čovjekovu uzdiže molitva hvale Bogu Stvoritelju.

Zar je onda čudno da je jedan od najljepših hvalospjeva stvorenju ispjevao jedan takav smrtnik kao što je bio Franjo Asiški? Njegova "Pjesma suncu" koju je ispjevao u San Damianu, skrhan od bolesti i već gotovo slijep, divan je spjev Stvoritelju koji nas obdaruje tolikim stvorenjima

koja proslavljaju ime njegovo i slave dobrotu Božju.

Poruka o stvaranju tiče se samih temelja ljudskoga i kršćanskog života; daje odgovor na pitanja koja su ljudi svih vremena postavljali, naime: "Odakle svijet? Odakle dolazi i kamo ide sve što postoji?"

Pitanje o porijeklu svijeta i čovjeka predmet je mnogih znanstvenih istraživanja koja su obogatila naše znanje a još više zadivila veličinom Stvoritelja. Međutim, ne radi se samo o tom da saznamo kada i kako je nastao svemir, nego još više da otkrijemo smisao svega što je stvoreno. A upravo o tom govori Sveto pismo. Smisao stvaranja Bog je postepeno otkrivao Izabranom narodu - da je Onaj kome pripadaju svi narodi i sva zemlja, kao onaj koji je jedini "stvori nebo i zemlju" (Ps 115,124,134).

Budući da su sva stvorenja nastala Božjom silom, mudročću i dobrotom iz ničega, ona ne mogu ništa ako se otkinu od svog izvora: jer stvorenje bez Stvoritelja iščezava; još manje može postići posljednju svrhu svoga života bez pomoći svoga Stvoritelja i njegove milosti.

Isus Krist, Sin Božji, poziva nas da se oslonimo na Providnost našega nebeskog Oca (Mt 6,26), a Sv. Petar dodaje: "Svu svoju brigu povjerite njemu jer On se brine za vas." (1 Pt 5,7)

O Bogu Stvoritelju govori cijela Knjiga postanka. Zato ćemo u slijedećim brojevima "Zvonika" nastaviti naša razmišljanja.

Antun Miloš, Žednik

U S K R S J E !

*Rascvali miris vatre
Uskrsle svijeće;
ozlat njiva,
mar pčela, i mio
dar SVESTVORITELJA.*

*Plavet šir neba
šumor zvona
budi pupoljak ure
i pospanan
svih stvorenja.*

*Hvalospjev Duha i života
riječi Božje,
kliče plavorosju jutra:
U s k r s j e !*

A--f

*Vjera nije na početku,
nego na kraju svakog znanja!*

(Goethe)

Vatikan

**NOVA PRAVILA O
IZBORU PAPE**

Apostolskom uredbom "Universi Dominici gregis", od 22. veljače ove godine, papa Ivan Pavao II. propisao je nova pravila o izboru Pape.

Suvremeni izbor Pape, poznat pod imenom konklave, prisutan je u Crkvi još od 13. stoljeća. Ovaj važan događaj u životu Katoličke crkve doživljavao je manje ili veće promjene u proteklim stoljećima. Sadašnji papa Ivan Pavao II. odlučio se na znatnu izmjenu u izboru Petrovog nasljednika. Nova apostolska uredba ima uvod i dva dijela. Obuhvaćeno je razdoblje od smrti Pape do izbora novog Pape i početak njegove službe. U biti su sačuvane stare tradicije, ali su uzete u obzir novonastale okolnosti. Tri su glavne novine: mjesto stanovanja kardinala izbornika, način glasovanja i novi oblik konklava koji će se održavati na dva mjesta u samome Vatikanu. Za valjani izbor Pape i dalje je potrebna dvotrećinska većina glasova. Bijeli dim i dalje ostaje kao znak izbora novoga Pape. Broj izbornih kardinala je ograničen na 120 a pravo izbora nemaju kardinali koji su navršili 80 godina.

Vatikan

ZDRAVSTVENO STANJE PAPE

U proteklih mjesec dana pastoralni program pape Ivana Pavla II. doživio je nekoliko izmjena zbog njegove iznenadne bolesti. Sredinom ožujka Papino zdravstveno stanje je narušila groznica. Zbog toga je bilo otkazano nekoliko susreta s vjernicima i pastoralni pohod Sieni koji će se održati u subotu uoči Cvjetnice.

Poznato nam je da Papa i pored svoje starosne dobi ne prestaje iskazivati skrb cijeloj Crkvi. U tu svrhu Papa neumorno poduzima mnoge pastoralne pothvate želeći biti "svima sve".

Neki novinari su javili da Papa boluje od raka, ali ovakve neistine su opovrgnute od strane nadležnih liječnika koji vode brigu o Papinu zdravlju. Papa se nakon nekoliko dana mirovanja vratio svojim prijašnjim dužnostima. U proteklom mjesecu proglasio je jednog novog sveca i dva nova blaženika.

**Blaga riječ skuplja prijatelje,
ona tješi i pomiruje neprijatelje.**

Albanska poslovice

Vatikan

**STATISTIČKI GODIŠNJAK
ZA 1995. GODINU**

Tiskovni ured Svete Stolice sredinom ožujka objelodanio je statistički godišnjak za proteklu godinu. Najznačajniji podaci govore da je Papa u protekloj godini imenovao 169 novih biskupa. Posljednjih godina broj novozaređenih svećenika znatno je porastao, ali nažalost, opada broj živih svećenika zbog velike smrtnosti. Tako je ukupan broj aktivnih svećenika u svijetu umanjen.

Vatikan

**PASTORALNI POHOD
PAPE TUNISU**

Drugi put u svom pontifikatu papa Ivan Pavao II. pohodit će jednu muslimansku zemlju. Još prije 11 godina Papa je bio u pastoralnom pohodu Maroku. Tom prigodom Papa je u glavnom gradu Maroka Kazablanki govorio velikom mnoštvu mladih muslimana. Papa će u jednodnevnom pohodu Tunisu ohrabriti malobrojne kršćane kojih je u cijeloj zemlji samo oko 15 tisuća od oko 8 milijuna stanovnika ove države.

Vatikan

**KRIŽNI PUT KARDINALA
VINKA PULJIĆA**

Tradicija je da svake godine za Veliki petak autor teksta Križnoga puta, koji predvodi sam Papa, bude netko drugi. Tako je tekst ovogodišnjeg Križnog puta sastavio sarajevski nadbiskup kardinal Vinko Puljić, priopćio je tiskovni ured Vatikanu. Putem svjetske televizijske mreže omogućen je direktni prijenos ove stare kršćanske pobožnosti koju će i ove godine predvoditi sam Papa. U nošenju križa Papi će pomoći njegov kardinal vikar za grad Rim i nekoliko laika.

Zagreb

**ZASJEDANJE BISKUPSKE
KONFERENCIJE HRVATSKE**

Od 12. do 14. ožujka u Zagrebu je održano 9. plenarno zasjedanje Hrvatske biskupske konferencije. Na ovom zasjedanju pored biskupa iz Hrvatske sudjelovali su i biskupi Franjo Komarica i Ivan Pénzes. Glavna tema o kojoj se raspravljalo jeste utemeljenje novih biskupija u kontinentalnoj Hrvatskoj. Tako se predviđa da bi se na sjevernom dijelu Riječko-senjske nadbiskupije osnovalo novo biskupijsko središte u Gospiću. Na istočnom teritoriju Zagrebačke nadbiskupije novo biskupsko središte bilo bi u Požegi. U Hrvatskoj postoji 10 rimokatoličkih i jedno grkokatoličko biskupsko središte. Od toga je 8 biskupija na obali Jadranskog mora, a dvije trećine vjernika cijele Hrvatske živi u kontinentalnom dijelu. To je bio razlog da se pristupi ovom važnom poduhvatu.

Pored ove važne teme raspravljalo se o novom prijedlogu Zakona o denacionalizaciji i o poštivanju nedjeljnog odmora. Naime, mnoge prodavaonice i manja poduzeća rade nedjeljom. Tako je ugroženo pravo na nedjeljni odmor koji pripada svakom pojedincu.

Banja Luka

**POHOD KARDINALA
PULJIĆA
NAPAĆENOJ CRKVI**

Sarajevski nadbiskup kardinal Vinko Puljić boravio je 23. ožujka u jednodnevnom pastoralnom pohodu napaćenim vjernicima Banja Luke, Doboja i još nekih mjesta sarajevske nadbiskupije. Ovaj pohod bio je izuzetno težak i žalostan jer se kardinal uvjerio u činjenično stanje razorenih crkvi i župnih zajednica. Kardinal se vratio u svoju rezidenciju u večernjim satima skrhan i pognute glave zbog svega viđenog.

BISKUPU KOMARICI ZABRANJEN ULAZ U SRBIJU

Banjalučki biskup dr. Franjo Komarica, koji se ovih dana sa svim potrebnim dokumentima bio uputio u Beograd kako bi sudjelovao u ekumenskom Dijalogu o pomirenju, koji je organizirao tamošnji Bogoslovni fakultet Srpske pravoslavne crkve i Konferencije europskih Crkava iz Ženeve, vraćen je s jugoslavenske granice u Lipovcu od pogranične policije. Premda je imao uredan poziv, o kojemu je obaviješten i ministar vjera Republike Srbije, a na granični prijelaz dopraćen od europskih promatrača, ulazak u Srbiju mu je odbijen riječima da "nema nikakve šanse prijeći u Srbiju". Saznavši da je katolički biskup iz Banja Luke i kamo ide, policajci su mons. Komarici uz gore navedene riječi savjetovali neka što prije napusti granični prijelaz ne želeći niti učiniti provjeru kod svojega ministarstva, niti mu pružiti priliku da o tome telefonski obavijesti dekana Bogoslovnog fakulteta SPC protodakona dr. Pribislava Simića, koji ga je također pozvao i očekivao na sastanku. Na primjedbu biskupa Komarice da mu je poznata činjenica kako mnogi njegovi sugrađani, Banjalučani, mogu nesmetano putovati u Srbiju, odgovoreno mu je kako oni samo prenose stav svojih pretpostavljenih, a taj je da "nema nikakve šanse ući u Srbiju". U pismu dekani Simiću Komarica izražava svoje duboko žaljenje što nije mogao sudjelovati u ekumenskom susretu upućujući pozdrave ostalim sudionicima i ujedinjujući s njima molitve. (KTA)

Prenio iz "Glasa Koncila" Ivan Sivić

ILIJA JANJIĆ, novi biskup

Papa Ivan Pavao II. prihvatio je ostavku kotorskoga biskupa msgr. Ive Gugića, prema Zakoniku crkvenoga prava, kanon 401, stavak 1, te za novoga biskupa Kotorske biskupije imenovao dosadašnjega dekana i župnika iz Herceg Novog ILIJU JANJIĆA.

Novoimenovani kotorski biskup don Ilija Janjić, rodio se u selu i župi Vidovice, kod Orašja, u Bosanskoj Posavini, 1944. godine, od oca Ante i majke Jele. Don Ilija potječe iz obitelji koja je dala brojne svećenike, redovnike i redovnice.

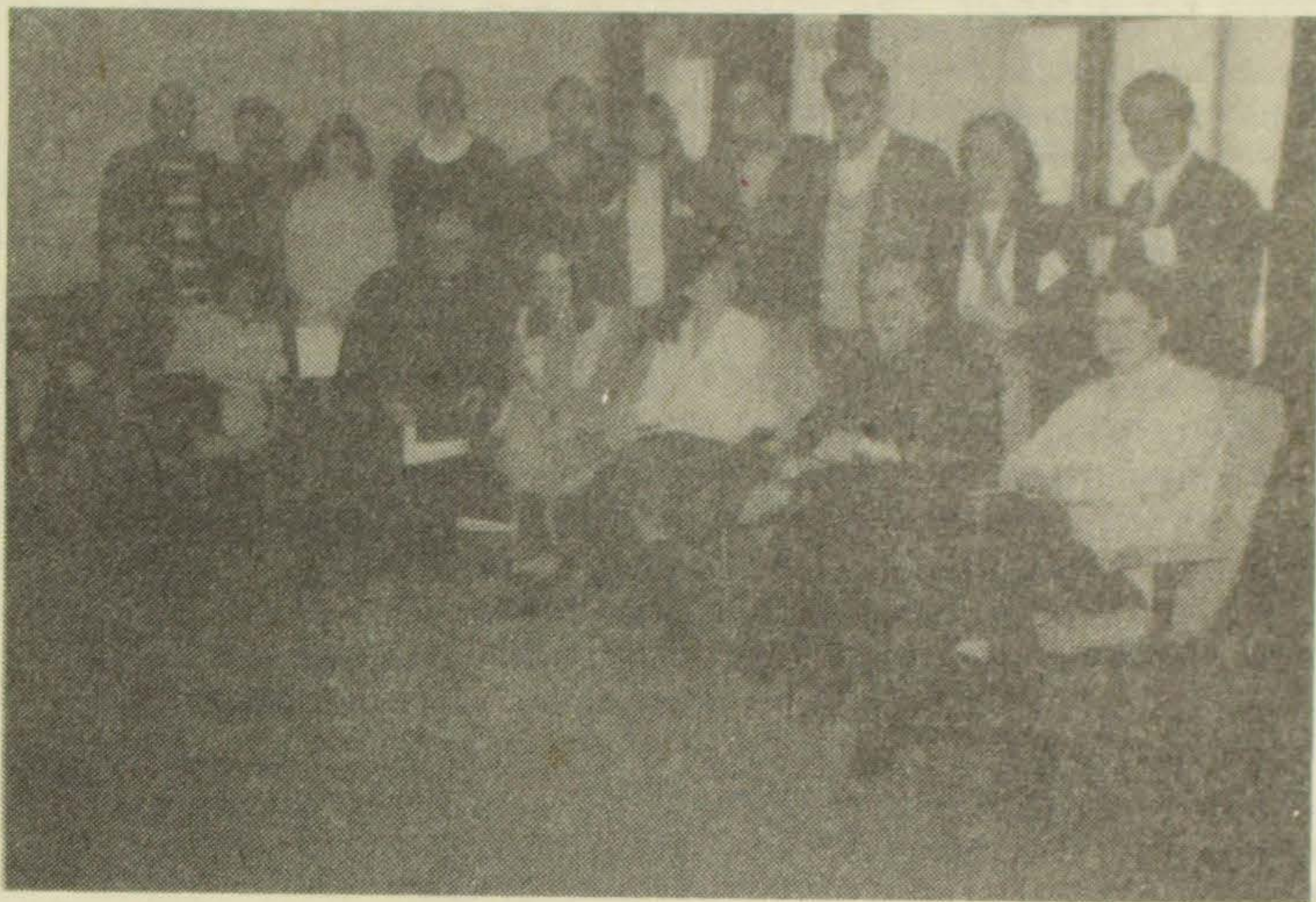
Osnovnu školu završio je u Vidovicama i Orašju od 1951. do 1959. godine. Sjemenišnu gimnaziju, kao kandidat za svećenika Kotorske biskupije, pohađao je dvije godine u Pazinu, a dvije u Dubrovniku gdje je maturirao. Teologiju je studirao u Splitu, a zaređen je za svećenika Kotorske biskupije u Splitu 1969. godine, te je iste godine slavio mladu misu u Vidovicama. Bio je župnik u župi Muo, Škaljari i Gornji Stoliv, poslije toga župnik u Budvi, te se zatim vraća u župe Muo i Prčanj. Posljednjih devet godina bio je župnik u župi sv. Leopolda Mandića u Herceg Novom. U međuvremenu je od 1975. do 1980. bio duhovnik bogoslovima u splitskoj bogosloviji, te je 1990. imenovan za kanonika Stolnog kaptola u Kotoru. Biskupsko posvećenje primit će 27. travnja, na blagdan bl. Ozane Kotorske u Kotoru.

Vijesti priredio: Franjo Ivanković

Subotica

EKUMENSKI SEMINAR

Na Otvorenom univerzitetu u Subotici od 12.-14. ožujka održan je značajan ekumenski seminar. Organizator seminara je bio Centar za strategijske i međunarodne studije iz Vašingtona. Voditelji seminara su bili: Barret Hart, David Steele, Janusz Bugajski i Overton Harcourt Klinefelter. Pored voditelja na seminaru su bila 24 sudionika. Bili su predstavnici Srpske Pravoslavne crkve, Rimokatoličke crkve, Grkokatoličke crkve, Evangeličke crkve, Reformatske crkve i Židovske općine.

Seminar je bio dobro pripremljen i izvrsno vođen. Kroz razgovor i rad u grupama pokušavalo se uvidjeti koji su povodi sukoba među ljudima i što Crkve mogu učiniti da spriječe sukobe ili ublaže posljedice istih. Bilo je zanimljivo slušati različite priloge i prijedloge sudionika na ovu temu. Među sudionicima je vladalo ozračje povjerenja i prihvaćanja što je uvelike doprinjelo boljem radu. U svakom govoru o sukobu bitan je način na koji mi pristupamo ovom problemu. Način pristupa izrasta iz tradicionalnog nasljeđa ali i osobnih iskustava, a važan je zbog razrješenja sukoba ali i zbog posljedica na razvoj ličnosti i duhovnosti. Svrha ovog susreta je bila predstavljanje nenasilnog načina rješavanja sukoba za vjerske predstavnike i sve vjernike iz Crkava prisutnih na mjesnoj razini.

Značajan doprinos u radu dali su svi sudionici ovog seminara.

Ovaj seminar pokazao je konkretno da je otvoreni razgovor jedini put ispravnog rješavanja svakog sukoba na bilo kojoj razini.

Prava je šteta što u radu ovako značajnog seminara nije sudjelovao još veći broj pozvanih svećenika različitih Crkvi u Bačkoj.

Franjo I.

Mala Bosna

DAN BOLESNIKA

Svoje pozne godine čovjek katkad teško podnosi. Osjeća se napuštenim, usamljenim ali i bolest češće zakuca na njegova vrata.

Upravo radi toga je 24. ožujka 1996. godine u župi Presvetoga Trojstva u Maloj Bosni održana sveta misa posvećena starima i bolesnima. Želja je bila pokazati im i na ovaj način da oni nisu zaboravljeni i da nisu bezvrijedni članovi župske zajednice.

Svetu misu je predvodio vlč. Mato Jaković, prefekt sjemeništa "Paulinum" u Subotici. On je u svojoj propovijedi na lijep način pokazao kako je čovjeku teško u starosti biti sam i zaboravljen od svojih najbližih. Govorio je o potrebi da se starog čovjeka razumije u njegovoj nespretnosti, zaboravnosti, nemoći.

Poslije propovijedi, župnik, vlč. Lazar Novaković podijelio je sakrament bolesničkog pomazanja bolesnim župljanima i starijim osobama. Sakramentu bolesničkog pomazanja pristupilo je 40 vjernika. Pri kraju svete mise održan je kratki prigodni program. Recitirano je nekoliko prigodnih pjesama, a izvedene su i dvije glazbene točke koje su priredili naši najmlađi. Misa je završena sa željom da se brinemo o starima jer su nas baš oni izveli na životni put i jer ćemo i mi jednog dana biti poput njih.

Poslije mise u župnoj dvorani priređena je zakuska. Uz piće i kolače stari i bolesni su imali priliku ponovo se sresti i u ugodnom razgovoru prisjetiti se svojih prošlih dana.

Jadranka Kujundžić

Subotica - Sv. Rok

DEVETNICA SV. JOSIPU

Ta veoma poznata i tradicionalna pobožnost ove godine bila je svečanija, jer je bila povezana s jubilejom 100. obljetnice crkve sv. Roka. Stoga su ove godine na devetnici sv. Josipa u propovjedima razmatrane najvažnije teme o Crkvi na temelju Dogmatske konstitucije o Crkvi "Lumen gentium" ("Svjetlo naroda") II. Vatikanskog koncila. Koliko je ovaj temeljni koncilski dokumenat svestrano obrađen tokom devetnice vidi se i iz pregleda tema propovijedi, koje ovdje donosimo. Donosimo ujedno i popis propovjednika, jer su ove godine propovjednici bili svećenici koji su više povezani s ovom župom, odnosno crkvom. Većina njih su u ovoj crkvi služili Božjem narodu kao kapelani, a vlč. Lazar Novaković je "sin" ove župe, dok je preč. Andrija Kopilović svoj diplomski rad posvetio ovoj župi i samoj crkvi sv. Roka. Devetnica je počela 10. a završila 19. III svečanom koncelebriranom biskupskom misom.

Okvirna tema: **MISTERIJ CRKVE**

Teme i propovjednici:

- CRKVA - SAKRAMENAT U KRISTU (LG 1) - Andrija Kopilović
- MISIJSKI ZNAČAJ CRKVE (LG 17) - Josip Miloš
- CRKVA - ZAJEDNICA - LAICI U CRKVI (LG 6; 30-38) - Marko Forgić
- CRKVA - KUĆA BOŽJA (LG 6) - Jakob Pfeifer
- CRKVA I KRALJEVSTVO BOŽJE (LG 5) - Antun Gabrić
- ESHATOLOŠKI ZNAČAJ CRKVE (LG 48-51) - Andrija Anišić
- CRKVA - NAROD BOŽJI (LG 9-16) - Josip Leist
- CRKVA - BOŽJA NJIVA (LG 6) - Lazar Novaković
- CRKVA - MISTIČNO TIJELO KRISTOVO (LG 7) - Szungyi Laszlo
- HIJERARHIJSKI ZNAČAJ CRKVE (LG 18-29) - mons. Ivan Péznes, biskup

Ova devetnica bila je veliko duhovno obogaćenje za oko 400 vjernika koji su svaku večer revno dolazili i sudjelovali na sv. misi. Svi su oni stekli nova znanja o Crkvi čiji su članovi postali krštenjem. Još više su zavoljeli svoju Crkvu i postalo im je jasnije koja je njihova zadaća i uloga u Crkvi i u župskoj zajednici.

Devetnica sv. Josipu samo je jedan dio u nizu onoga što će u ovoj župi biti organizirano tijekom ove jubilarne godine radi duhovne obnove župne zajednice.

Na blagdan sv. Josipa svečanu biskupsku misu predvodio je mons. Ivan Péznes u koncelebraciji sa svećenicima grada i okolice, a crkva je bila prepuna vjernika. Na izlasku iz crkve svi prisutni su dobili zanimljivu razglednicu na kojoj je kip smrti sv. Josipa (taj kip se nalazi u crkvi u Odžacima).

Oltar sv. Josipa u crkvi sv. Roka u Subotici

Bela Gabrić

Subotica-kapela Crne Gospe

MLADI ZA MIR

I prvog petka u mjesecu ožujku održana je misa mladih za mir u subotičkom franjevačkom samostanu. Ovog puta misu su organizirali mladi iz župe sv. Jurja na čelu sa svojom katehisticom s. Veronikom. Svetu misu je predvodio p. Marijan Kovačević.

Činjenica da se mladi iz cijele Europe svakog prvog petka mole za mir i jedni za druge trebala bi potaknuti i druge mlade da nam se pridruže na ovoj svetoj misi. Jer tko će drugi izmoliti mir, ako ne mi mladi u čijim rukama se nalazi budućnost svijeta. Od nas mladih ovisi kakvo će nam biti sutra: hoće li ono biti ispunjeno ljubavlju, radošću i mirom ili mržnjom, nepravdom i ratovima. Zato molimo Gospodina da nam udijeli mir duše i srca kako bi bili "svjetlo" ovoga svijeta.

Dakle, doviđenja na MISI MLADIH ZA MIR 3.05. 1996. u 20 sati.

Svetlana S.

Subotica

KORIZMENA TRIBINA MLADIH

U nedjelju, 17.03. ove godine održana je Tribina mladih u Katoličkom krugu. Predavač je bio vlč. Zvonko Blaško iz Niša. On je održao zanimljivo predavanje na temu "Ljudska zajednica" prema konstituciji "Radost i nada" II. Vatikanskog sabora.

On je istaknuo da je čovjek stvoren da bi živio u zajednici. Naglasio je da obitelj nije grupa nepoznatih ljudi ili grupa ljudi koja se okuplja oko istog cilja i radi zajedno, a poslije se razide svatko na svoju stranu. Obitelj treba i mora živjeti kao ZAJEDNICA da bi opstala. Znači, članovi obitelji ne bi smjeli živjeti jedni UZ druge, niti jedni SA drugima, nego jedni ZA druge, tj. u ZAJEDNICI. Takve bi trebale biti i naše župske zajednice i u njima vjeronaučne zajednice mladih.

Predavač je, također, govorio i o životu katolika u Nišu i vrlo zanimljivo o svom životu.

Ova korizmena tribina okupila je više od stotinu mladih.

Poslije tribine mladi su nastavili druženje u Bunjevačkom kolu uz kokice, stolni tenis i međusobni razgovor. Iako nije bilo muzike, mladi su se lijepo zabavili igrajući se igre upoznavanja osobe pored sebe, a zatim su o njoj govorili ostalima u prvom licu. Ovo druženje je dokaz da se mladi mogu lijepo zabaviti i bez velike buke.

Jasna C.

Subotica

EKUMENSKI MOLITVENI DAN ŽENA

U petak, 1. ožujka 1996. godine u Reformiranoj kršćanskoj crkvi u Subotici održan je molitveni ekumenski sat žena. Ove godine su molitvu sastavile žene s Haitija. One nas pozivaju da s njima usrdno molimo Boga da promijeni njihovu situaciju u kojoj žive već mnogo godina. Tuže se što su njihova djeca žrtve gladi, nepravde i tlačenja. Od najranije mladosti su ugrožena, jer im se uskraćuju osnovna ljudska prava. Mnogi nemaju što jesti. Mnogi žive na ulici. Djeca po smeću traže hranu da mogu nešto pojesti. Bolesnici gube nadu u ozdravljenje jer nema bolnica, lijekova niti medicinske skrbi... Njihova bol je neizmjerena i zato vapiju: "Pomozite nam, pomozite! Kršćani cijeloga svijeta, molimo zajedno na ovu nakanu!"

Mali skup žena u reformatskoj crkvi pridružio se molitvi žena s Haitija i odgovorio je njihovom vapaju. U slavlju je sudjelovao i pastor g. Emil Poth, koji je na kraju svima podijelio blagoslov. Okupljeni su poslije molitve proveli neko vrijeme u prijateljskom druženju.

Šteta je što ovaj skup nije okupio veći broj molitelja, a dobro bi bilo da su s nama bili i naši svećenici.

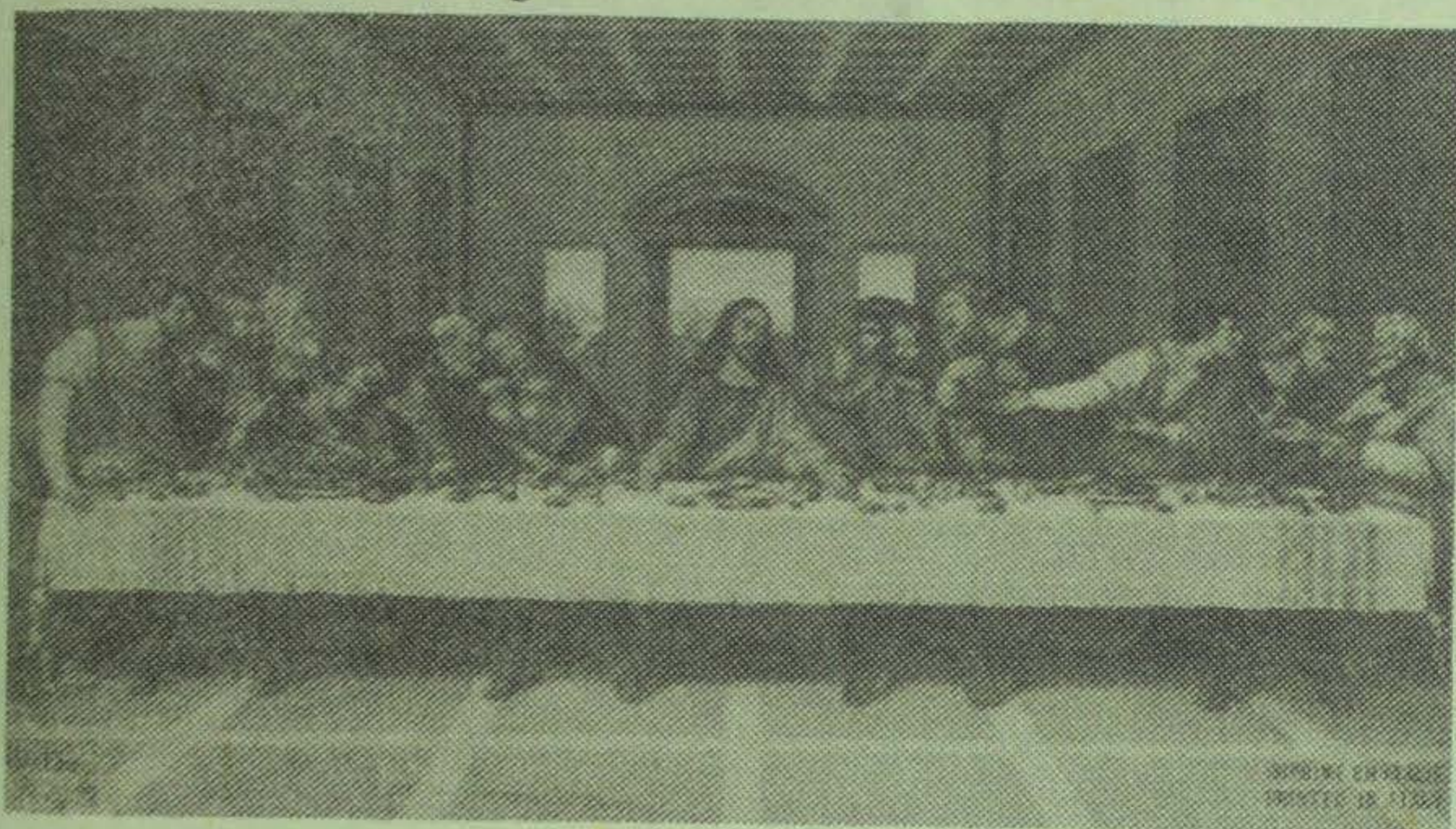
Viktorija Grunčić

SVEĆENICI

DJELITELJI BOŽJIH TAJNI

Isus je svojom mukom i uskrsnućem pripremio sva potrebna sredstva za spasenje, ali ih ljudi često ne znaju upotrijebiti i zato ostaju u tami i grijehu.

Svećenici, koje je Isus na **VELIKI ČETVRTAK** izabrao za svoje suradnike, imaju tu milost da su i svjesno i nesvjesno kanal Božjih milosti. U dijeljenju sakramenata i Božje riječi, svećenik dijeli milosti otkupljenja, svjetlo i snagu Duha Svetoga.

EUHARISTIJA, koja je centar i izvor svih sakramenata, daje nam sve bogatstvo milosrđa Božjega, snagu žrtve Kristove i puninu milosnog života. Daje Božje milosrđe, jer slaveći spomen Žrtve Kristove obnavlja se onaj trenutak kad je "Isus sam sebe ponudio na smrt i među zlikovce bio ubrojen da grijehe mnogih ponese na sebi i da se zauzme za zločinca (grešnike)" (Iz 53,5).

Svećenik, pa i svaki kršćanin u euharistiji nalazi i svoje poslanje: i sam se predati Bogu za braću kao "sudionik Kristovih patnja" za Crkvu.

Osim toga, u predragocjenoj Krvi našao sam kao svećenik za sebe i za vjernike zaštitu od "zatornika", tj. od zala današnjeg vremena: magije, spiritizma, đavolskog zavodjenja (pogađanje sudbine, ponuda svjetskog čara i uspjeha), zatim mržnje, oholosti, praznovjerja itd. Kao što su Izraelci u Egiptu bili spašeni krvlju pashalnog janjeta, kojom su bili oznaženi dovraci njihovih domova, tako je Krv Kristova u našim srcima zaštita od đavla.

Kristova ljubav, koja je prisutna u Euharistiji, po riječima Ivana apostola, "budući da je ljubio svoje, one u svijetu, do kraja ih je ljubio" (Iv 13,1), daje svećeniku, po pričesti, snagu da može iskazati braći ljubav, pažnju, strpljivost, velikodušnost i milosrđe.

RIJEČ BOŽJA je ogledalo života. Nju svećenik naviješta, dijeli, ali prvenstveno je živi i njom se hrani. Puno mi je značio savjet jednog iskusnog svećenika: "Kad završiš propovijed, dobro se prisjeti što si rekao, jer to Duh Sveti i tebi govori, ne samo vjernicima". Znači, oslušuj što ti Duh Sveti govori i na što te opominje.

Kad pomislimo da smo dovoljno dobri, dosta je sjetiti se Jakovljeve poslanice (usp. 1,26 i 3,5-10) u kojoj on govori da je isprazna pobožnost svakoga tko ne obuzdava svoga jezika i da je jezik "zlo nemirno, pun otrova smrtonosnog", uništi sve dobro u našoj duši.

Kad si umislimo da smo puno pretrpjeli i nepravедno osuđivani, dovoljno je prisjetiti se "Blaženstava" i vidjeti koliko smo osuđivali svoje protivnike i progonitelje, umjesto da smo molili za njih i blagoslivljali ih.

Riječ Božja je zaista ogledalo života i Riječ Života.

ŽIVOTNI KRIŽ! Biti svećenik, biti žrtva, kao Isus, izgleda neshvatljivo i mučno i za svećenika a i za one koji ga promatraju, ali samo dok se ne uđe u Božje tajne, tj. dok se ne rodimo od Duha Svetoga. Tada se tek može shvatiti Božja logika, sablazan ili "ludost križa", tek tada shvaćamo da su križevi samo stepenice koje vode do Boga. Tek tada shvaćamo da nemamo kuda otići, nego samo k Isusu, jer... On "ima riječi života vječnoga".

POBOŽNOSTI koje su ranije više nego danas ispunjale život svećenika i vjernika, na pr.: pobožnost Srcu Isusovu (9 prvih petaka), posveta Presvetom Srcu Isusovu i Apostolat molitve; Križni put i čašćenje Rana Kristovih; pobožnost Krvi Kristove s vječnim klanjanjem i (ranije) s raznim oltarskim društvima, (a sada) s Molitvenom zajednicom Krvi Kristove, koju je osnovao rimski svećenik Gašpar del Bualo 1816. godine; zatim Krunica u obliku "žive ružice" ili javnog moljenja u crkvi, te svibanjska pobožnost s prvim subotama i Posvetom Bezgrešnom Srcu Marijinom (Fatimska poruka); sve te pobožnosti nisu ni danas samo ukras za Crkvu, nego su one kao kockice u mozaiku Crkve i znak su životnosti Crkve i izvor mnogih milosti za kršćane koji ih obavljaju.

Stoga potičem: Sakriti se u Srcu Isusovu, prikazivati Ocu nebeskom Rane Kristove da se izliječe rane naših duša, prikazivati Predragocjenu Krv Isusovu kao zadovoljštinu za naše grijehe, na utjehu dušama u čistilištu i za potrebe Crkve; posvetiti se Bezgrešnom Srcu Marijinu, tj. sakriti se pod Marijin plašt moleći krunicu... Sve to sačinjava jedno kršćansko iskustvo koje Crkva preko svećenika pruža vjernicima, a ujedno je i znak zahvalnosti i poštivanja Božjih milosti i vjekovnog iskustva Crkve.

VELIKI ČETVRTAK NAS POTIČE DA MOLIMO ZA SVEĆENIKE, ne samo radi toga što ih je premalo, a "žetva je velika", nego još više radi toga da svaki svećenik uđe u "tajnu Božju", tj. da se rodi od Duha Svetoga te da svojom vjerom, molitvom i žrtvom može rađati duše za Kraljevstvo Božje, te da zaista bude djelitelj Božjih tajni svim "umornima i opterećenima" na putu života.

Antun Kopilović

USKRSNA PORUKA IVANA PÉNZESA, SUBOTIČKOG BISKUPA

*"I njegovu kraljevstvu neće biti kraja"
ispovjedamo u vjerovanju.*

To znači da Krist ne vlada samo nad prostorom, nego i nad vremenom; što za naš svagdanji život znači da i sve stvari, pa i naša prošlost i naša budućnost, postižu svoju puninu u Uskrsnome i da je Gospodin uvijek prisutan u našem životu.

"Toga Isusa, kojega vi razapeste, Bog učini Gospodinom i Kristom", uzvikuje Petar na dan Pedesetnice. Kristovo Uskrsnuće je stvaran događaj ali koji ide u dva smjera. S jedne strane je povijesna dimenzija, tj. događaj koji ostavlja provjerljive tragove: prazan grob, ukazanja, apostolski proglas vjere usprkos prijetnjama smrću, postanak Crkve. S druge strane kao čin u sebi, za nas neshvatljiv, kojim Bog Isusa iz Nazareta pridružuje svojoj "slavi". Uskrisio ga je! To izričemo kad velimo da Isus "sjedi s desne Ocu" i "Bog ga je učinio Gospodinom". Otajstvo Vazma, Pashe, kojim Isus "prolazi" s ovoga svijeta u slavu Očevu, počinje časom Isusove smrti: "Oče, proslavi Sina svoga!" (Iv 17,1).

Bog ne čini čudesa da se čovjek čudi, nego čini stvari mudro i s ljubavlju. Isus je umro jer nas je ljubio. Bog ga je stoga uskrisio, uzvisio i dao mu slavu koja odgovara njegovu Sinu. "Bog koji je Gospodina uskrisio, i nas će uskrisiti snagom njegovom" (1 Kor 6,14).

Čin kojim Bog uskrisava svojega Sina nedostupan je našem iskustvu. Ni jedno evanđelje ne opisuje događaj uskrsnuća. Četiri evanđelja govore o otkriću praznoga groba. I Marija Magdalena uzvikuje: "Uzeše Gospodina iz groba i ne znamo gdje ga staviše!" (Iv 20,2). Prazan grob je rječiti znak koji upućuje na otajstvo. I ovaj indirektni znak poprima puno značenje u poruci anđela: "Zašto tražite živoga među mrtvima?" (Lk 24,5).

Prisutnost Uskrsloga izmiče našim osjetilima. Zato se Isus vidljivo očitovao prvim svjedocima. Izvještaji o ukazanjima donose značajne činjenice koje mi navještamo u katehezi i koje su dvostrukog reda: ukazanja nekome (ženama, Mariji Magdaleni, učenicima iz Emausa) i ukazanja apostolima uvečer "prvog dana", na dan Vazma, sve do Uzašašća, bilo u Jeruzalemu bilo u Galileji.

Izvještaji o ukazanjima očituju činjenicu kako se Crkva rađa iz Duha Svetoga, izvora vjere u Uskrslog, i da se oslanja na kolegijalnu vjeru apostola.

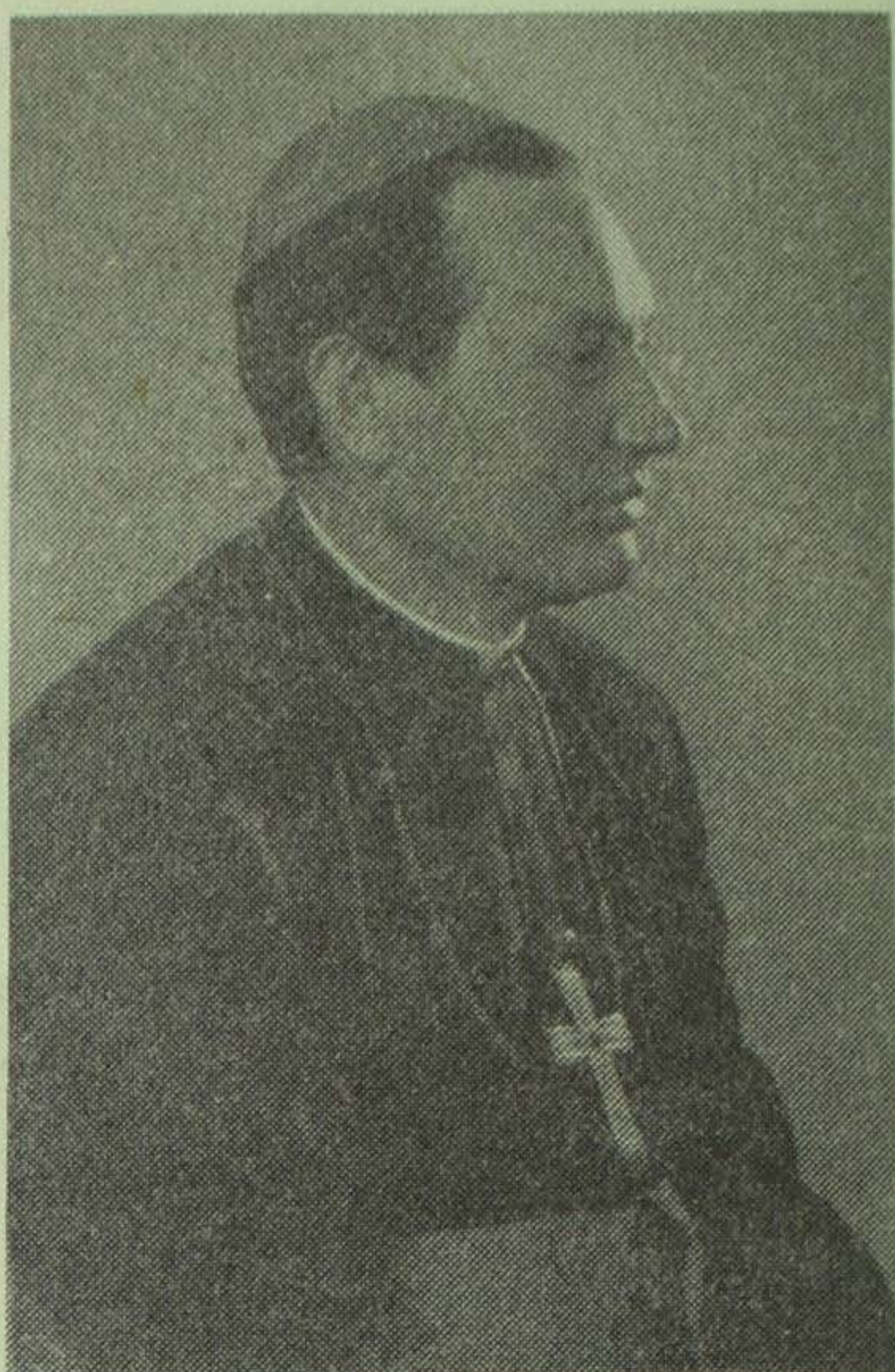
Krist je uskrsnuo u točno određenom času, ali možemo reći da on još uvijek čeka da "uskrsne" u mnoštvu ljudskih povijesti; to uskrsnuće traži suradnju svijui.

Bog se ne predaje pred čovjekovom smrću, niti hoće da se čovjek preda, nego ga zove da sudjeluje u potpunom oslobođenju od moralnog egoizma. Dok se čovjek bude bavio samo zemaljskim stvarnostima, bit će predan smrti, jer zemlja, prepuštena samoj sebi, ne sadrži kvasac besmrtnosti. U Isusu, umrlom i uskrsnom, ljudi su pozvani da hrabro i odgovorno sudjeluju u životu Boga živih.

Može se reći da ondje gdje se iz ljubavi solidariziramo s onima koji trpe, Krist uskrišava još i danas; gdje vjera dovodi do djelotvornog angažmana za pravdu i nadahnjuje pravu volju za mirom, ondje je smrt pobjeđena i vlada Kristov život. Kada onaj koji je živio u vjeri, u ljubavi i znao je podnijeti svoje patnje, umire, Kristovo uskrsnuće mu daje nadu u novi život.

U tom smislu želim svima **SRETAN USKRS!**

+ Ivan
biskup

DOĐE NAM I USKRS

*Procvato je zumbul plavi
zamirisa ljubičica,
evo dođe nam i Uskrs,
raduju se njemu dica.*

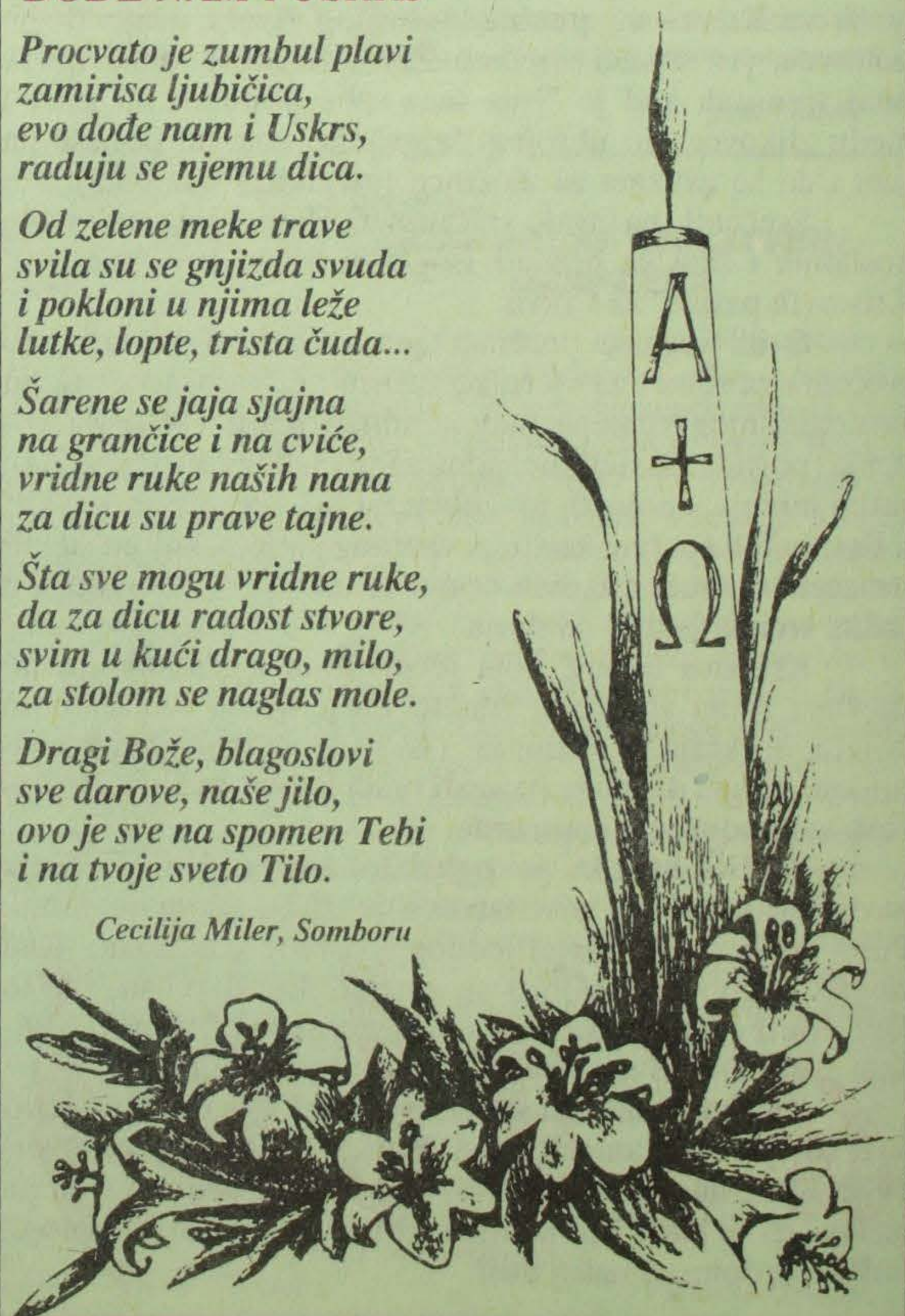
*Od zelene meke trave
svila su se gnjizda svuda
i pokloni u njima leže
lutke, lopte, trista čuda...*

*Šarene se jaja sjajna
na grančice i na cviče,
vridne ruke naših nana
za dicu su prave tajne.*

*Šta sve mogu vridne ruke,
da za dicu radost stvore,
svim u kući drago, milo,
za stolom se naglas mole.*

*Dragi Bože, blagoslovi
sve darove, naše jilo,
ovo je sve na spomen Tebi
i na tvoje sveto Tilo.*

Cecilija Miler, Somboru

**MALI USKRSNI IGROKAZ
POLIVAČI**

Napisala: Cecilija Milanković

**OBIČAJ POLIVANJA I
DARIVANJA ZA USKRS
KOD HRVATA BUNJEVACA**

Uskrsni ponediljak (ili vodeni ponediljak)

Scena:

Čista soba sva okićena cica macom i proljetnim cvijećem. Gazdarica, žena srednjih godina u prikladnoj narodnoj nošnji (uglavnom crne boje) čeka goste i popravlja (namješta) koješta u sobi.

Vani se čuju glasovi i na vratima se pojavljuju momci-polivači (trojica) bogato okićeni sezonskim cvijećem (zumbul-narcis) po reverima kaputa svečanog odijela. Mogu ih pratiti tamburaši.

Radnja

POLIVAČI: Faljen Isus, gazdarice, čestitamo Vam Uskrs.

GAZDARICA: Uvik faljen bio, dico moja, živi i zdravi bili. Ajte, ajte, ulazite unutra.

POLIVAČI: Mi smo čuli da u ovoj kući ima lipi divojaka, pa smo došli da i polijemo.

GAZDARICA: Ima, ima, dico moja. Al one nisu samo lipe, već i dobre, čestite...

POLIVAČI: Zato smo i svratili.

GAZDARICA: Sad ću ja nji oma zvati. (Doziva ih iz druge sobe). Mande, Luce, Koce - hajte cure, evo došli su polivači.

(Nato ulazi gazda, čovjek srednjih godina, svečano obučen. Iza njega ulaze divojke, obučene u narodnu nošnju od sefira, tilora, piketa itd.). Polivači se pozdravljaju s njima, uz Faljen Isus i čestitanje Uskrsa.

POLIVAČI (divojkama): Mi bi radi bili da vas malo polijemo.

DIVOJKE: Mož, mož, ako imate parfina, jel smo se znate, već nekoliko puta prisvlačile zbog oni momaka koji su nas kablom vode iz bunara polivali.

PRVA DIVOJKA (Manda): Evo, još mi je i sad kosa mokra.

PRVI POLIVAČ (Joso): Imamo mi štogod finog parfina, iz Beča.

(Polivači vade iz unutrašnjih gornjih džepova kaputa male bočice parfina i polivaju divojke po kosi i njedrima, a onda polivaju i gazdaricu).

DRUGI POLIVAČ (Pere): Moramo i nanu polit, kad su nas tako lipo primili. (Redom je polivaju sva tri momka).

GAZDARICA: Fala, fala momci. Pa, evo, sad se počastite otezanom pogačom s makom i orasima, a onda će vam moje divojke dati ponude. Znate već, šareni jaja i pomorandže. Ima tu više feli, pa izabirajte koje volite. A kad sam ja bila mlada, jaja su se najviše farbala u lukovini, pa budnu onako lipa crvena. A polivači su išli sokacima fijakerom. Bilo je tu veselja. A dice - puno!

GAZDA: (na nanu će) Ajde, ajde ostavi tu dicu, već se vi momci privačajte malo i čaša, da koštate naše vino. Ta tako je, da ne mož bit bolje. Sve liči.

POLIVAČI (Uzimaju čaše što ih je gazda nalio i nazdravljaju): Nazdravlje, nazdravlje! Alaj ovo pasira.

GAZDA: Živi i zdravi bili i nazdravlje vam bilo.

(Sada polivači biraju šarena jaja što im divojke nude).

PRVI POLIVAČ (Joso): (Uzima jedno jaje): Vidi ovo, šta tu piše? (Čita): "Golub ljubi golubicu, kao momak divojčicu" (privija jaje na grudi i gleda prvu divojku Mandu, a ona stidljivo obara pogled).

DRUGI POLIVAČ (Pere): (Uzima jaje i čita) "Ti ne ljubi ovo jaje, već ti ljubi ko ti daje" (Gleda na drugu divojku Lucu i smješka joj se).

TREĆI POLIVAČ (Jašo): A ja sam izabro ovo jaje nove mode. Mi smo najmlađi pa moramo ići napridnije, ali naše stare običaje nećemo nikad zaboravit. Jel da Koce? (Gleda na Kocu. Ona se nije zbunila, gleda na njega i kaže)

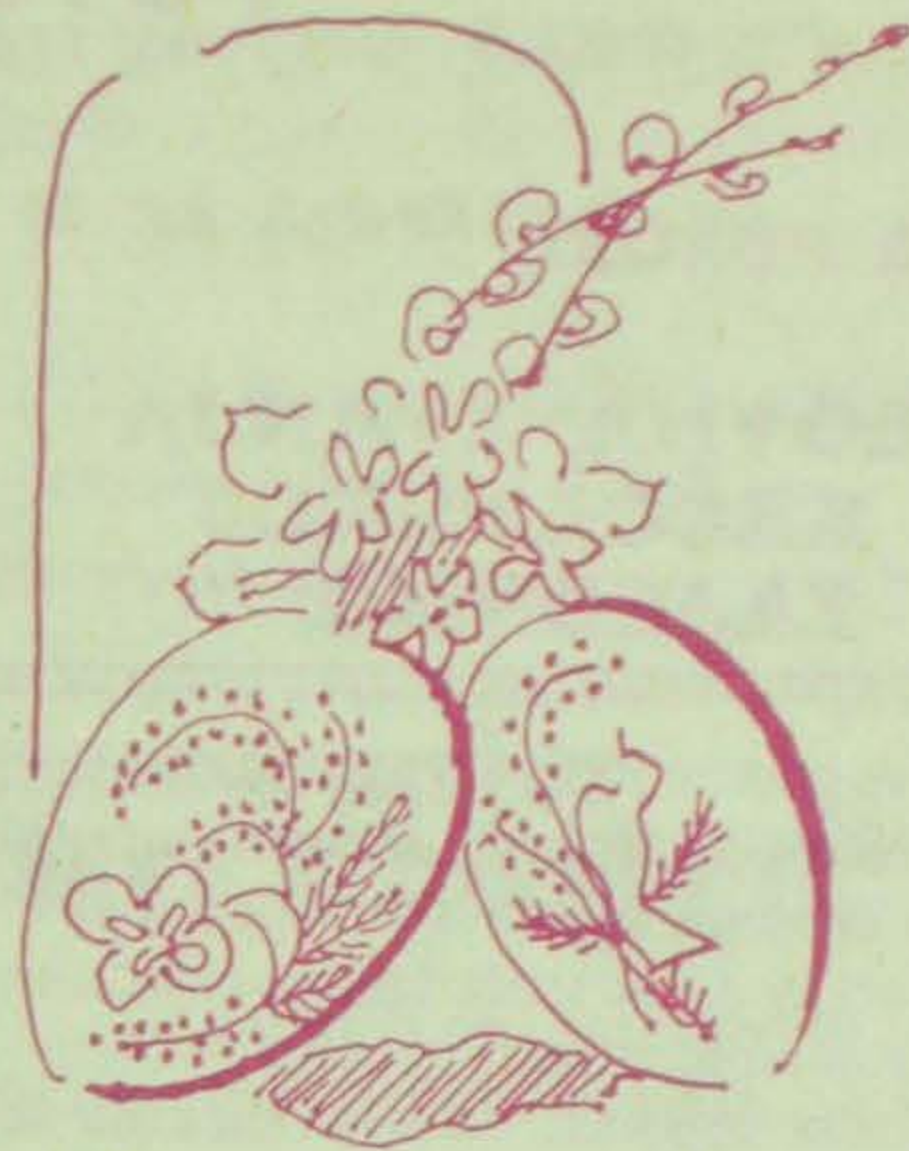
KOCE: Al nikad!

(Divojke sada kite momke cviećem. Oni mirno stoje i čekaju. A onda odlaze. Tamburaši tiho sviraju).

POLIVAČI: A sad moramo ić dalje. Pa fala vam lipo na svemu i zbogom ostajte.

UKUĆANI (ispraćaju ih i govore): Zbogom, zbogom.

Kraj

USKRSNA PRIČA

Na Veliku subotu okupili su se vjernici u crkvi da proslave Kristovo uskrsnuće. Crkva je bila prepuna. Počela je sveta misa. Svećenik je molio, pjevao i prikazao svetu misu. Orgulje su brujale, a vjernici su u sav glas pjevali... Poslije svete mise vjernici su se radovali, čestitali su jedan drugom Uskrs želeći blagoslovljene blagdane, a zatim su se polako razišli i vraćali se svojim kućama. Crkva je zatvorena.

Kada je nastala nijema tišina, Isus je izišao iz Svetohraništa i iz crkve krenuo u grad i uputio se prema beskrajnim poljima. U daljini je primjetio sićušno svjetlo. Uputio se u tom pravcu. Stigao je do jedne kolibe. Pokucao je na vrata i ušao unutra. U jednoj sobici u krevetu je ležala bolesna žena, a do nje je bilo maleno dijete.

"Gdje ti je muž, ženo?" - upitao je Isus.

"Sačekaj ga, otišao je u grad, uskoro će se vratiti" - odgovorila je žena.

Isus je sjeo i čekao. I ne zadugo čulo se izvana neko lupanje. Odmah zatim, naglo je ušao, sav radostan, njezin muž. Sa ramena je spustio jedan veliki džak i uskliknuo:

"Vidi ženo, koliko sam nakupio otpadaka kruha u gradu!"

Isus, koji je sve to nijemo pratio, progovorio je:

"U ovo sveto veče, ŽELIM BITI GOST U OVOJ KUĆI!"

M.

(Ovu priču pročitala sam davno u jednom kalendaru starom oko 100 godina)

aleluja

POVODOM DANA DUHOVNIH ZVANJA (4. USKRSNA NEDJELJA)

PAPINA PORUKA

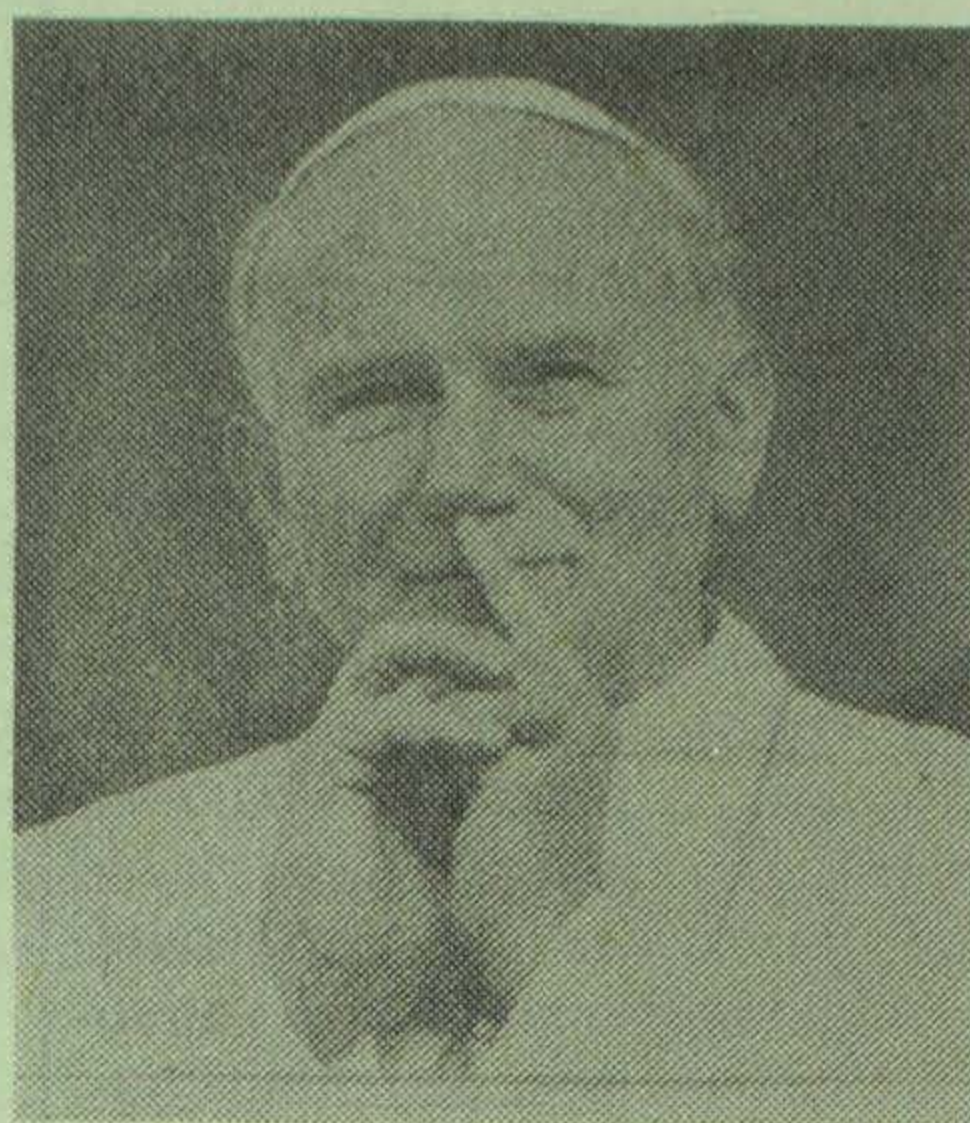
DUHOVNA ZVANJA U KRŠĆANSKOJ ZAJEDNICI

I ove godine Papa je za Dan duhovnih zvanja (Nedjelja Dobrog Pastira) uputio katolicima cijeloga svijeta svoju poruku. U svojoj poruci sv. Otac ističe značaj zajednice u odgoju duhovnih zvanja.

"Treba započeti od zajednica da se pripravi tlo na kojem se može Božje djelovanje snažno širiti a njegov poziv biti prihvaćen i shvaćen. Zsigurno je da postoji hitna potreba prepravljanja kršćanskog tkiva ljudskoga društva. No uvjet da do toga dođe je prepravljanje kršćanskog tkiva samih crkvenih zajednica." /.../

Samo žive kršćanske zajednice znaju brižno prihvatiti zvanja a onda ih pratiti u njihovu razvoju, kao što brižne majke prate rast i sreću ploda svoje utrobe. Djelatni subjekt i nositelj pastoralna zvanja jest crkvena zajednica kao takva u različitim svojim izričajima počevši od sveopće do partikularne Crkve, i od župe do drugih oblika zajednica, koje se danas mnogovrsno javljaju u Božjemu narodu.

U današnjem sekulariziranom i materijaliziranom svijetu mladi se teže odlučuju za duhovno zvanje. Zato za ostvarenje duhovnog zvanja "danas, pred izazovom suvremenoga svijeta, treba dodatne evandeoske odvažnosti".

● Klica zvanja u srcima mnogih mladića i djevojaka

Klica zvanja prisutna je u srcima mnogih mladića i djevojaka suvremenog svijeta, istaknuo je Papa i u ovoj svojoj poruci, kao i u mnogim drugim porukama za Dan duhovnih zvanja, ali otkrivanje te klice zvanja pretpostavlja ljubaznu pažnju te znalačku i mudru prosudbu. A za to su odgovorni svi članovi Crkve. Radosno svjedočenje kršćanske zajednice u raspoloživosti da sluša krik svijeta žednog istine i pravde, lako otvara srca mladih velikodušnom prihvaćanju dara poziva na posvećenje.

Papa svoje poruke redovito završava pozivom na molitvu i molitvom koju sam upućuje Ocu nebeskom, po Marijinom zagovoru.

NADBISKUP PERKO O REDOVNIŠTVU

Danas nisu u vidu samo te tradicionalne redovničke zajednice nego i mnoge nove forme posvećenog života koje se ostvaruju u raznim duhovnim pokretima i novim vidicima tog zajedničkog života u njima. Redovnički život je kao cvijet Crkve. Gdje je biljka Crkve zdrava, ondje imamo cvjetanje. Puno redovničkih zvanja. Gdje je u krizi, ondje cvjetovi venu, ali Crkva katolička uvijek će imati zvanja. Ja ipak imam nadu da će obnovom života, širenjem te nove evangelizacije na kraju našeg vijeka i početkom narednog procvasti i redovnički život, odnosno različiti oblici Bogu posvećenog života. Uvijek moramo znati da to nije stvar samo ljudskog izbora, nego i stvar milosti Božje. Zato se moramo za duhovna zvanja uvijek moliti, osobito za otvorenost Božjoj milosti. Sve zavisi od toga. Milost Božja kao žarko sunce uvijek se rasiplje, ali ako je čovjek okrenut i ako pravi prepreke, onda ta milost Božja ne može do njega. Zato je naša zadaća samo da uklanjamo prepreke tom sjaju Božje milosti, osobito kod redovničkih zvanja.

"Zaključujem ova svoja razmišljanja pozivajući vas, predraga braćo i sestre, da u molitvi preporučate svoje zajednice, da bi, sjedinjene po uzoru na prve kršćane, u pažljivom slušanju Riječi Božje i prizivanju Duha Svetoga, pod zaštitom Djevice Marije, bile blagoslovljene mnogim svećeničkim i redovničkim zvanjima.

Gospodinu Isusu uzdižem svoju žarku molitvu za postizanje dragocjenog dara brojnih i svetih zvanja:

Gospodine, ti si htio spasiti ljude i utemeljio si Crkvu kao zajedništvo braće, sjedinjene u tvojoj ljubavi. Prolazi i dalje među nama i pozivaj one koje si izabrao da budu glas tvoga Svetoga Duha, kvasac pravednijeg i bratskijeg društva.

Daj nam, Oče nebeski, duhovne vode tako potrebne našim zajednicama: prave svećenike Boga živoga da, prosvijetljeni tvojom Riječi, znaju govoriti o tebi i poučiti druge razgovarati s tobom.

TAJ SVEĆENIK !?!

- Ako slučajno govori deset minuta više: "To je obični brbljavac!"
- Ako posjeduje automobil: "On je svjetovni kapitalista!"
- Ako nema automobil: "Nije sposoban prilagoditi se vremenu!"
- Ako obilazi vjernike u župi: "Neprestano luta!"
- Ako posjećuje obitelji: "Nema ga nikad kod kuće!"
- Ako traži novčanu pomoć za crkvu: "Uvijek nešto traži!"
- Ako žuri: "Nikad nema vremena!"
- Ako je točan: "Njegov sat uvijek žuri!"
- Ako je misa malo duža: "Al' je dosadan!"
- Ako uređuje crkvu i župni stan: "Razbacuje se s novcem!"
- Ako ne gradi: "Ne brine se nizašto!"
- Ako je mlad: "Neiskusna je!"
- Ako je star: "Bolje bi bilo da ode u penziju!"
- Ako umre: "ZAR NEMA NIKOG DA GA ZAMIJENI!"

Zar bi ga ti zamijenio poslije svega ovoga što o njemu svaki dan govoriš i misliš?

Ne brini se. Bog se brine za svoje i dat će novog svećenika s novom snagom i zamijenit će ga, ali i ti ga moraš poštivati i cijeniti i sa svim njegovim slabostima i nedostacima.

Prerađeno i dopunjeno prema biltenu "Kristofor" župe Rab

Neka tvoja Crkva poraste cvatom posvećenih, koji će ti sve predati da bi mogao sve spasiti. Neka naše zajednice slave s pjesmom i hvalama Euharistiju, kao hvalu tvojoj slavi i dobroti, i da bi znali ići putovima svijeta naviještajući radost i mir, dragocjene darove tvoga spasenja. Svrni svoj pogled, Gospodine, na cijelo čovječanstvo i očituj svoje milosrđe muževima i ženama koji te u molitvi i čestitom životu traže a još te nisu susreli: otkrij im se kao put koji vodi Ocu, kao istina koja oslobađa, kao život bez kraja. Daj nam, Gospodine, da živimo u tvojoj Crkvi u duhu vjernog služenja i potpunog darivanja, kako bi naše svjedočanstvo bilo uvjerljivo i plodno. Amen."

Priredio: Andrija Anišić

Dragi Velečasni!

Pozdravljam Vas i zahvaljujem što mi redovito šalžete "Zvonik"...

Drago mi je da i dalje izlazi jedan katolički list u našoj ravnoj Bačkoj. Bog blagoslovio i Vaš rad kao i onih koji s Vama surađuju. Dao Bog da se nađe još dobrih i požrtvovnih suradnika i skupa s Vama porade za dobro naših vjernika.

U Vašem "Razgovoru s urednikom" primio sam i ja poticaj da povremeno nešto napišem. Usudio bih se zato zamoliti da smijem posebno, barem ponekad, nešto napisati o Sluzi Božjem o. Gerardu Tomi Stantiću, koji je "naše gore list".

U ovo zadnjih nekoliko mjeseci "pročešljam" intenzivno njegove brojne zapise, u kojima ima mnogo njegovih autobiografskih zapisa ali isto tako puno duhovnosti što, smatram, može koristiti za produbljenje duhovnog života i u ljudima koji su mu sunarodnjaci.

On je bio, kako znate, primjerice pokretač u Somboru štovanja Djeteta Isusa. Tko se malo zadubi u njegovu duhovnost o malom Isusu, otkriva da se on nadahnjuje na sv. Malu Tereziju, za koju, postoji inicijativa da bude proglašena Naučiteljicom Crkve. Uostalom, poznato je da je na njegovu inicijativu i njegove sestrične seke Janje Prčić kip Malog praškog Isusa postavljen u mnogim našim crkvama u Bačkoj.

Početak siječnja napisao sam u Glasu koncila člančić o Malom Isusu, onako kako ga je štovao o. Gerard pod naslovom: "Bog nam se daje milovati kao dijete".

Prilažem ovdje nekoliko misli iz njegovih zapisa i čekam da mi javite šta bih mogao iz njegovih zapisa iznositi. Možda bi bilo prikladno za svako liturgijsko vrijeme samo citirati po koji njegov zapis. Zapravo, njegovi su zapisi nikli baš u njegovim razmatranjima o otajstvima liturgijske godine. Ovaj mali prilog neka bude kao uzorak onoga što bih namjeravao slati kao prilog "Zvoniku".

Graz, 5. ožujka 1996.

Pozdravlja:

Ante Stantić, OCD
vicepostulator

Neizmerno smo zahvalni o. Anti Stantiću, vicepostulatoru u procesu za proglašenje blaženim i svetim našega "zemljaka", rodom iz Đurđina, o. Gerarda Tome Stantića što nam se javio s ovako divnim prijedlogom i suradnjom. Vrlo rado odvajamo jedan stupac u svakom broju Zvonika za riječi o. Gerarda.

Riječi o. Gerarda navodimo bez oznake iz koje knjige ili iz kojih spisa su uzete, jer želimo naglasak staviti na poruku njegovih riječi!

U ovom broju podnaslove smo izvukli sami.

GOVORI VAM SLUGA BOŽJI
O. GERARD TOMO STANTIĆ

Grieh - savjest - pokajanje

Teško je bijesne konje zaustaviti, ali je još teže zaustaviti bijesna nagnuća.

Sebičnost je opasnost iako skoro sav svijet u njoj pliva, pa su mu zato i prljava djela.

Sebičnost je strašni gad, ne predaj joj se nikada! Gadi se na ono što je gadno pa će ti srce ostati lijepo.

Duhovna lijenost hrani vučju mladunčad, tj. nevaljala nagnuća, koja će kasnije raskidati i upropastiti dušu.

Bolje je za nas da nas vatra peče nego li savjest. Kada po savjesti djelujemo, mirnu savjest posjedujemo.

Po pokajanju, u sakramentu pomirenja, kapi Isusove krvi padaju na srce pokajnika a sv. Majka Crkva, koja je Isusovo Tijelo, postaje krasna.

Bolest - milosrđe

U tjelesnoj bolesti nije uvijek lako naći lijeka, ali nije tako u duhovnom životu jer je Isusov život pun svakovrsnog lijeka.

Isuse, Tebi se približavam kada se u patnji Tebi predajem.

Isusa slijedimo kada jedni druge liječimo: milostinjom, poučavanjem, dvorenjem, dobrim knjigama i novinama. Sunce ne sije samo za jednoga, nego za svakog čovjeka! Isus je sunce duhovno. I sveci su sunce a i svaki čovjek nek je sunce drugima: komu je vrućina neka ga skloni u hladovinu, komu je zima neka ga ugrije, tko je žalostan neka ga s ljepotom sunčeva izlaska razveseli.

Raspeti - Uskrsnuli

U svakoj ću se nevolji spasiti ako se uhvatim za Raspetoga, ako zagrlim Euharistiju i ako zazovem Duha Svetoga. Duh Sveti je naše zdravo oko, zdrava pamet, zdrava ruka i jaka duša.

Izgleda nam da smo po Isusovoj smrti sve izgubili, ali istina je u suprotnom smislu: sve smo blago primili po Uskrsnulom Isusu. Našli smo Isusa, po njegovu uskrsnuću i u njemu ćemo naći sve što smo izgubili: drago kameenje, plodna kiša padaju na dušu. Što je mučno treba mi biti ugodno radi Isusa, radi vlastitog uskrsnuća u njemu. Treba s Isusom, šuteć, patiti i po tome slavno uskrsnuti.

Salaš u Đurđinu u kojem je 16.09.1876. rođen o. Gerard Tomo Stantić.

Naučite vašu djecu moliti

Drage obitelji, ne zaboravite moliti zajedno! Ne zaboravite na vaše mališane koji još možda ne znaju moliti poput odraslih, ali i njihovo je srce otvoreno i radosno za obraćenje Bogu molitvom. Isus ih zove: "Pustite dječicu i ne priječite im k meni, jer takvih je kraljevstvo nebesko!" (Mt 19,14). Evo, nekoliko "prvih" molitvi da ih podijelite s djecom.

"Voli me, veliki i dragi Bože!
Voli moga tatu i mamu! Amen."

"Blagoslovio me i čuvao veliki i dobri Bog! Amen"

"Veliki i dobri Bože,
od srca Ti hvala za ovako lijep dan! Amen."

"Veliki i dobri Bože, danas se sjećamo kako je Isus umro. Žalosni smo zbog toga. Želimo uvijek biti s Njim. Volimo Isusa. Ne ostavi nas nikad same! Amen!"

"Veliki Bože, danas je Uskrs! Isus bijaše mrtav, ali Ti si ga pozvao na život. Radujemo se Uskrsu. Veseľimo se što je Isus ustao od mrtvih na život. Zahvaljujemo Ti, Bože, na Uskrsu! Amen!"

PATNJA

Jednoga dana je majka Tereza susrela teško bolesnu ženu koja je imala rak. Jako je mnogo trpjela. Majka Tereza joj je rekla da je to Isusov poljubac. Žena je na to sklopila ruke i rekla: "Majko, molim Vas, molite Isusa da me više ne poljubi, jer je teško."

Teško je pisati o patnji. Što reći? Kako je opisati? Samo će oni znati koji pate. Mnoge obitelji su pogođene patnjom. No, ne žele je svi prihvatiti. Ima onih koji mole i prikazuju svoju muku za druge. A ima i onih koji patnje ne žele prihvatiti, iako im je neizbježna. Ljudska nas narav tjera na taj čin bježanja i straha.

Uskrsno nas vrijeme podsjeća da smo krštenjem dobili novi život, "koji je stvoreo po Bogu", po kojem smo postali nosioci križa. Trpljenja. Patnje. Smijemo li bježati od Kristove blizine? Put svetosti je put patnje, a blagdan Uskrsa pokazuje nam patnju kao put ka uskrsnuću. Zato, suočimo se hrabro s patnjom. Ne treba zaboraviti da "je Božja milost to sunce koje grije čovjeka u tim i takvim teškim patnjama."

IVAK

Obitelji, ne zaboravite da Uskrs nije samo šareno jaje, pokloni, čestitke... bogata trpeza i blagdansko raspoloženje. Ne zaboravite prepoznati Isusa: "ogladnjeh i dodoste mi jesti; ožednjeh i napojiste me; stranac bijah i primiste me; gol i zaogrnušte me; u tamnici bijah i dodoste k meni." (Mt 25,35-36).

Za Uskrs želim Vam: Mir i Dobro!

Ivana Kovač

PAPA MLADIMA ZA DAN DUHOVNIH ZVANJA '96.

"Htio bih se obratiti vama, dragi mladi, i ponoviti vam s ljubavlju: budite velikodušni u darivanju života Gospodinu. Ne bojte se! Ništa se ne morate plašiti, jer Bog je Gospodar povijesti i svemira. Dopustite da u vama raste želja za velikim i plemenitim naumima. Gajite osjećaje solidarnosti: oni su znak Božjeg djelovanja u vašem srcu. Stavite na raspolaganje svojim zajednicama darove koje vam je Providnost podarila. Što ćete spremnije darovati sami sebe Bogu i braći, više ćete otkrivati pravi smisao života. Bog mnogo od vas očekuje!"

NAŠ DOBRI PASTIR

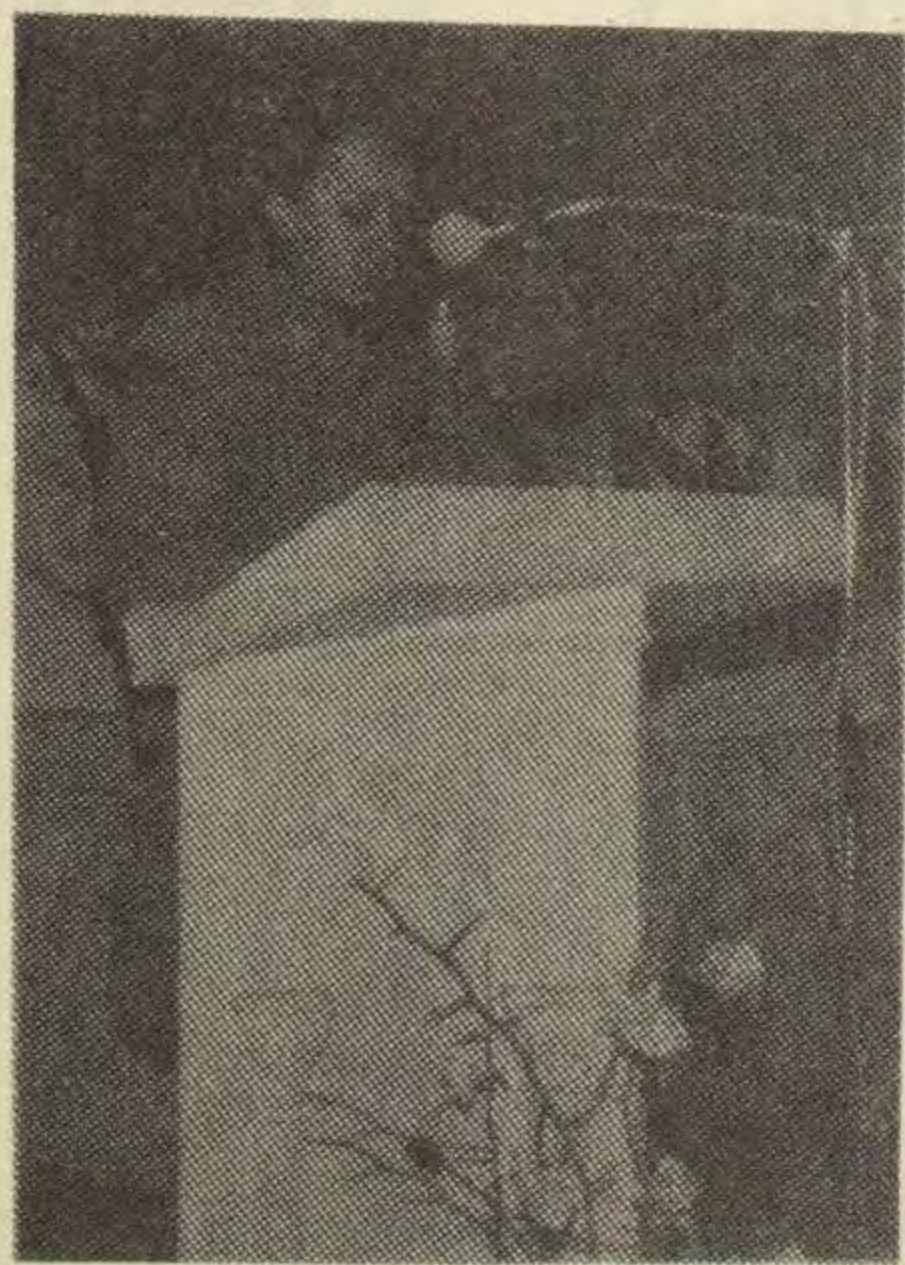
Bio je svugdje gdje je bio potreban. Prvi petak u mjesecu posvetio je bolesnicima koji su ga uvijek željno iščekivali sa svojim bolima i patnjama. On ih je uvijek razumio i patio zajedno s njima.

Otkako je on došao u našu župu povećao se broj djece koja su dolazila na vjeronauk. Povećao se i broj prvopričesnika i krizmanika. Nas mlade je uvijek s osmijehom i zadovoljstvom očekivao. Okupio nas je svojom ljubavlju i razumijevanjem. Na vjeronaučnim sastancima razgovarali smo o svemu: o vjeri, evanđelju, životu. Zajedno smo bili ozbiljni kada je to bilo potrebno i zajedno smo se šalili. Kad god je bilo potrebno, rado je pomagao. Volio nas je obradovati poklonima.

Bio je naš dobri pastir koji je svoje srce poklanjao ljudima u Božje ime. Njegovo srce je bilo preveliko za njegovo tijelo. Ono je prepuklo iznenada, ostavivši nas ožalošćene, s neizrecivim bolom. Još uvijek nismo u potpunosti svjesni da ga više nema, da nas više neće dočekati u subotu u kancelariji, gdje smo održavali vjeronaučne sastanke, i na misi, iako smo ispratili njegove zemne ostatke. Ali mi vjerujemo, i u srcu nosimo nadu da je sada naš duhovni otac, velečasni Franjo Davčik, u raju nebeskom kod Isusa Krista, i iskreno molimo da nam svima bude zagovornik kod Nebeskog Oca.

Zahvaljujemo Gospodu što nam je poslao novog pastira da ponovo okupi ovo malo stado.

Mladi župe "Presv. Srce Isusovo" Futog

Predstavnica mladih na oproštaju od vlč. Franje

Draga redakcijo!

Redovito čitamo "Zvonik". U njemu smo mogli da pročitamo radosti mladih koji su svoju radost željeli da podijele sa svima. Mi bismo željeli da podijelimo svoju tugu s vama što smo izgubili velečasnog Franju Davčika. Zato smo napisali najkraće što smo mogli, koliko nam je svima značilo. A značilo nam je mnogo, mnogo više nego što smo uspjeli da napišemo. Unaprijed zahvaljujemo što ćete objaviti naš sastav u "Zvoniku." Želimo svima sretan i blagoslovljen Uskrs; svima u redakciji, svim čitaocima i svim ljudima na svijetu, da pronađu put do Boga i izgrade mir u svojim srcima i svojim obiteljima i na taj način doprinesu uspostavljanju mira na svim prostorima ove planete.

Pozdravljaju vas mladi župe "Presveto srce Isusovo" iz Futoga.

DAN MLADIH U BAČU - 2. SVIBNJA 1996.

Ove godine, kao i ranijih, 2. svibnja u Baču se upriličuje SUSRET MLADIH NAŠE BISKUPIJE.

Susret počinje u 9,30 sati.

Nakon pozdravnih riječi i predstavljanja slijedi predavanje na temu: "GOSPODINE, KOME DA IDEMO? TI IMAŠ RIJEČI ŽIVOTA VJEČNOGA" (Iv 6,68).

Predavač je o. MATO MILOŠ, karmelićanin iz Sombora.

Predavanje će se temeljiti na poruci sv. Oca mladima u povodu XI. svjetskog dana mladih.

Nakon predavanja predviđen je RAD U GRUPAMA.

Poslije rada u grupama slijedi ručak i stanka.

U 14,30 sati je PLENUM.

U 16 sati SVEČANA BISKUPSKA MISA.

Povodom ovog značajnog događaja za mlade naše biskupije raspisujemo NATJEČAJ za NAJLJEPŠI SASTAV, PJESMU, KOMPOZICIJU I CRTEŽ na temu susreta koja je gore naznačena.

Svoje radove predajte župniku ili ih pošaljite uredništvu "Zvonika".

Proglašenje najboljih i dodjela prigodnih nagrada za najuspješnije stvratelje bit će na kraju susreta u Baču.

Bit će nagrađena prva tri najbolja sastava, pjesme, kompozicije i tri crteža. Očekujemo Vaš odaziv.

U ime Organizacionog odbora: Franjo Ivanković

ZAŠTO MLADI NAPUŠTAJU CRKVU?

Veoma mi je drago što skoro u svakom broju Zvonika ima tema kao što su "Mi otkaćeni" ili "Opasnosti koje nam mogu nanijeti vidovnjaci, razni proroci, magičari...". Ti tekstovi svima, a prvenstveno mladima mogu pomoći i pokazati put lijepog i pravednog života. Zbog toga se i ja želim odazvati na poziv za suradnju i želim pisati o temi koja može biti podjednako važna i korisna za mlade. Tema je: Mladi napuštaju Crkvu. Zašto?

Svjedoci smo čestog napuštanja Crkve od strane mladih i to pogotovo u onim mjestima u kojima ima malo vjernika, odnosno mnogo više onih kojima Crkva ništa ne znači. Djeca koja su od malih nogu išla u Crkvu zajedno sa svojim bakama i dekama ili s roditeljima, kada su poodrasla (odnosno došla do puberteta ili tzv. ludih godina) odjednom napuštaju Crkvu. Zbog čega je sve to tako? Zašto je napuštaju?

Kao što sam rekao, najveći utjecaj imaju vanjski činioci, odnosno okolina u kojoj se živi. Primijetio sam da mladi najviše napuštaju Crkvu između 10-11 do 14-15 godine. To je period u kome se izgrađuje lični identitet, odnosno osoba sama određuje kome želi pripadati i kakva želi biti. U tom periodu društvo je najveća barikada između nas i Crkve. Plašeći se da ne budemo ismijani i odbačeni od društva, napuštamo Crkvu. Ravnamo se prema članovima našeg društva. Radimo sve što oni rade - prepuštamo se svim nedoličnim, glupim i nekorisnim stvarima, zaboravljamo Boga i Crkvu, samo da bismo bili prihvaćeni i cijenjeni u društvu i među vršnjacima. No, ja ne bih ulazio duboko u psihološko razmatranje ovog problema, više bih se okrenuo vjerskom razmišljanju kako spriječiti ovu nevolju.

Naš vjernički zadatak jeste spriječiti odlazak mladih iz Crkve, koliko je to moguće. Najjače oružje za to jeste molitva. Molimo, dakle, Boga da im otvori oči i da u Crkvi nadu svoje ispunjenje.

Naravno, na njihov "neodlazak" donekle može utjecati i vjeronaučno učenje, kao i skupovi mladih na kojima svećenici svjedoče vjeru. Primjer za to je i Tribina mladih u Subotici. Predavanja svećenika iz raznih župa sigurno imaju veliki utjecaj na učvršćenje vjere mladih. I korizmeno propovijedanje koje se u mnogim župama održava i moljenje Križnog puta sigurno imaju utjecaj na mlade.

Volio bih znati što o ovoj temi misle drugi mladi, nadam se da je i ovo potaklo neke na razmišljanje.

S poštovanjem, Stevan Savić, ministrant

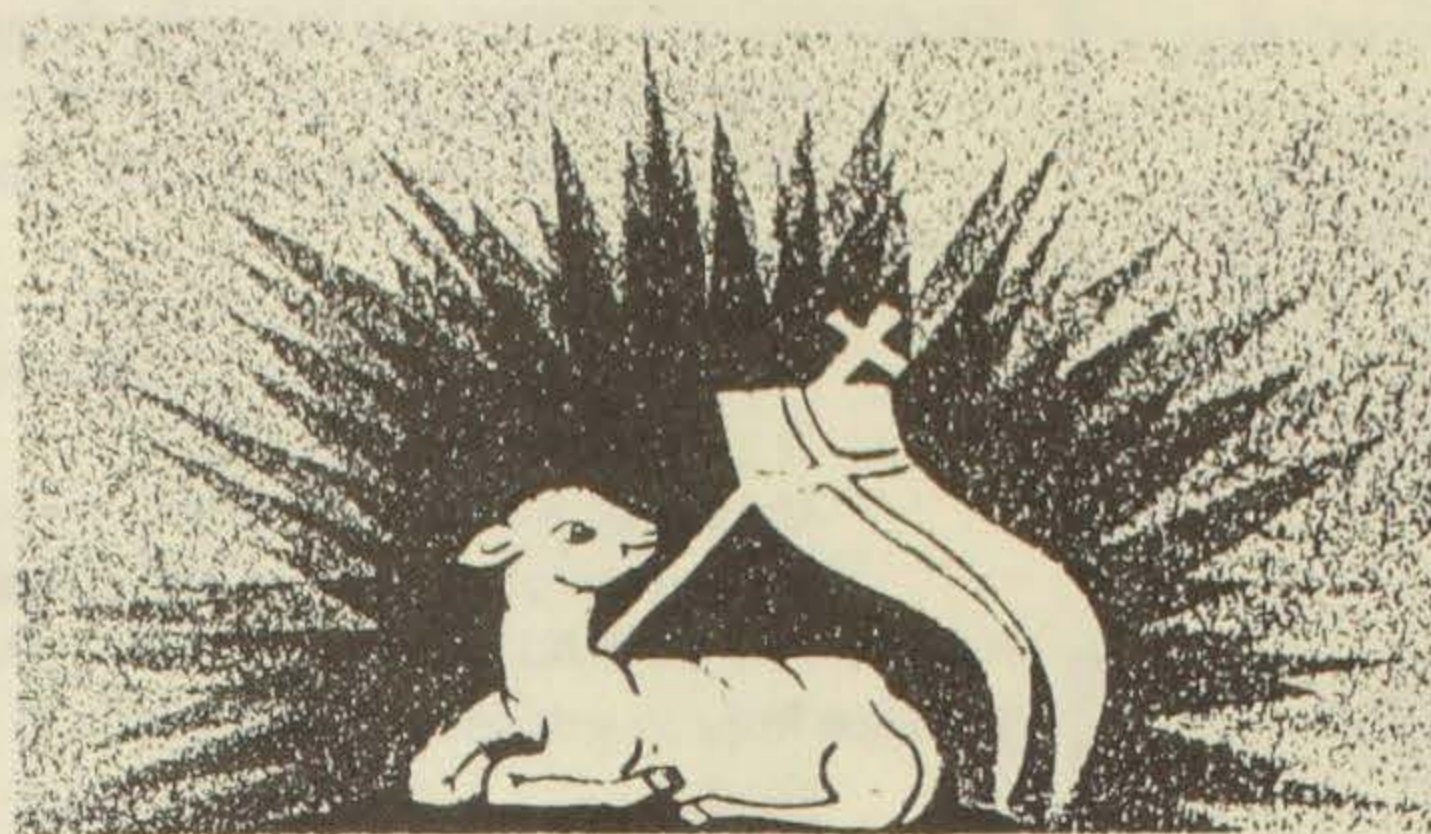
Uređuje: Katarina Čeliković

ALELUJA! ŽIVIO ŽIVOT - ISUS JE USKRSNUO!

Stiglo je proljeće, budi se drveće, cvijeće, životinje, ali i ljudi su živahniji. Nakon korizme stigao je najveći kršćanski blagdan - USKRS, koji još zovemo VAZAM!

Imamo razlog za veliku radost jer je Isus za svagda pobijedio smrt. On je i naše grijehе svojom smrću izbrisao. Sada možemo radosna srca pjevati: ALELUJA, ALELUJA, ONOM KOJI USKRSNUO! SLAVA KRISTU ISUSU!

Da li i vi sumnjate da je Isus živ - poput Tome, ili ljubite Isusa i vjerujete mu poput Petra?

Isus se nakon uskrsnuća ukazao svojim tužnim učenicima. Dvojici učenika na putu za Emaus Isus se pridružio, ali ga oni nisu prepoznali sve dok nisu sjeli

za stol. Tada je Isus uzeo kruh, blagoslovio Boga, razlomio kruh i dao ga učenicima. Oči su im se odjednom otvorile i oni prepoznase Isusa! Kažu učenici da im je srce gorjelo dok im je putem govorio.

I mi to možemo provjeriti na sv. misi. Tamo je Isus prisutan u lomljenju kruha, u Riječi. Sjetite se ovoga i oslušnite da li vam gori srce!

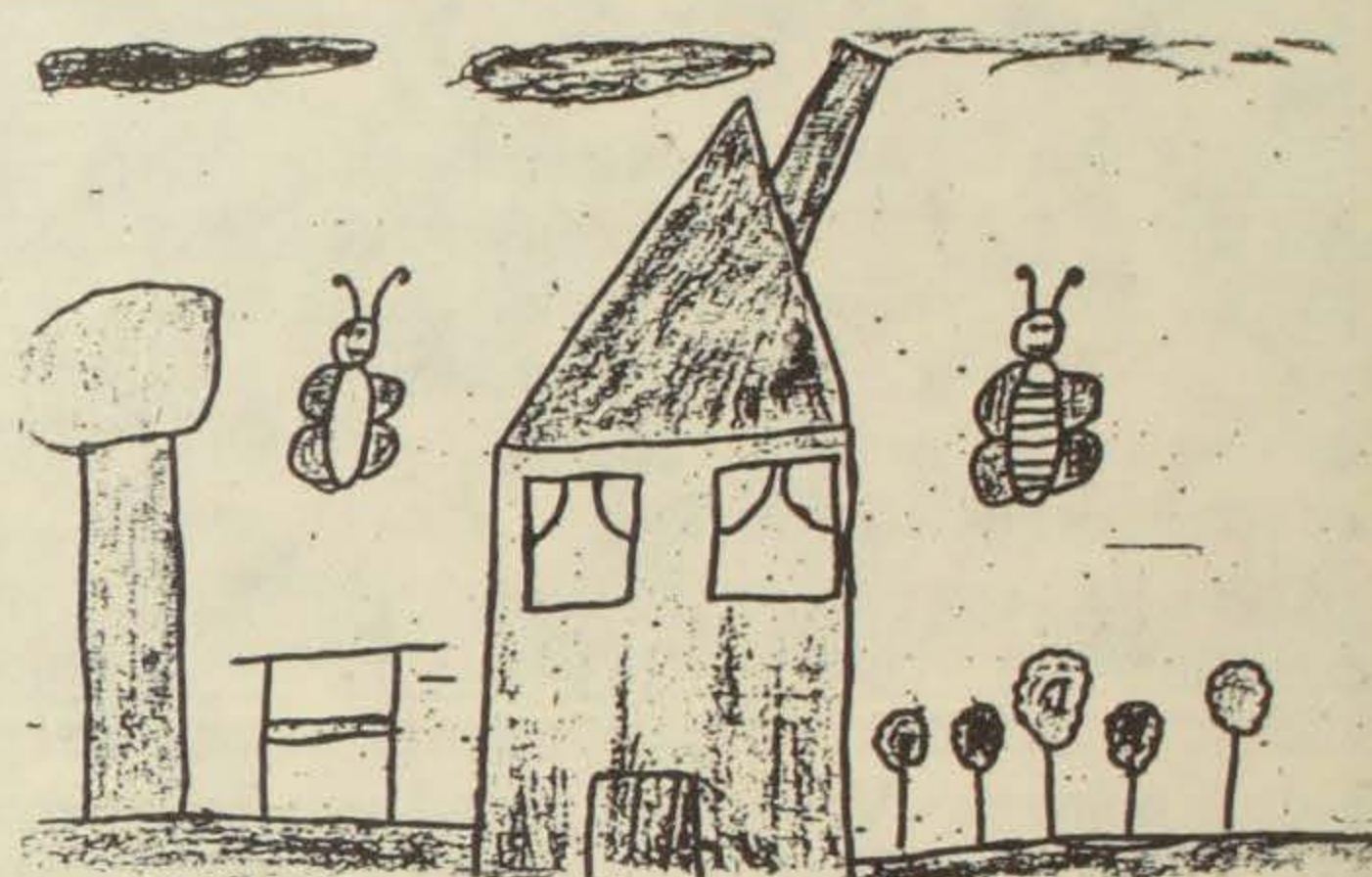
*Želim vam sretan,
dobrotom ispunjen Uskrs!*

SRELA ŠAM ISUSA NA KRIŽNOM PUTU

Bio je lijep sunčan dan. U Jeruzalemu je bila velika galama. Ugledala sam nekog čovjeka i čula kako mu mnogi viču ružne riječi. Ipak, ja sam drugačije mislila.

Na putu do Jeruzalema vidjela sam kapljice krvi. Ta je krv bila crvenija od jabuke. Odjednom mi sunce u oči pusti zrake i kroz njih ugledam Isusa. Sav je bio oznojan i krvav. Nosio je veliki križ. Prišla sam mu i otkinula dio od svoje haljine. Obrisala sam mu blijedo i krvavo lice. Upitala sam ga kako je. On ništa nije odgovarao već je otišao dalje putem. Voljela bih da sam mogla malo pričati s Isusom, ali sreća se nije ukazala...

Adrijana Lukač, Vr.
Aleksandrovo

MARJANA
TIKVICKI, 6 g. SV. JURAJ, SUBOTICA

NEŠTO O JAJIMA

U davnim vremenima, još od trećeg stoljeća, kad su se kršćani počeli korizmenim postom pripremati za proslavu Uskrsa, ljudi tijekom korizme nisu smjeli jesti meso, ali i - jaja! Tako bi se u četrdeset dana korizme skupilo mnogo jaja.

Na Uskrs je valjalo ta jaja iskoristiti. Zato ih se počelo bojiti i ukrašavati, darivati drugima. Pripremala su se i mnoga jela bogata jajima.

Prvi koji su se počeli darivati jajima za Uskrs bili su kršćani u Egiptu, prije deset stoljeća.

/MAK/

PROLJEĆE

LETE LASTE
TRAVA RASTE.

CUJETIĆI SE ŠARENE
LISTOVI ZELENE.

POTOK ŽUBORI
VESELJE STVORI.

SUNCE TOPLO GRIJE
PROLJEĆE SE SMIJE.

Maja Kebleš, Vr.
Sv. Juraj, Subotica

Evo kako naš Zvončić razmišlja o vrlo ozbiljnoj temi ekumenizma (ekumenizam je pokret za zbliženje svih kršćanskih Crkava).

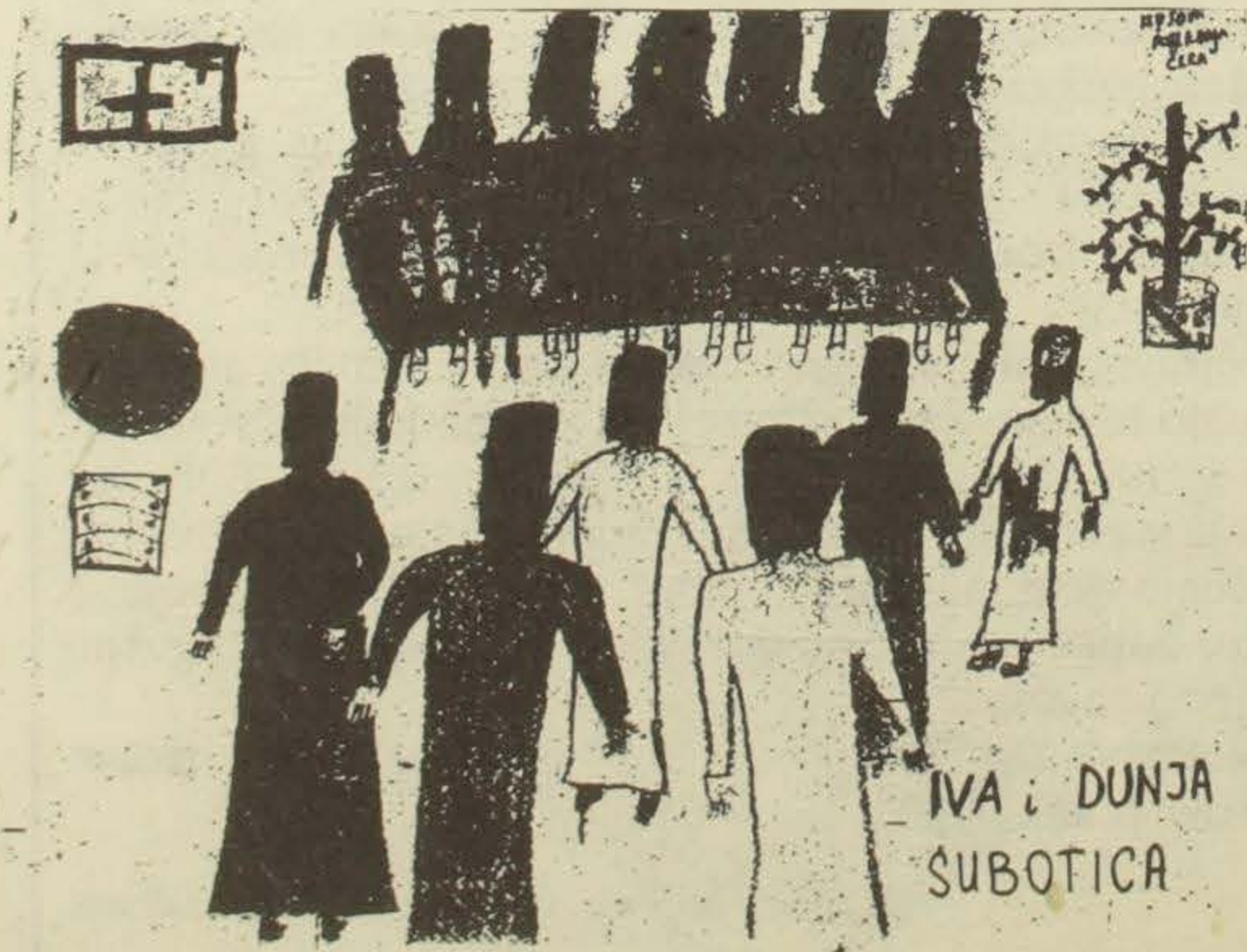
Ekumenizam

Katolici, pravoslavci, evangelici, reformati, Židovi, zar to nije sve isto? Mi kršćani treba da se ujedinito.

Zato svi svećenici, biskupi, nadbiskupi, kardinali, protosindeli, sveštenici, metropoliti, patrijarsi i pastori treba više da se posvećuju jedinstvu. Bog je rekao: "Ovo je Sin moj, Ljubljeni! U njemu mi sva milina!" (Mt 17,5). Kršćani treba da budu kao David prema Jonatanu u 2 Sam 1,17-27, usp. sa 16. br. Zvonika - Upoznajmo Bibliju.

Ekumenizam - samo to pred 2000 godina kršćanstva.

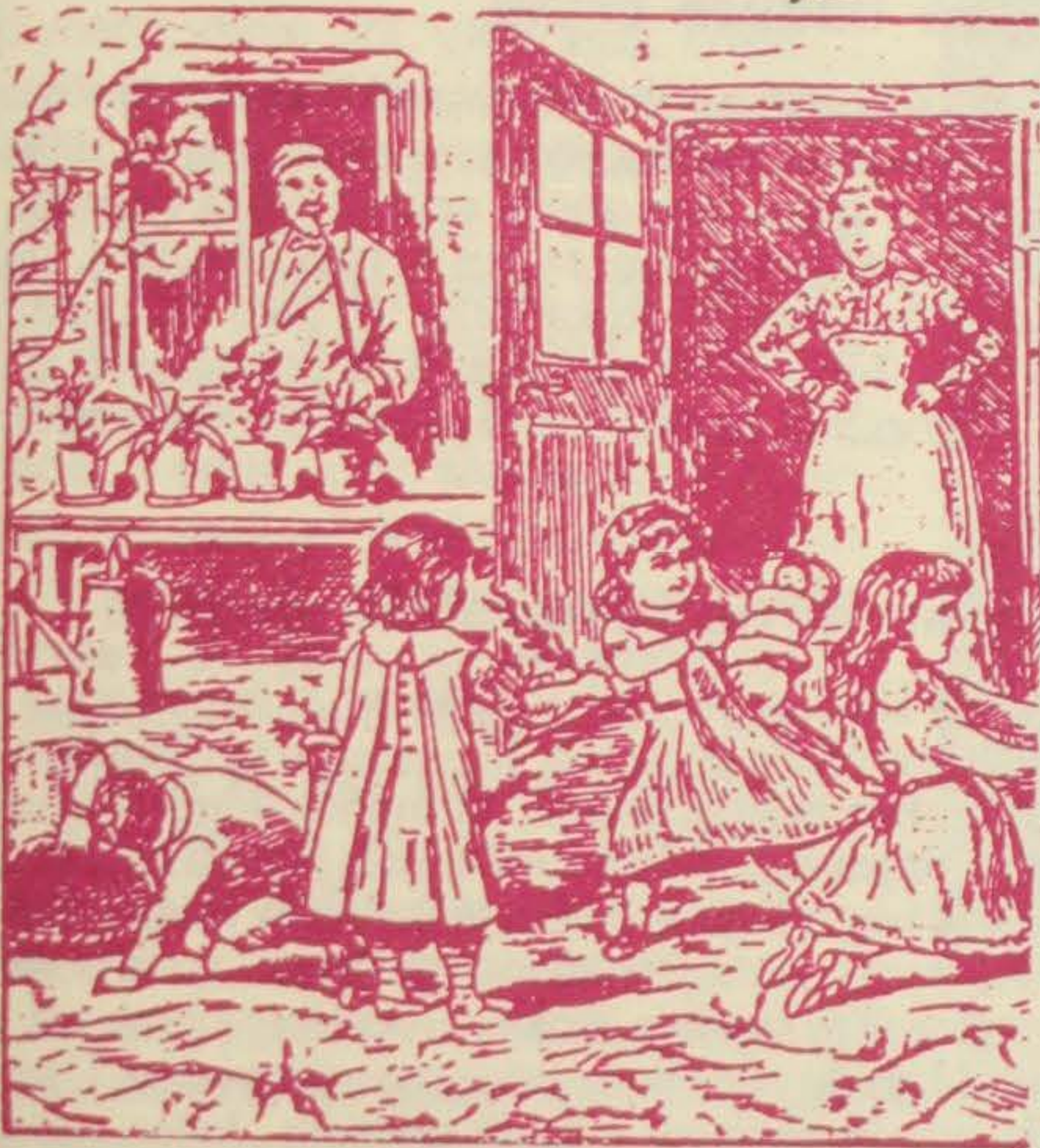
Dražan Skenderović, IV r. Subotica

IVA i DUNJA
SUBOTICA

Nadite u **SKRIVAČICI**
zeca s bebom u naručju!

MALI ADRESAR

KRISTINA RUDIĆ VRANIĆ, 10 god.

Volim se dopisivati i odgovarati na pitanja. Sviram klavir već tri godine i učim engleski jezik.

Sutjeska 47, 24413 Palić

DRAŽEN SKENDERVIĆ, 10 god.

Ministrant sam u župi sv. Roka. Najviše volim povijest. Skupljam sve o povijesti subotičkih župa. Želio bih se dopisivati.

Sergeja Jesenjina 29/11, 24000 Subotica

KRISTINA POLJAKOVIĆ, 14 god.

Redovito čitam Zvonik. Volim dopisivanje i muziku. Idem na folklor.

Moravska 6, 24000 Subotica

MARIZELA SIČ, 14 god.

Željela bih preko Zvonika i "Malog adresara" steći nove prijatelje. Skupljam salvete i ukrasne svijeće. Rado ću svima odgovoriti.

Augusta Cesarca 7, 21420 Bač

IGOR ČELIKOVIĆ, 12 god.

Ministriram i čitam u crkvi sv. Roka. Sviram klavir, volim matematiku i kompjutore, ali naročito volim engleski jezik. Volio bih se dopisivati i s onima iz udaljenijih krajeva.

Jo Lajoša 68/21, 24000 Subotica

DARIVANJE U KORIZMI

Mi, djeca župe sv. Križa redoviti smo čitatelji "Zvonika". Veliki broj nas sudjeluje i u nagradnoj igri. Do sada smo dobili više vrijednih nagrada. I u zadnjem izvlačenju dobili smo dvije nagrade. Ali, to nije sve. Prilikom dodjela nagrada koje smo dobili u prošlom izvlačenju dogodilo se nešto posebno lijepo.

Nagrade su bile dodjeljene za vrijeme sv. mise. Drugonagrađeni Tomislav Jurišić, učenik 4. razreda, dobio je tri prekrasna porculanska anđela. On se odlučio na vrlo lijep čin. Želio je da sreću darivanja dožive još dvoje djece naše župe. Tako je od prisutne djece na sv. misi Tomislav izvukao još dvije dobitnice: Sofiju Dorotić i Sandru Šod i njima darovao po jednog svog anđela.

Možda ovaj lijepi čin našeg Tomislava potakne i druge "Zvončice" i "Zvončice" da čine slična dobra djela.

Pozdrav svim čitateljima "Zvonika".

Ivan Šimunov, Sombor

DRAGI MOJI ZVONČICI I ZVONČICE!

Poslali ste rekordan broj kupona, skoro 300. Ne treba ni reći da su svi odgovori bili točni, jer zaista je Juda izdao Isusa.

Izvlačenje nagrada obavljeno je u crkvi na Bikovu. U ovom kolu gospođa **Anica Horvacki** poklonila je jednu sliku u tehnicu slame, a ostale nagrade poklanja i u ovom kolu vlč. **Željko Augustinov**, župnik iz Bača. Neka Bog blagoslovi naše darovatelje, a molimo da se i drugi ljudi dobre volje jave svojim prilozima kako bi nagradna igra i dalje išla. Vidim da se vi zaista volite igrati.

Nagrađeni na Bikovu:

- Katarina Pehar**, Crveno Selo 58/c, Subotica
MOLITVENIK "SLAVA BOŽJA"
- Ivana Šokčić**, Petra Petrekanovića 18, Subotica
RISIKO
- Kristina Rudić Vranić**, Sutjeska 47, Palić
Slika u tehnicu slame
- Marin Tokodi**, Marka Oreškovića 14a, Tavankut
Porculanski anđeli
- Marko Krstin**, Moše Pijade, Plavna
Srebrni lančić
- Tereza Nadheđeši**, Subotička 267a, Mala Bosna
Globus
- Ivana Berecki**, Ibarska 5, Subotica
Pikado
- Perica Tucakov**, Ivo Lole Ribara 5, Bački Breg
Ukrasne svijeće
- Danijel Ivankov**, Marka Oreškovića 73, Sonta
Knjiga A. Kokića: "Srebrno klasje"
- Željka Klecin**, Jugoslovenska 63, Sonta
TETRIS

Slijedeće izvlačenje će biti u **Maloj Bosni**, zadnje nedjelje, 28. travnja. Kupone šalžite na adresu: I. Milutinovića 52, 24000 Subotica.

KUPON ZVONIKA br. 18

Koji je drugi naziv za USKRS?

Odgovor: _____

Ime i prezime: _____

Adresa: _____

IZ POVIJESTI SUBOTIČKIH ŽUPA (II)

Prvi župni domovi novih župa

U središnjoj subotičkoj župi još prije deset godina je umro župnik Antun Šarčević. Naslijedio ga je upravitelj župe Andrija Vorgić. A 1832. godine je nastupio župnik Béla Czorda, koji je za svoga župnikovanja (od 1832. do 1854. godine) doživio konačno osnivanje novih župa. 12. siječnja 1841. Kraljevsko namjesničko vijeće je opetovno naredilo gradskom poglavarstvu u Subotici da provede prijedlog iz 1829. godine. Za provedbu prijedloga nadbiskup je odredio svećenika Ferenc Haila. Za senčansko pastoralno središte (buduća subotička župa sv. Jurja) je zakupljena kuća Josipa Milašina, dok je u Keru (buduća župa sv. Roka) već bila otkupljena kuća Petra Malagurskog. U tim kućama je, dok se ne izgrade crkva i župni dom, imao biti stan župnika i bogomolja. Za kapelane bi se imao iznajmiti stan u okolnim zgradama. Grad se trebao postarati i za opremu bogomolja, a trebao je odrediti i mjesto za groblje u svakoj župi. Posljednja je naredba bila izlišna, budući da je i u Senti i u Keru već postojalo groblje. Smjesta se pristupilo izradi nacrtu za gradnju odgovarajuće župne crkve. Gradonačelnik Josip Sarić i građevinski inženjer Sándor Tóth su trebali sačiniti predračune za gradnju crkvi i župnih domova.

Bogomolja Svetog Jurja - 1891.

Veličina buduće crkve

I u jednoj i u drugoj župi valjalo je podići odgovarajuću crkvu. Za župu svetoga Jurja se tražila crkva koja može primiti 1000, a za župu svetoga Roka crkva koja može primiti 1300 vjernika. Računajući, međutim, na predviđeni razvoj župnih zajednica, stalo se na stanovište da crkva svetoga Roka treba biti tako velika da može primiti 2000, a sv. Jurja 1500 vjernika. Kod predstojeće gradnje župnih domova morao se uzeti u obzir i predviđeni broj pastoralnih radnika.

Blagoslov novih pastoralnih središta

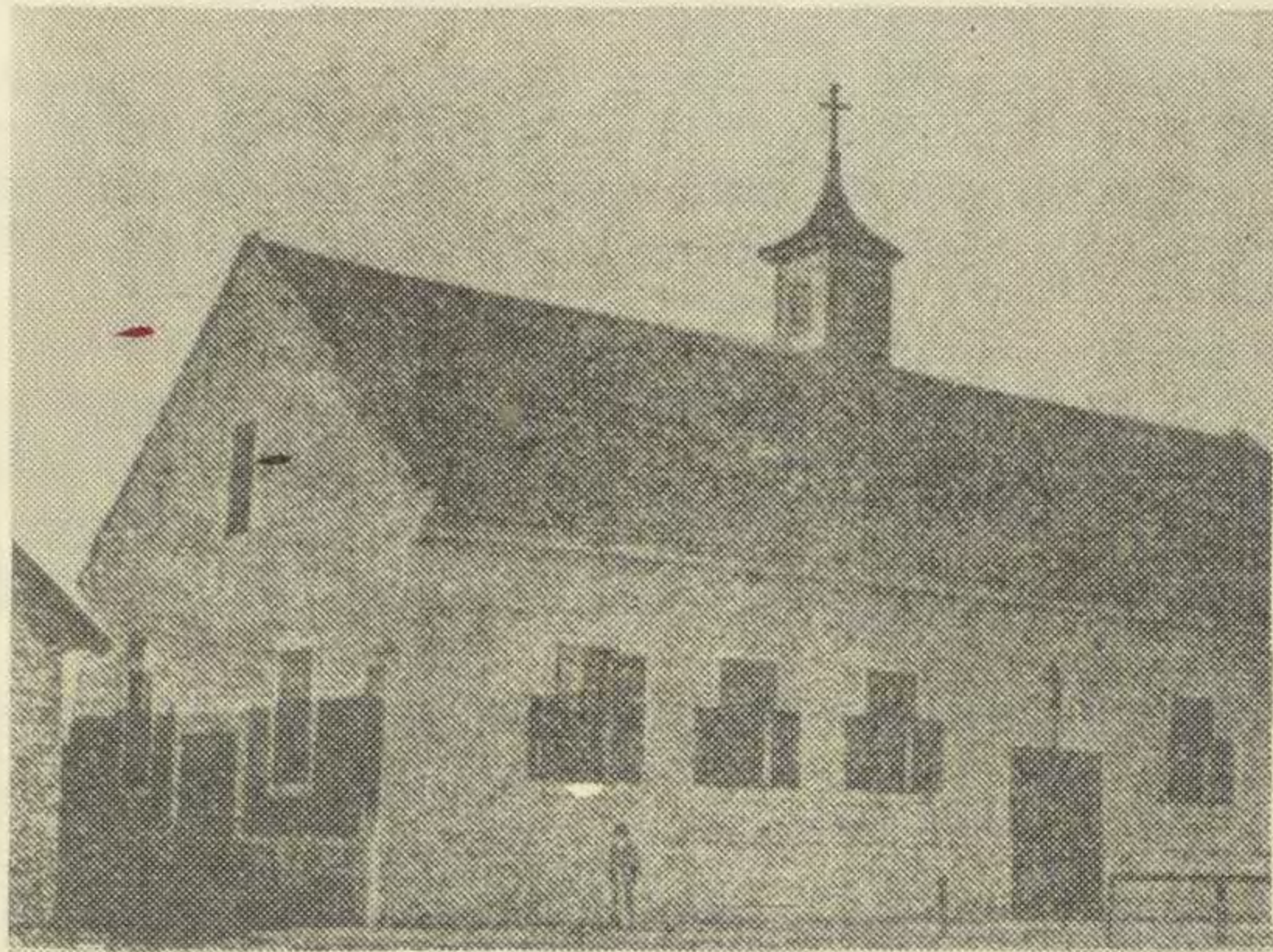
30. svibnja 1841. godine bili su Duhovi. Iz župne crkve svete Terezije krenula je svečana procesija. U procesiju se uključilo veliko mnoštvo vjernika. Procesija se uputila do župnog doma i bogomolje svetoga Roka. Na mjestu današnje župe stajala je kuća koja je služila kao župni dom. A bogomolja je bila za jednu kuću južnije. Bio je to zapravo samo kućerak. Na mjestu današnje crkve i škole oblikovao se do 1884. godine Trg svetoga Roka. Procesija je prolazila prašnjavim ulicama. U gradu nije bilo ni jedne izgrađene ceste. U samom središtu grada bilo je pločnika zidanih opekom. Jedan putopisac bilježi da se iz središta grada u kišne dane pješke nije ni moglo doći do župe svetoga Roka. Kad je procesija stigla do župe svetoga Roka, uslijedio je blagoslov bogomolje i župnog doma, da bi odmah zatim procesija nastavila put do župe svetoga Jurja, gdje je obavljena ista svečanost. Crkva se nalazila na današnjoj Ulici Braće Radića. Da je ostala, bila bi ispred današnje crkve. I ovdje se do kraja stoljeća oblikovao veliki prazni Trg svetoga Jurja. Na tom će se trgu graditi nova crkva i škola. Župnik je stanovao također u današnjoj Ulici Braće Radića na mjestu staroga župnog doma, sjeverno od današnje crkve. Ubrzo su se nove bogomolje pokazale pretijesnima.

Ipak je gradsko poglavarstvo oklijevalo s gradnjom odgovarajućih crkava. Istom 12. svibnja 1892. godine izdvojilo je poglavarstvo po 80.000 forinti za gradnju dvije nove crkve. Bio je to prvi ozbiljan korak u susret gradnji. Toga je dana raspisan i natječaj kojim su se tražili izvođači radova za današnje crkve.

Stanovništvo grada polovicom 19. stoljeća

Godine 1843. jedan putopisac bilježi da u gradu živi 36.333 stanovnika. 34.463 su bili katolici, od kojih je više od trećine sačinjavalo dvije nove župe. U gradu je bilo 1550 pravoslavnih kršćana, 20 evangelika, 20 reformiranih kršćana, dok je Židova bilo 280. Isti putopisac ističe da je subotička sinagoga velika kao ona u Miskolcu.

Stjepan Beretić

Bogomolja svetog Roka - 1891.

Izbor župnika

Gradsko poglavarstvo je 14. travnja 1841. godine dobilo od nadbiskupa prijedloge za prve župnike u novim župama. Za senčansku župu su se natjecali: Đuro Dubičanac, upravitelj župe u Kunbaji, Josip Baić, kapelan iz Šupljaka, te novosadski kapelan Mátyás Missuray. U natječaju za kersku župu su bili već spomenuti kapelani Josip Baić, Mátyás Missuray i njihov kolega iz Futoga, Ferenc Szép. Subotičko gradsko poglavarstvo je tako za prvog senčanskog župnika izabralo Đuru Dubičanca a za kerskog Josipa Baića.

Prvi namještenici novih župa

29. svibnja 1841. godine gradski bilježnik Mijo Bačić je zgotovio ispravu o osnivanju novih župa, koje se imaju izdvojiti iz do tada jedine subotičke župe. Župnik župe svetoga Jurja se obvezuje na izdržavanje dva kapelana, a starat će se, kako je već spomenuto, i o filijali Šupljak. Prvi orguljaš župe svetoga Jurja je postao Pál Juhász. Prvi zvonar i sakristan je bio Andrija Zelić. Prvi župnik, Đuro Dubičanac je potpisao ispravu. Istoga dana je prvi župnik župe svetoga Roka, Josip Baić potpisao takvu ispravu i za svoju župu. Župa svetoga Roka je dobila filijalu Aleksandrovo, a župnik se imao obvezati na izdržavanje tri kapelana. Prvi orguljaš je u župi postao Franjo Bodolski, dok je službu zvonara i sakristana preuzeo Josip Vlašić.

RAZMIŠLJANJE JEDNE MAJKE

Dragi Isuse!

Toliko sam puta željela napisati Ti pismo, ali uvijek me nešto spriječi, pa kažem: "Drugi put ću!" Najčešći razlog su moja dva "anđelčića" koji su skoro istih godina. Potrebna sam im non-stop: jednom kao policajac da ih razdvajam, drugi put kao sudac da dijelim pravdu, pa onda kao hranitelj, čistač, perač, ali i kao učitelj i pazitelj... Uvijek sam im potrebna kao majka koja ih u naručje prima i u krilu mazi. Nakon takvog dana punog uzbuđenja, radosti i brige, kad ih navečer okupam i spremim im po bočicu mlijeka, onda im ručice sklapam i dok kleče, zajedno molimo... Nakon molitve brzo zaspu blaženim snom.

I dok Ti, Isuse, zahvaljujem za našu djecu, kroz glavu mi prolazi protekli dan i počne me peći savjest što sam pomalo na njih bila ljuta i nervozna.

Ah, ta djeca! Slatka briga! A, da, Isuse, hvala Ti što si me pozdravio danas preko moje kćeri. Naime, i danas smo ponovo razgovarale o tome: "Mama, tko je kupio mene, moje oči, ruke, tatu, brata...". Sve pojedinosti je spomenula. Onda je došla do bracine košulje. Odgovor je bio "Mikulaš" (Sv. Nikola). A gdje je sad "Mikulaš"? Hoće li i meni kupiti košulju? I tako, par puta isto pitanje. Što ću joj brže reći nego: "Otišao je kod Isusa da se odmori". Smirila se za koji momenat, a onda opet: "Mama, tko je kupio naočale, fen i bojice?" Već dosta ljuta kažem opet: "Mikulaš". **"E, nije nego Isus", kaže ona i ode u drugu sobu, okrene brojeve svog telefona i čujem: "Ćao Isuse, kako si mi? - Fala ti za fen, bojice, naočale..."**. Onda je nešto još govorila i poslala mu pusicu. Kad je došla do nas kaže: **"Pozdravio vas je Isus"**! Isuse, htjela sam je onda pojesti od sreće. Tek su joj dvije, a toliko Te voli.

Isuse, ono što sam ti htjela pisati odnosi se indirektno na djecu. Baš danas u prvom čitanju na misi čula sam: "Dužnost ti je koriti sunarodnjaka"! U srijedu počinje Korizma, vrijeme kada se moramo posebno truditi da budemo bolji. U kontaktu s dosta bračnih parova, te kroz razgovor sa svećenicima, vjeroučiteljima... otkrila sam poraznu činjenicu, rak ranu naše generacije: dvoličnost i licemjerstvo. Radi se naravno o škakljivoj, često prešućivanoj ili strogo ograđenoj temi - o NAČINU PLANIRANJA OBITELJI. Među nama - vjernicima abortus je odbačen totalno. Ali, tu su drugi načini planiranja koji su manje poznati, a često i vrlo različito tumačeni. Crkva kaže da je jedini ispravan prirodan način planiranja obitelji i to samo onda kad za to postoje opravdani razlozi (neimaština, zdravlje...), a svi ostali načini su grijeh. Međutim, naziv "prirodne metode", opet se različito tumači. Tako neki grijehom smatraju jedino pilulu, spiralu, abortus - jednom riječju, sva abortivna sredstva... Sve ostalo smatraju dopuštenim metodama planiranja obitelji. Mnogi kondom i prekinuti snošaj smatraju "prirodnim metodama", a Crkva tvrdi da je i to grijeh. No, kako sprovesti prirodnu, recimo, "Bilingsovu metodu" ako su ženini ciklusi posve nepravilni?! Postoji li razlika u grijesima, manji ili veći, pri upotrebi "sredstava" za planiranje obitelji?! Ta i mnoga druga pitanja muče supružnike koji žele svoj život u potpunosti uskladiti s Božjom voljom i naukom Crkve... Znam, Isuse, sad ćeš reći: "Sve, apostolutno sve, treba staviti u ruke

Božje i Boga kao Stvoritelja staviti na prvo mjesto i pri svakom susretu bračnog para treba biti spreman i otvoren prihvatiti novo stvorenje, novog čovjeka". No, na ovo mnogi kažu: "Koliko bi onda djece imali? Ili, ne "sjedinjavati" se, uskratiti se bračnom drugu, što isto može biti grijeh... Danas su druga vremena. Nije dovoljno samo roditi dijete, nego ga i odgojiti, dati mu kruh u ruke. Znam, već čujem tvoje riječi, Isuse: "Malovjerni, što se brinete... Tražite najprije Kraljevstvo Božje, a sve će vam se ostalo nadodati". Reći ćeš: "I od vas, kao i od onih prije 1000-2000 godina, traži se svetost. Nema polovičnosti! Pa i pored te polovičnosti djeca iz velikih obitelji (mislim na obitelji s desetero djece, na primjer) su nekako ismijavana, opečaćena. To me toliko ne brine zbog materijalnog siromaštva, jer novac nije najvažniji i ne bih se na to osvrkala, koliko zbog obrazovnog siromaštva koje je dosta prisutno. Zanimljiv je podatak sa Zapada. Ondje bogati imaju jedno ili nijedno dijete, radnici dvoje, srednji stalež - pogotovo oni koji vole djecu - imaju više, tj. troje,

četvoro, petoro ili čak i šestoro djece, a najsiromašniji najviše. Sad je pitanje da li oni rađaju djecu zbog bogobojznosti ili zbog beneficija koje primaju i tako preživljavaju, ali djeci ne daju mogućnosti napredovanja. I njihova djeca isto tako rade... Važno je **odgovorno roditeljstvo**. Tek se onda stvara mogućnost pravilnog napredovanja jednog naroda.

Dok sam tako razgovarala s jednom majkom, rekla mi je: "Iako ponekad griješimo, pokleknemo što se tiče bračnog morala, ipak se opet dižemo, ispovjedamo i idemo naprijed...". Oni bi željeli imati onoliko djece koliko budu mogli ona i muž zajedno podići i uputiti u svijet gledajući duševnu, zdravstvenu i materijalnu stranu svog života. No, naravno sve stavljaju u ruke Božje jer oni abortus nikako ne prihvaćaju. Kaže mi ona da bi voljela da se njezina djeca razlikuju od ostalih samo po tome da

su bolje odgojena, da su više obrazovana, da su kvalitetnije osobe, pa makar dolazile iz obitelji s više djece. Broja djece se ne treba plašiti, jer djece nikad nije dosta. Ali ih treba razumno, tj. odgovorno rađati, s tim da svoju sebičnost ostavimo po strani, a prednost damo velikodušnosti.

Svi mi griješimo! Netko manje, netko više, samo je pitanje koliko smo svjesni i koliko želimo biti svjesni tog grijeha. Najveći problem je taj što mnoge mlađe vjerničke obitelji to uopće ne smatraju grijehom. To čak ne ispovijedaju, opravdavajući se privatnom stvari, pogrešnim objašnjenjem ili jednostavno totalnom indiferentnošću. Ima onih koji su prvi u crkvi, uvijek na pričesti, među tzv. viđenijima, a imaju jedno ili dvoje djece. Ako su zdravi, pitam se, kako su "uspjeli" ostati pri jednom ili dvoje djece, ako se nisu služili "prirodnim, od Crkve odobrenim metodama". To je ta dvoličnost, rak rana naše generacije!

I zato, Isuse, ovim pismom želim da se mnogi mladi bračni parovi zamisle i pročesljaju svoje stavove i poglede kako bi se mogli što bolje i doličnije pripremiti za veliki blagdan Uskrsa, kako bi Ti opet mogao ući u naš život i darovati nam "novi život". A to je tako jednostavno. To čak i moja mala kćerkica zna kako treba: Okreneš broj telefona i nazoveš Isusa, i sve mu kažeš... Ali, ovog puta u ispovjedaonici. Sretan Uskrs!

T.N., Subotica

Dva dječaka Srbina, prisiljena pobjeći iz svoje kući u Krajini, ostavili su u pažljivo pospremljenoj sobi svoje stvari, i pismo dobrodošlice za izbjeglice koje će uskoro doći na njihovo mjesto. Hrvat vjernik u Bosni, riskirao je život braneći i skrivajući svoje susjede Muslimane. Savlađujući nepovjerenje, jedna Muslimanka u Srbiji pristala je da se s kršćankom bori za socijalnu pravdu.

Ovakva iskustva podsjećaju na biblijski događaj o Josipu koji oprašta svojoj braći (usp. Post 45), kao i na priču o njemačkim kršćanima koji su priznali osjećaj grižnje savjesti i odgovornosti poslije II. svjetskog rata, te na rimokatolike i protestante koji danas traže pomirenje u Irskoj.

Trideset crkvenih predstavnika iz 15 europskih zemalja i Sjeverne Amerike, zajedno s 30 crkvenih predstavnika iz Srbije, Slovenije, Hrvatske i Bosne, prisjetilo se ovih priča na sastanku čija je tema bila - pomirenje. Oni su od 18-22. veljače bili gosti Teološkog fakulteta Srpske pravoslavne crkve u Beogradu, Savezne Republike Jugoslavije i Europske konferencije Crkava sa sjedištem u Ženevi u Švicarskoj.

mrtvi u masovnim grobnicama. Bez pokajanja i molitve, akcije u otkrivanju odgovornosti za ove tragedije, pomirenje je prazna riječ.

Sudionici ovog "Dijaloga" su se obavezali da će pozvati svoje Crkve, međunarodne organizacije i susjede da poduzmu i podrže akcije pomirenja koje uključuju slijedeća konkretna djela:

- obnoviti kuće da se izbjegli mogu vratiti u svoja mjesta i omogućiti im pastoralnu skrb;
- tražiti nestale, osigurati skromni pogreb mrtvima, brinuti se za zatočene;
- pomoći izgraditi ekonomiju i stvoriti radna mjesta udovicama i invalidima;
- pomoći mladim osobama koje su deprimirane i traumatizirane zbog rata;
- obnoviti ili ponovno izgraditi uništena radna mjesta, bilo vlastita ili susjedova;
- promovirati multikulturno obrazovanje (uključujući i religiju), međureligijski dijalog kao općeg molitelja za mir;
- ohrabriti religijske medije da ne doprinose, već da spriječe

EKUMENSKI DIJALOG ZA POMIRENJE

Ekumenizam je "duga strpljivost". U nebo ne idu Srbi i Hrvati, nego samo ljudi. *Dr. T. Šagi - Bunić*

Ovo je bio nastavak ranijih ekumenskih konsultacija koje su održavali od 1991. godine pravoslavci, rimokatolici, protestanti a ponekad i muslimani i Židovi. No, ovo je bio prvi susret održan u jednoj od država bivše Jugoslavije. Mnogi stupnjevi različitosti, neriješena pitanja i nepovjerenja morala su se suočiti kako na plenarnoj sjednici, tako i u tri radne grupe u kojima se diskutiralo o devet glavnih oblasti. Neki od predmeta rasprave nisu mogli biti riješeni, ali takva iskrenost i otvorenost vode ka stvarnom dijalogu i produbljivanju međusobnog razumijevanja. Uvjerenje je da su konkretne akcije moguće i potrebne za promoviranje pomirenja.

POMIRENJE U CENTRU ŽIVOTA

Mi kršćani vjerujemo da možemo dati doprinos u podržavanju procesa pomirenja, bez kojeg sporazum iz Daytona može propasti. Naš doprinos mora biti temeljen na kršćanskoj vjeri. Sudionici su afirmirali ljubav, jednakost i prijateljstvo s Bogom Ocem, Sinom i Duhom Svetim. Kršćansko iskustvo vodi porijeklo od istinskog modela Presvetog Trojstva. Stvoreni na Božju sliku, muškarac i žena, koliko god različiti, pripadaju istoj ljudskoj zajednici. Realizacija jedinstva i različitosti čini mogućim pomirenje između susjeda i neprijatelja.

Kršćani Srbije, Hrvatske i Bosne, kao i kršćani iz drugih dijelova Europe i Sjeverne Amerike slažu se da pomirenje počinje od same osobe. To zahtijeva otvorenost, međusobno poštivanje, spremnost na pokajanje, traženje i davanje oprostjenja. Kršćani ne smiju optuživati druge, moraju biti samokritični, i ako oprostite i vole svoje susjede i neprijatelje, mogu biti snaga za mir i pravdu. Isus je rekao: "Ljubite neprijatelje" (usp. Mt 5, 44), a sve je od Boga koji nam povjeri službu pomirenja. Jer Bog je u Kristu svijet sa sobom pomirio ne ubrajajući im opačina njihovih i polažući u nas riječ pomirenja" (2 Kor 5,18-19).

POMIRENJE POZIVA NA AKCIJU

Kršćanska vjera daje energiju i viziju kršćanima da rade sa svojim susjedima druge vjere ili svjetonazora, da se izliječe diobe i mržnje iz prošlosti. U državama bivše Jugoslavije, samo u posljednjih pet godina, milijuni su protjerani iz svojih domova, stotine tisuća ljudi je ubijeno, a tisuće i tisuće ljudi je nestalo - i oni mogu biti pronađeni

jednostrano krivo prikazivanje opće situacije, koja je karakteristična za masovne medije na Balkanu i koji propagiraju strah i mržnju;

- ponuditi usluge međunarodnim i mjesnim vjerskim predvoditeljima pri izboru "monitora" (osobe koja će nadgledati ove akcije);
- nastaviti ekumenski i međureligijski dijalog, uključujući veliki doprinos koji čine žene za pomirenje;
- priložiti iskustva i vizije pomirenja u državama bivše Jugoslavije na drugom Europskom ekumenskom skupu koji će se održati u Grazu 1997. godine na temu: "Pomirenje: dar od Boga i izvor novog života".

POMIRENJE SADRŽI PRIHVAĆANJE RIZIKA I ODGOVORNOSTI

Iako većina ljudi traži mir, koraci za njegovo postizanje mogu biti teški i kontroverzni. Neke najhrabrije i efektivne akcije koje kršćani i njihovi susjedi poduzimaju, počinju na lokalnoj razini, ali mogu predstavljati veliki izazov za nacionalne i međunarodne lidere. Kršćansko svećenstvo i svjetovna lica mogu biti među onima koji će pomoći pronaći put ka ponovnom uspostavljanju zajednice. Mogu pružiti primjer kroz javno priznanje nedostatka iz prošlosti, mogu javno kritizirati kršenja ljudskih prava. Crkve mogu igrati vitalnu ulogu u kreiranju demokratskih društvenih struktura, braniti socijalnu pravdu i prozivati političke i vojne lidere kada je potrebno.

Patrijarh Pavle, obraćajući se sudionicima, naglasio je njihovu dužnost kao Božjih suradnika da ne ostanu uz politički ili sektaški kriterij, nego da vide da Crkva bilo koje nacije mora podići narod do statusa Božjih ljudi. "Ukoliko se skrene s ovog pravca... prestat će biti ono što mora biti: Crkva živoga Boga. Insistira da u crkvi "Nema više Židov-Grk" (Gal 3,28) i zaključuje da bilo koja Crkva u kršćanskoj obitelji mora biti "sudena od ljudi dobre volje, i na kraju očevidno od samoga Boga".

Sudionici ovog skupa, također, tvrde da su Sveto pismo, crkvena tradicija, molitelji od izvanredne važnosti da motiviraju i čine trajni napor za pomirenje i daju hrabrost za to. Završili su sastanak s moliteljem V. stoljeća sv. Efremom Sirskim: "... O, Gospode i kralju, podari nam da možemo vidjeti svoje grijehe i da ne sudimo našoj braći i sestrama".

S engleskog preveo Geza L.

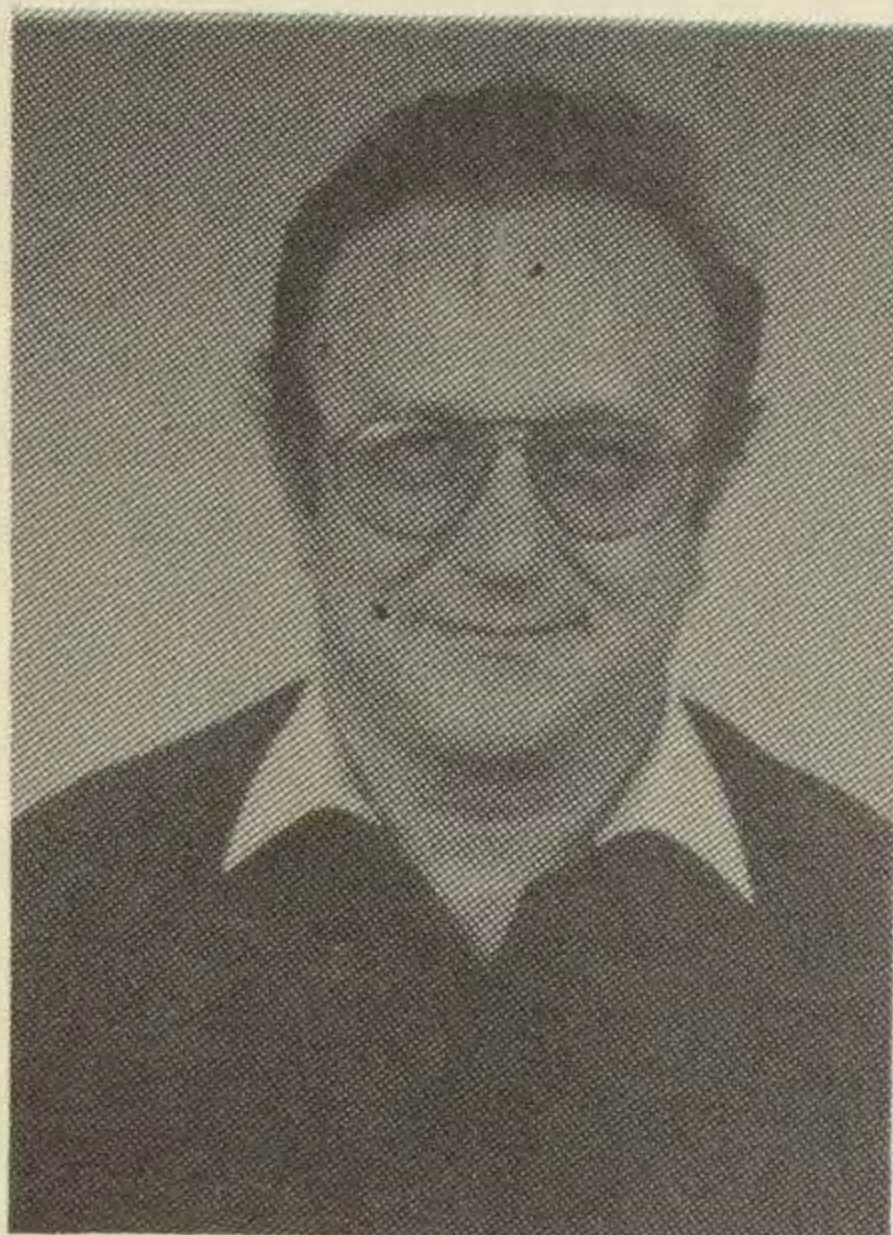
U SPOMEN FRANJI DAVČIKU

Mnogi smo ostali iznenađeni naglom smrću dragog nam brata i prijatelja. Bili smo zatečeni viješću da je u subotu 17. veljače doživio teški srčani infarkt. Posljedice ove bolesti naglo su se širile do novog napada koji je završio smrću u ranim jutarnjim satima u četvrtak 21. veljače. Srce još jednog prijatelja i svećenika puklo je od napora i želje da "svima bude sve".

Franjo je rođen u Maloj Bosni 9. studenog 1953. godine od roditelja Marka i Marije Ivanović. Ponikao je iz brojne obitelji. Imao je šestoro braće i jednu sestru. U obitelji se živjelo skromno i kršćanski. Kao mladi pučkoškolac vidio je u svom župniku, preč. Franji Vujkoviću divan uzor koji valja slijediti. Tako je Franjo, potaknut skromnim i pobožnim životom svog župnika, odlučio ići istim životnim putem. Nakon završene pučke škole u Novom Žedniku prijavljuje se za sjemeništara u Subotici. Poslije odlično završene klasične-vjerske gimnazije "Paulinum" u Subotici, odlazi u vojsku. Poslije se upisuje na Katolički bogoslovni fakultet u Zagrebu. Nakon završetka bogoslovnog fakulteta zaređen je za svećenika zajedno sa svojim kolegom Marijanom Đukićem u žedničkoj crkvi sv. Marka evanđeliste 15. srpnja 1979. godine. Franjo je odmah proslavio i svoju prvu ili mladu misu.

Franjo je poslan od biskupa za kapelana u Čantavir kako bi naučio mađarski jezik i tako bio na raspolaganju i braći Mađarima. U Čantaviru je proveo godinu dana. Iz Čantavira dolazi u katedralnu župu sv. Terezije za kapelana gdje ostaje nepune dvije godine na ovoj dužnosti. Godine 1982. biskup ga šalje za upravitelja župe u Kucuri i Savinom Selu. Ovdje je bio samo nekoliko mjeseci i premješten je za župnika u Titel i Lok. Na ovoj dužnosti ostaje četiri godine. Godine 1986. premješten je iz Titela u Futog. Pored Futoga opsluživao je vjernike iz Veternika, Begeča, Bačkog Petrovca i Rumenke. Na ovoj dužnosti bio je nepunih deset godina, do svoje smrti. "Sestrica smrt" Franju je pohodila u ranim jutarnjim satima 22. veljače. Liječnici su učinili sve što je bilo u njihovoj moći, ali bilo je uzalud. Franjino srce više nije moglo izdržati.

Franju su resile: jednostavnost, skromnost i društvenost. Svi koji smo ga poznavali sjećamo se njegove velikodušnosti i dobrote. Rado je čitao, zajednički molio i bio drugima na usluzi. Na sve tri dužnosti, gdje je djelovao kao župnik u posljednjih petnaestak godina, bio je rastrgan putovanjem. Najčešće su crkve u koje je dolazio bile poluprazne, ali njega to nije obeshrabrivalo. Bio je spreman na tih, nezapaženi rad. Ono što je vidio kod svog župnika

kao dječak, pokušavao je ostvarivati u svom životu.

Franjo je volio svoje ime i svog nebeskog zaštitnika, asiškog Siromaha. Bio je zaljubljen u sv. Franju. Imao je od njega što naučiti. I naučio je. Kao što je sv. Franjo umro mlad, postigavši vrhunsku svetost, tako vjerujemo da je i Franjo postigao ono za čime je težio. Franjo je volio franjevacu u Novom Sadu. Bog mu je udijelio i milost da mu franjevac o. Tadej svaki dan donese sv. Pričest u bolnicu. Zadnji put, na čistu srijedu, kod primanja sv. Pričesti Franjo je sam uzeo hostiju i izgovorio polako i duboko sabrano riječi "Tijelo Gospodina našega Isusa Krista neka me čuva za život vječni!" Zapitao je istoga dana svoga prijatelja franjevca da li je donio pepeo, na što je o. Tadej odgovorio da će donijeti sutra kada dođe. Nisu slutili da im je to zadnji susret ovdje na zemlji.

Franjo je volio prijateljstvo svećenika. Zato je prijateljevaao s mnogom subračom. Imao je prijatelja u Hrvatskoj, Srijemu, Bačkoj, tko zna gdje?!

Tijelo pokojnog Franje iz bolnice u Sremskoj Kamenici prenešeno je u župnu crkvu Srca Isusova u Futog gdje je bila prikazana sv. misa zadušnica koju je predvodio biskup Péntzes u koncelebraciji petnaestak svećenika. Smrtni ostaci iz Futoga su prenešeni u župnu crkvu sv. Marka evanđeliste u Žednik. U ovoj crkvi, gdje je Franjo primio sv. red svećeništva i prikazao svoju prvu sv. misu, služena je za njega sv. misa. Uz biskupa bilo je četrdesetak svećenika te veliki broj rodbine, prijatelja, poznanika i župljana. O pokojniku je govorio Andrija Kopilović. On je u glavnim oznakama ocrtao veličinu Franjina lika. Pročitao je njegovu oporuku u kojoj se ocrtava Franjina jednostavnost. Od Franje se u ime njegovih prijatelja i kolega na grobu oprostio Lazar Novaković. Naglasio je kako se u Franjinu društvu svatko lijepo osjećao jer je volio svoje kolege i svakome je rado pomagao.

Tijelo pokojnog Franje prenešeno je na mjesno groblje u Žedniku u obiteljsku grobnicu gdje će čekati slavno uskrsnuće mrtvih. Vjerujemo da će iza njega ostati neizbrisiv trag i lijepo sjećanje svih onih koji su ga poznavali. Preslabe su ljudske riječi da izraze ono što nam je Franjo značio. Vjerujemo da on uživa sada ono čemu se mi tek nadamo. Dobri Bog bio mu vječnom nagradom.

Franjo I.

VIČ. Franji

Noć 1971. na Bistrici.

*Lagani dah
gore, svjetla i vatre.*

Salaši ravnice u nebu zvijezda.

*Šutnja hodočašća
pred jutro,
svoje snovalo sne.*

*I skoro sve je pošlo
u maglu godina
I sjenu križa života.*

Sve ...

*Danas ti
neovali klasovi polja
tugu strija čute,
zima sve je duža.
Jedan im sin tiho
Učitelju s galilejskih
cesta ode.*

*Zvona...
mir večeri u dubokome snijegu
bruje.*

U Subotici 22. II. 1996. A-f

UMRO BISKUP NIKOLA PRELA

Nikola Prela, pomoćni biskup Skopsko-prizrenske biskupije, preminuo je u nedjelju, 25. veljače 1996. godine, u Uroševcu na Kosovu. Biskup Prela rođen je 1918. godine u Kotoru. Od 1941. do 1954. godine djelovao je kao župnik u Sutomoru, a od 1954. do 1969. godine kao župnik na Mulu u Boki Kotorskoj. Imenovan je pomoćnim biskupom "sedi datus" za vjernike albanskog jezika biskupije Skopsko-prizrenske 1969., a ustoličen je u konkatedralnoj crkvi u Prizrenu 1970. godine. Pomoćni biskup Prela pokopan je u utorak, 27. veljače 1996. godine u Prizrenu.

Svetu misu zadušnicu kao i sprovodne obrede predvodio je njegov nasljednik msgr. MARK SOPI, pomoćni skopsko-prizrenski biskup. Uz biskupa msgr. Sopija bila su prisutna još petorica nadbiskupa i biskupa, veliki broj svećenika, redovnika, redovnica kao i veliko mnoštvo Božjeg naroda.

Našoj biskupiji, osobito vjernicima u Subotici, dobro je poznat ovaj dragi biskup. Naime, on je često dolazio u Suboticu u posjet svojim sjemeništarcima koji su se odgajali i školovali u našem sjemeništu "Paulinum". Uvijek je zračio vedrinom i radošću. Vjerujemo da je već, kao dobri pastir svoga stada, zavrijedio ući i "u radost svoga Gospodara".

A.

HOĆEMO LI USKRSNUTI S TIJELOM ILI NA DRUGI NAČIN?

Kad sam bio dijete, mene su svećenici na vjeronauku učili i sa propovjedaonice govorili da ćemo svi na Sudnji dan uskrsnuti, zajedno sa svojim tijelom. Međutim, o tome se slabo govori u crkvi, ili ako se i govori, onda se kaže da ćemo uskrsnuti na neki drugi način. Kada je i zbog čega promijenjen nauk Crkve u tom pitanju?

A.K., Subotica

Dobro su vas učili svećenici u prošlosti. To Crkva uči i danas. I učit će do svršetka svijeta! Možda se o tom malo govori, samo o blagdanu Uskrsa. No, kršćanska vjera dolazi do svog vrhunca u ispovijedanju uskrsnuća tijela i života vječnog: "Krist uskrsnu od mrtvih, prvina usnulih... Jer kao što u Adamu svi umiru, tako će i u Kristu svi biti oživiljeni." (1 Kor 15,22).

Vjeru u uskrsnuće tijela nalazimo već u Starom zavjetu: "Tada će se probuditi svi koji spavaju u prahu zemljinu: jedni za život vječni, drugi za vječnu sramotu, za vječnu gadost." (Dan 12,2). U knjizi Jobovoj čitamo: "I kad se probudim, k sebi će me dići: iz svoje puti tad ću vidjeti Boga." (Job 19,27).

U Novom zavjetu objava uskrsnuća tijela je centralna poruka Pisma: "Evo, otajstvo vam kazuje,...: Mrtvi će uskrsnuti neraspadljivi a mi živi ćemo se promijeniti. Jer ovo raspadljivo treba da se obuče u neraspadljivost i ovo smrtno u besmrtnost." (1 Kor 15,53). Na pitanje zašto: "Jer svima nam se pojaviti pred sudištem Božjim, da svaki dobije što je kroz tijelo zaradio." (2 Kor 5,10).

Istu vjeru ispovjedamo u Apostolskom vjerovanju: "Vjerujem u uskrsnuće tijela i život vječni." Izraz "tijelo" ili "put" u biblijskom smislu označava čovjeka u njegovoj krhkosti i prolaznosti. Nakon smrti, dakle, ne živi dalje samo duša, nego će "On, koji Isusa uskrisi od mrtvih, oživiti i vaša smrtna tijela po Duhu svome koji prebiva u vama." (Rim 8,11). "Jer to je volja Oca moga" - govori Gospodin Isus - "da tko god vjeruje u Sina ima život vječni i ja ću ga uskrisiti u posljednji dan!" (Iv 6,40).

Tko želi više o tom znati, neka čita Sveto pismo, naročito šesto poglavlje Ivanovog evanđelja, da vidi što o uskrsnuću tijela govori Onaj koji je sam za sebe rekao da je "Uskrsnuće i život" (Iv 11,25).

U rana kršćanska vremena poznati crkveni otac Tertulijan napisao je: "Uskrsnuće tijela je nepokolebljivo uvjerenje svih kršćana, bez kojega oni ne bi mogli opstati!" "Ako pak Krist nije uskrsnuo" - piše apostol Pavao u prvom stoljeću kršćanstva - "onda je zaludu naše propovijedanje, zalud je i vjera vaša, jer ste još u grijesima. Onda i oni koji usnuše u Kristu - propadoše! Ali sad, Krist uskrsnu od mrtvih!" (1 Kor 15,12).

Vjera u uskrsnuće je, dakako, od početka nailazila na oporbu i nerazumijevanje. Sv. Augustin, glasoviti tumač Biblije, u jednom svom komentaru veli: "Kršćanska vjera ni u jednoj točki ne susreće se s tolikim protivljenjem pogana

**"Naše znanje odlazi s nama u grob,
naša vjera s nama u vječnost!"**

(R. Schröder)

kao u odnosu na uskrsnuće mrtvih." Ni danas nije drukčije. Čovjek bez duha i duše ne može prihvatiti nešto što je iznad i izvan ovoga vidljivog svijeta. Takav čovjek uvjerava sebe da je proizvod i dio prirode i ništa više. Prirodno nastaje i u prirodu se vraća, kao osušeni list drveta u jesen! Od čovjeka ne ostaje ništa do li tragova njegova rada. To je filozofija mnogih bezbožnih i tek u materiju uronjenih ljudi. I, mnogih kršćana kojima je materijalna stvarnost sve.

Međutim, oni zaboravljaju da je Bog stvorio čovjeka na sliku svoju. Da čovjek ima tijelo, ali i dušu. Od Boga je izašao i k Bogu se vraća po smrti. To su prve radosne istine Biblije. Bez tih istina čovjek bi bio veliki upitnik i nesretna zagonetka u smislenom svemiru! Zato će Augustin, filozof i svetac, s puno mudrosti i uma uskliknuti: "Za sebe si nas stvorio, Gospode, i nemirno je srce naše dok se ne smiri u Tebi!" (Ispovijesti).

Ima, doduše, mnoštvo ljudi koji vjeruju, ali samo zbog toga da im Bog udijeli što veći i bolji dio kolača ovozemaljskoga. Zato Isus reče: "Tražite me, ali zato što jedoste i nasitiste se od onih kruhova. Radite, ali ne za propadljivu hranu, nego onu koja ostaje za život vječni!" Možda si i ti već iskusio u svom životu nedovoljnost obilja kruha i zabave?! Čovjeku, naime, još nešto treba. Zato Isus poziva: "Ja sam pravi kruh koji je s neba sišao!" On će na kraju vremena uskrisiti one koji vjeruju u njega uzimajući ga sebi na spasenje (Iv 6,54). Ali što vrijedi dok ovdje trpimo i patimo!? Biblija odgovara: "Ni sve patnje sadašnjeg vremena nisu ništa prema slavi uskrsnuća koja se ima očitovati u nama!" (Rim 8,18). "Kako" će se to dogoditi, to nadilazi sve ljudske predodžbe i naše umovanje. Samo vjerom nam je to dohvatljivo.

Nije se ništa, dakle, promijenilo u našoj vjeri, nego čovjek u svojoj - nevjeri!

Antun Miloš, Žednik

(0)(0)(0)(0)(0)(0)

**"Ako ne znaš kamo ideš,
najvjerojatnije nećeš onamo ni stići!"**

(Seneka)

USKRSNUĆE

*Molim za savjet, radosnu vijest
da l' se baš sve mora po propisu?
Reci mi, poruči po nosiocu Mira
Da l' je ovo početak, il' nastavak puta.*

*S razlogom prepreke stavljáš,
čekat ću povoljan čas
znam da se nešto važno sprema
zato ću mirno spavati ja.*

Terezija Davidović, Beograd

Zagreb, 20.02. 1996.

Dragi uredniče, vlč. Andrija!

Zaista sam veoma znatiželjan čim dobijem "ZVONIK". Pravi zvonik. Dobro zvoni. Zvoni o tim stranama, zvoni o djelovanju i Tebe, kao urednika i tvojih suradnika, zvoni i daje do znanja o dobrim događajima na tlu drage Subotičke Crkve. Zvoni i poziva. Vjerujem da je tamo, kod Vas, taj List od prve zavoljen.

Nama, koji smo s ove strane, donosi obavijesti, govori o bio-ritmu vjerničkom. Kazuje nam, slovo po slovo, kako se to doživljava kršćanstvo... i k tome, donosi dobre stvari, kao ono u zadnjem broju, napr. "RIJETKA USTRAJNOST" o Ivanu Pavlu II, što se na drugim stranama, tj. stranicama nije moglo pročitati... Hvala.!

Želim svako dobro, radujem se vitalnosti i odličnoj snalažljivosti!

Neka svijeća Subotička i ZVONIK iz SUBOTICE i dalje svojim dobrim kažiprstom pokazuje prema visinama, dobrim dostiznostima!

Bog blagoslovio SUBOTIČKU CRKVU, njezina PASTIRA IVANA! Bog blagoslovio ZVONIK i sve koji u njemu "zvone", osobito nadobudnog urednika!

*Msgr. Slobodan Štambuk
biskup hvarsko-bračko-viški*

+++++

P.t. Uredništvu i Upravi "Zvonika"

Posebna okolnost navodi me da Vam se javim i da Vam prije svega zahvalim na redovitom slanju Vašeg i našeg novog mjesečnika - ZVONIKA: čestitam Vam i radujem se na tom velikom vjerskom i kulturnom uspjehu ne samo bačkih Hrvata, jer Vaš List ima, počam od njegova naslova, za sve nas veliko značenje i veliku zadaću!

Primio sam s radošću i ostale Vaše publikacije, pa Vam na svemu od srca zahvaljujem.

Želeći Vam svako Božje dobro, napose, eto, gotovo u predvečerje skorih uskrasnih blagdana, pozdravlja Vas in Domino

O. Atanazije Matanić ofm., Rim

*Mir i dobro!**Cijenjenom uredništvu "Zvonika"*

Hvala Vam za sve poslane brojeve Vašeg časopisa, kao i za "Danicu novu"; hvala na Vašoj upornosti i požrtvornosti; na "Zvoniku", koji je uistinu bogata panorama vjerskih događaja, duhovnih sadržaja i poruka za svakidašnji život. I teološka i pastoralna dimenzija je zastupana, kao i kulturno-umjetnička i društvena. Neka Zvonik čuva Božje zakone, vjeru Otaca i promiče ono jedinstvo za koje je Krist molio u predvečerje svoje muke: "Da svi budu jedno...!" (Iv 17,21) I ja ću se pridružiti svojim molitvama.

Pratio Vas Božji blagodar!

Uz pozdrav,

s. Marija od Presv. Srca, Split

Poštovani i dragi velečasni Gospodine !

Preda mnom je Vaš zadnji broj ZVONIKA. Čuvam ga da mi ne izmakne moja zahvala za njega. čestitam što tako puno žara i truda ulažete da bi do čitatelja stigla Vaša poruka odgojitelja i učitelja. Moram reći da ga s puno interesa pratim i zahvaljujem Bogu za Vas i sve Vaše suradnike. Molim njegov blagoslov na Vaš daljnji rad i snagu da se ne umorite i zdravlje da izdržite sve napore.

Pozdravljam Vas i prilažem pretplatu za '96.

S. Admirata

(Časna Majka sestara Naše Gospe - op. ur.)

Drago Uredništvo!

Rado čitam Zvonik i svaki put kad dođem doma u rukama mi je! Sviđaju mi se novosti... Baš sam čitala o prijedlogu da objavljujete MALE OGLASE, tj reklame. Mislim da je to super! Svatko i malo razuman zna da se od nečega moraju platiti troškovi tiskanja i umnožavanja i da ništa nije besplatno. Skoro svi vjerski listovi na Zapadu tako rade. To je super ideja. MALI OGLASNIK je potreban. Mogli bi postojati neki mali uokvireni oglasi-kuponi. Svaki mali "biznismen" se reklamira tako, a na taj način i dotira list. Trebalo bi da svatko tko dođe do njega preko Oglasnika Zvonika i donese "kupon" iz Zvonika, dobije neki mali popust od vlasnika, a ne da ga ovaj "odere". I tako bi svi bili sretni i zadovoljni. Kamo sreće kad bismo imali svog liječnika, zubara ili ginekologa koji bi se reklamirao u tom Oglasniku. Koje bi to olakšanje bilo kad bi čovjek znao kod koga ide i da će ga razumjeti. Počnite s tim što prije!

Želim Vam svima svako dobro i puno uspjeha i napretka u radu!

Nena Tumbas

**"BLISTAVA I VRIJEDNA
SUBOTIČKA DANICA"**

Za vrijeme redovitog emitiranja radio Vatikana na hrvatskom jeziku 12. ožujka doživjeli smo još jedno iznenađenje i priznanje. U zadnjem dijelu programa opširno je prikazana "Subotička danica" za 1996. godinu. U kritičkom komentaru ističu se svi glavni dijelovi "Subotičke danice": od kalendara, papinskih spisa, stručnih članaka, prigodnih savjeta, povijesnih priloga, kulturnog blaga Hrvata na našim prostorima i niz drugih sadržaja. Izrečene su sve pohvale glavnom uredniku g. Stjepanu Bereću koji je u ovom kalendaru okupio mnoštvo suradnika. Pohvaljena je raznovrsnost i raspored materijala "Subotičke danice". Na kraju komentara naš kalendar okarakteriziran je "vrijednim i blistavim" djelom Hrvata na Bačkoj ravnici.

Zahvaljujemo redakciji hrvatskog programa Radio Vatikana koja pomno prati sva crkvena zbivanja na našim prostorima. Hvala im na podršci koja nam je izuzetno važna.

Franjo I.

SVIM ČITATELJIMA, SURADNICIMA,
PRIJATELJIMA I DOBROČINITELJIMA
**SRETAN USKRS I PUNO BLAGOSLOVA OD
USKRSLOG GOSPODINA ŽELI**

uredništvo "ZVONIKA"

Subotica

TEČAJ PRIPRAVE ZA BRAK

Župa sv. Terezije u Subotici
Harambašićeva 7

od 15. do 19.04. 1996. u 19,30

Svećenici, liječnik, bračni par govore o bračnom i obiteljskom životu s biblijskog, psihološkog, duhovnog, tjelesnog aspekta.

Za zaručnike koji se kane ove godine vjenčati u crkvi tečaj je OBAVEZAN.

Mladima koji su navršili 18 godina TOPLO PREPORUČUJEMO.

Sombor

DUHOVNE VEČERI

u organizaciji Edukativnog centra
povodom pete obljetnice rada organizira
predavanje na temu:

KRŠĆANIN U SLUŽBI MIRA I POMIRENJA

Četvrtak 18.04. 1996. godine u 19 sati
Svečana sala Gradske kuće

Gosti: u ime Katoličke crkve vlč. **Jakob Pfeifer**, župnik iz Odžaka; u ime Srpske pravoslavne crkve: **g. Irinej Bulović**, episkop bački.

Subotica

SUSRET BRAČNIH PAROVA

u župi sv. Roka

19.04. 1996. u 20,30 sati

Tema: **Uskrsnuće tijela**

Subotica

TRIBINA MLADIH

Katolički krug, 21.04. 1996. u 19 sati

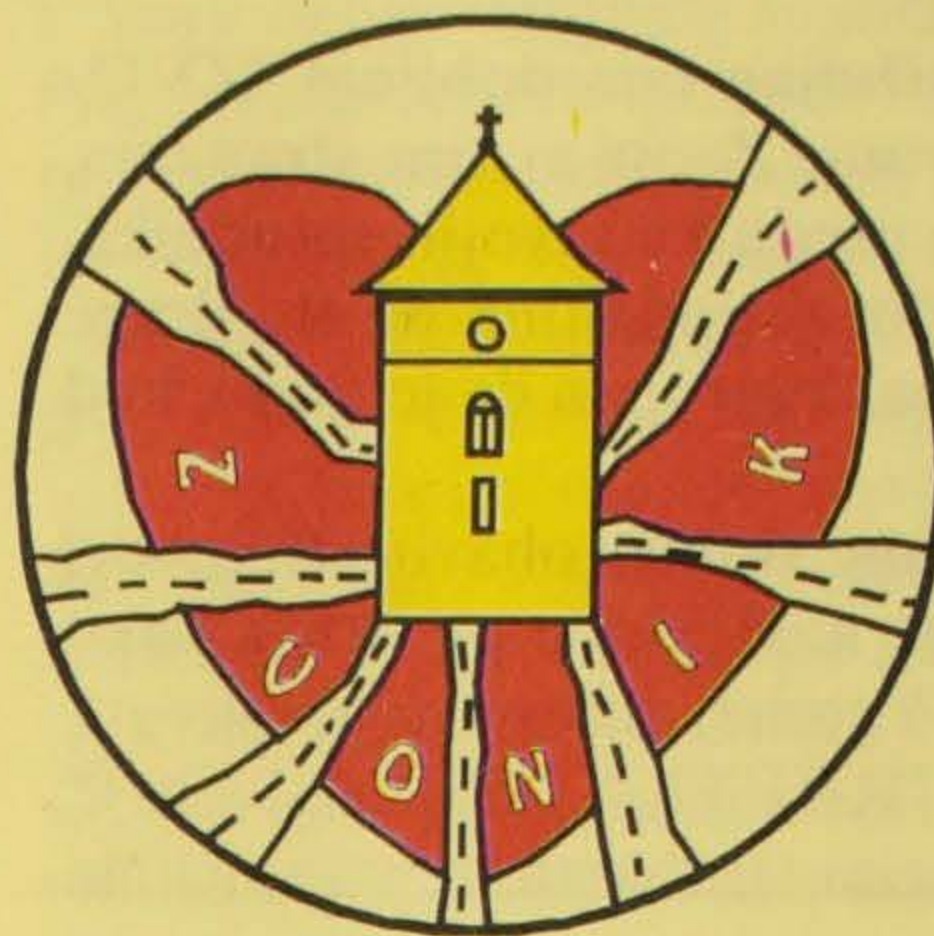
Tema:

LJUDSKA DJELATNOST prema dokumentu II. Vatikanskog sabora "Radost i nada"

BEDŽ

Uredništvo "Zvonika" izradilo je dječji bedž čiji je autor **Siniša Vulinović** iz **Sombora**. Siniši još jednom čestitamo.

Draga djeco, tko pošalje kupon broj 18. s točnim odgovorom, dobiva bedž na poklon!

SLUŠAJTE RADIO SUBOTICU

Svakog četvrtka u 19 sati

VJERSKA EMISIJA
NA HRVATSKOM JEZIKU

U pripremi

SPOMEN SLIKE PRVE PRIČESTI

Informacije i narudžbe na adresi
Uredništva "Zvonika"

Našim biskupima, svećenicima, redovnicima, redovnim, dopisnim i počasnim članovima, dobročiniteljima i svim ljudima dobre volje želimo
SRETAN USKRS, te MIR I RADOST!

INSTITUT "IVAN ANTUNOVIĆ"

ZVONIK, Katolički list (mjesečnik). Izdaje: Rimokatolički župni ured sv. Roka, 24000 SUBOTICA, Ivana Milutinovića 52. Telefon: 024/24-740. Uredničko vijeće: **Andrija Anišić** - glavni i odgovorni urednik; **Franjo Ivanković** - zamjenik glavnog i odgovornog urednika; **mr Ervin Čeliković** - tehnički urednik; **Katarina Čeliković** - lektor i korektor; **Cecilija Milanković** - vinjete; **Josip Anišić**, **Stjepan Beretić**, **Stipan Bošnjak**, **Marko Forgić**, **Bela Gabrić**, **Josip Ivanković**, **Vesna Ivanković**, **Andrija Kopilović**, o. **Marijan Kovačević**, **Grgo Kujundžić**, **Antun Miloš**, **Josip Pekanović**, **Ivan Piuković**, **Blaženka Piuković** i **Branko Vaci**. Tiraž 2500. List je registriran u Ministarstvu za informacije Republike Srbije, broj: 632-1093/94-03, 20.10. 1994. Tisak: Štamparija "GLOBUS", Otmar Majera 10, Subotica, Tel: 024/51-202.